

Liahona

A photograph of a family of three. A man with dark hair and glasses, wearing a blue and white striped shirt, is smiling and looking at a tablet. A woman with long brown hair, wearing a floral patterned top, is also smiling and looking at the tablet. A young child with dark hair and a red bow, wearing a red top, is looking at the tablet. The background is a blurred indoor setting, possibly a library or a home with bookshelves.

**Să întărim
căminul și familia,
p. 4, 16, 20, 22**

**Tinerii adulți apără
castitatea, p. 42**

**Patru versete din scripturi
care ne-au ajutat, p. 54**

**Avansând de la Societatea
Primară, p. 58**

*Hristos în America,
de Jeffrey Hein*

Când Hristosul înviat a vizitat nefiții pe continentul american, „El i-a luat pe pruncii lor, unul câte unul, și i-a binecuvântat și S-a rugat Tatălui pentru ei.

Și atunci când El a făcut aceasta, El iarăși a plâns;

Și a spus mulțimii, zicându-le: «Iată-i pe cei mici ai voștri» (3 Nefi 17:21–23).

Liahona, octombrie 2012

MESAJE

4 Mesajul Primei Președinții: Un secret pentru a avea o familie fericită

Președintele Dieter F. Uchtdorf

8 Mesajul învățătoarelor vizitatoare: Să ne cinstim legămintele

ARTICOLE DIN ACEST NUMĂR

22 Să-i ajutăm pe tineri să aibă experiențe spirituale

Melissa Merrill

Cinci modalități de a avea experiențe care duc la convertire.

28 Cartea lui Alma: lecții pentru zilele noastre

Vârșnicul Paul B. Pieper

Trei lecții ale neștilor ne ajută să facem față cu succes provocărilor din zilele noastre.

34 Cum să supraviețuiești pe teritoriul inamic

Președintele Boyd K. Packer

Descoperiți în voi înșivă cum poate Duhul Sfânt să fie o influență îndrumătoare și protectoare.

RUBRICI

9 Pentru întărirea tineretului: Îmbrăcămintea și aspectul exterior

10 Carnețelul pentru conferința din octombrie: Să ne facem timp pentru conferință

Cheryl Burr

11 Slujirea în Biserică: Răspunsuri oferite la Școala de duminică

Emma Addams

12 În ce credem: Viața cumpătată ne pregătește pentru viitor

14 Lucruri mici și simple

16 Căminele noastre, familiile noastre: Să predăm despre castitate și virtute

Matthew O. Richardson

20 Clasici ai Evangheliei: Să predăm despre dreptate în cămin

Vârșnicul Delbert L. Stapley

38 Glasuri ale sfinților din zilele din urmă

74 Știrile Bisericii

79 Idei pentru seara în familie

80 Până ce ne vom revedea: Lucrurile bune continuă să se întâmple

Caitlin A. Rush

PE COPERTĂ

Ilustrație foto de Cody Bell.

42

42 Castitatea într-o lume lipsită de castitate

Opt tineri adulți discută despre cum să rămână caști într-o lume care nu prețuiește castitatea.

Vedeți dacă puteți găsi Liahona ascunsă în acest număr.
Indiciu: A folosit Noe o Liahona?

46 Întrebări și răspunsuri

Ce înseamnă să cinștim preoția lui Dumnezeu?

48 Fiți înțelepți și fiți un prieten

Vârșnicul Robert D. Hales

Prietenii buni vă ajută să țineți mai ușor poruncile.

51 Să ne îmbrăcăm pentru un dans

Crystal Martin

Am fost tentată să port o rochie ce nu-mi acoperea umerii, însă mi-am amintit de binecuvântarea mea patriarhală.

52 Pentru întărirea tineretului: Îmbrăcămintea și aspectul exterior – „Lăsați Spiritul Sfânt să vă îndrume”

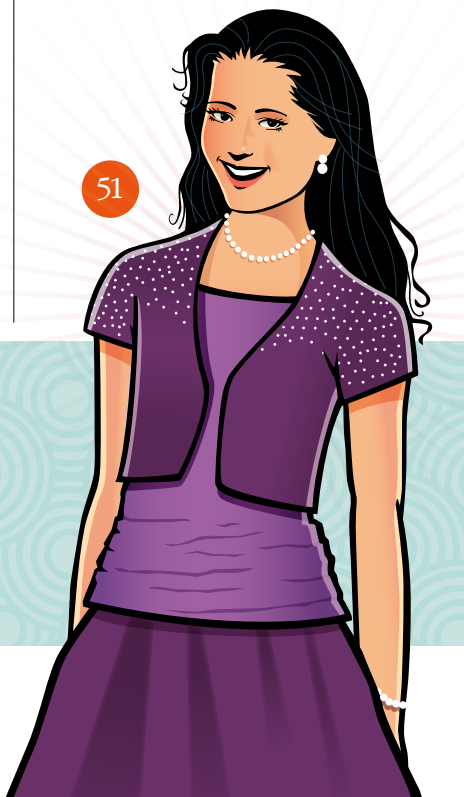
Mary N. Cook

54 Întăriți prin cuvânt

Patru adolescenți vorbesc despre momente în care și-au amintit un verset din scripturi și acest lucru i-a ajutat.

57 Afiș: Dreaptă și îngustă este calea

51

58 Avansând de la Societatea Primară

Iată câteva lucruri la care vă puteți aștepta în cadrul organizației Tinerilor Băieți sau a Tinerelor Fete.

60 Dragă Amiga

Maribel

O scrisoare trimisă unei prietene căreia îi era teamă să se despartă de Societatea Primară.

61 Să urăm bun-venit unei noi etape din viață

Marissa Widdison

Noah, Dylan, Patrick și Ben se pregătesc să primească preoția.

62 Muzică: Vino, Domn Isus

63 Martori speciali: De ce este important să-L urmez pe Isus Hristos cu credință, indiferent unde mă aflu?

Vârșnicul Dallin H. Oaks

64 Să aducem acasă Societatea Primară: Binecuvântările preoției sunt disponibile tuturor

66 De două ori mai multe binecuvântări

Richard M. Romney

Faceți cunoștință cu Sophie și Elodie, două gemene în vârstă de 10 ani din Madagascar.

68 Nu pot fi și eu botezat?

Hilary Watkins Lemon

Paulo, în vârstă de șase ani, este nerăbdător să devină membru al Bisericii.

70 Pentru copiii mici

81 Personaje din scripturi – Cartea lui Mormon

Prima Președinție: Thomas S. Monson, Henry B. Eyring,
Dieter F. Uchtdorf

Cvorumul celor Doisprezece Apostoli: Boyd K. Packer,
L. Tom Perry, Russell M. Nelson, Dallin H. Oaks, M. Russell
Ballard, Richard G. Scott, Robert D. Hales, Jeffrey R. Holland,
David A. Bednar, Quentin L. Cook, D. Todd Christofferson,
Neil L. Andersen

Redactor: Craig A. Cardon

Consultanți: Shayne M. Bowen, Bradley D. Foster,
Christoffel Golden Jr., Anthony D. Perkins

Director general: David T. Warner

Director Asistentă familii și membrii:

Vincent A. Vaughn

Director Revistele Bisericii: Allan R. Loyborg

Director comercial: Garff Cannon

Redactor-șef: R. Val Johnson

Asistenți ai redactorului-șef: LaRene Porter Gaunt

Asistenți publicații: Melissa Zenteno

Colectiv de redactare și editare: Susan Barrett, Ryan
Carr, David Dickson, David A. Edwards, Matthew D. Flitton,
Mindy Raye Friedman, Hikari Loftus, Lia McClanahan,
Michael R. Morris, Richard M. Romney, Paul VanDenBerghe,
Julia Woodbury

Director general artistic: J. Scott Knudsen

Director artistic: Tadd R. Peterson

Colectiv de grafică: Jeanette Andrews, Fay P. Andrus,
C. Kimball Bott, Thomas Child, Kerry Lynn C. Herrin,
Colleen Hinckley, Eric P. Johnsen, Scott M. Mooy, Brad Teare

Coordonator proprietate intelectuală:

Collette Nebeker Aune

Director de producție: Jane Ann Peters

Colectiv de producție: Connie Bowthorpe Bridge,
Howard G. Brown, Julie Burdett, Bryan W. Gygi,
Kathleen Howard, Denise Kirby, Ginny J. Nilson, Ty Pilcher,
Gayle Tate Rafferty

Tipărire preliminară: Jeff L. Martin

Director tipar: Craig K. Sedgwick

Director difuzare: Ewan Larsen

Distribuire:

Corporation of the Presiding Bishop of The Church of
Jesus Christ of Latter-day Saints
Steinmuhlstrasse 16, 61352 Bad Homburg.v.d.H., Germany

Informații privind abonamentul:

Pentru abonare sau schimbarea adresei, vă rugăm

să contactați Serviciul clienți

Tel. gratuit: 00800 2950 2950

Tel.: +49(0)6172 4928 33/34

E-mail: orderseu@ldschurch.org

Online: store.lds.org

Prețul abonamentului pe un an: 104,50 lei pentru România

și 1,85 lei moldovenesti pentru Moldova

Trimiteți manuscrise și întrebări pe Internet accesând
liahona.lds.org; pe e-mail la [liahona@ldschurch](mailto:liahona@ldschurch.org)
adresa [liahona](mailto:liahona@ldschurch.org), Rm. 2420, 50 E.
North Temple St., Salt Lake City, UT 84150-0024, USA.

Liahona (termen din Cartea lui Mormon însemnând „busolă”
sau „indrumător”) este publicată în albaneză, armeană,
bislama, bulgară, cambodgiană, cebuană, chineză, cehă,
croată, daneză, olandeză, engleză, estonă, fijiiană, finlandeză,
franceză, germană, greacă, marshallieză, maghiară, islandeză,
indoneziană, italiană, japoneză, kiribati, coreeană, letonă,
lituaniană, malgașă, mongolă, norvegiană, polonă, portugheză,
română, rusă, samoană, spaniolă, slovenă, suedeză, tagalogă,
tahitiană, thai, tongană, ucraineană, urdu și vietnameză.
(Frecvența publicării variază de la o limbă la alta.)

© 2012 Intellectual Reserve, Inc. Toate drepturile rezervate.
Printed in the United States of America.

Textele și ilustrațiile din *Liahona* pot fi copiate pentru a
fi folosite ocazional, în scopuri necomerciale, în activități
desfășurate acasă sau la Biserică. Ilustrațiile nu pot fi copiate
dacă legenda care le însoțește menționează astfel de restricții.

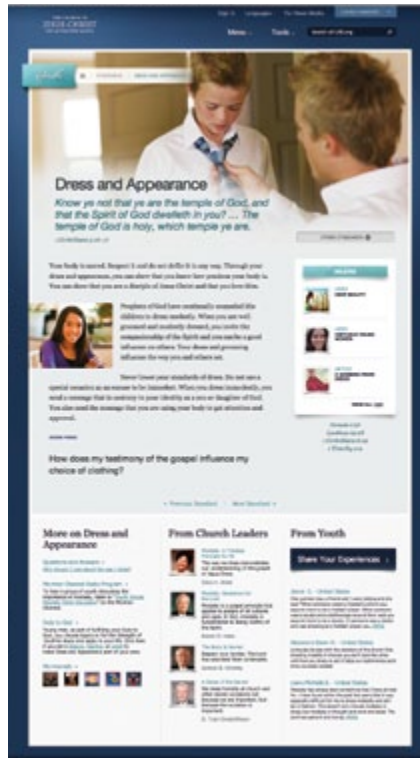
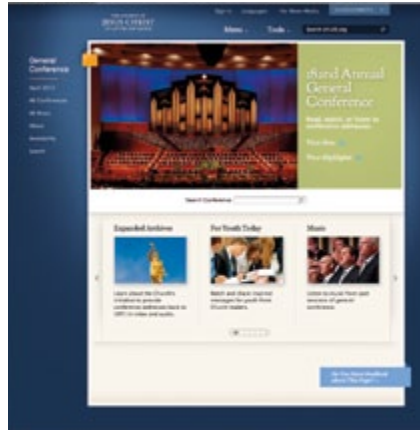
Întrebările trebuie expediate la adresa: Intellectual Property
Office, 50 E. North Temple Street, Salt Lake City, UT 84150,
USA; sau e-mail: cor-intellectualproperty@ldschurch.org.

For Readers in the United States and Canada:

October 2012 Vol. 15 No. 3. LIAHONA (USPS 311-480)
Romanian (ISSN 1096-5157) is published four times a
year (April, May, October, and November) by The Church
of Jesus Christ of Latter-day Saints, 50 East North Temple,
Salt Lake City, UT 84150. USA subscription price is \$4.00
per year; Canada, \$4.80 plus applicable taxes. Periodicals
Postage Paid at Salt Lake City. Sixty days' notice required
for change of address. Include address label from a recent
issue; old and new address must be included. Send USA
and Canadian subscriptions to Salt Lake Distribution Center
at address below. Subscription help line: 1-800-537-5971.
Credit card orders (Visa, MasterCard, American Express) may
be taken by phone. (Canada Poste Information: Publication
Agreement #40017431)

POSTMASTER: Send address changes to Salt Lake
Distribution Center, Church Magazines, PO Box 26368,
Salt Lake City, UT 84126-0368.

Mai multe pe Internet Liahona.lds.org

PENTRU ADULȚI

După ce veți citi mesajul Primei Președinții
despre iertare (pagina 4), ați putea citi, de
asemenea, ultima cuvântare a președintelui
James E. Faust din cadrul Conferinței ge-
nerale, intitulată „Puterea tămăduitoare a
iertării” (aprilie 2007), ce poate fi accesată
la conference.lds.org.

PENTRU TINERI

La pagina 52, Mary N. Cook explică felul în
care sentimentul de respect față de templu
poate dicta felul în care ne îmbrăcăm.
Accesând youth.lds.org, puteți găsi mai
multe informații despre „Îmbrăcăminte și
aspectul exterior” și despre oricare dintre
celelalte standarde din *Pentru întărirea
tineretului*.

PENTRU COPII

Puteți citi despre surorile gemene Elodie
și Sophie din Madagascar în „De două ori
mai multe binecuvântări” (pagina 66) și
puteți vedea fotografiile cu ele, accesând
liahona.lds.org.

ÎN LIMBA DUMNEAVOASTRĂ

Revista *Liahona* și alte materiale ale Bisericii
sunt puse la dispoziția dumneavoastră în
multe limbi la adresa languages.lds.org.

TEME DIN ACEST NUMĂR

Cifra se referă la prima pagină a articolului.

Adversitate, 28

**Bizuire pe forțele
proprie, 12**

Botez, 68

Bunătațe, 28

**Calitate de părinte, 16,
20, 22**

**Cartea lui Mormon, 28,
81**

Castitate, 16, 42

Conducere, 20

Conferință generală, 10

Convertire, 39

Credință, 39, 80

Exemplu, 40

**Familie, 4, 16, 20, 22,
38, 66**

Iertare, 4

Istoria Bisericii, 14

Isus Hristos, 62, 63

Îmbrăcăminte, 9, 51, 52

Înțelepciune, 48

Legăminte, 8

Muncă, 12

Predare, 16

Pregătire, 12

Preoție, 46, 64

Prieteni, 48

Profeți, 28

Rugăciune, 38

Sabat, 40

Slujire, 20, 39

Studiul scripturilor, 11, 54

Supunere, 40, 57

Temple, 8, 52

Tinerile fete, 58, 60

Tinerii băieți, 58, 61

**Președintele
Dieter F. Uchtdorf**

al doilea consilier în
Prima Președinție

UN SECRET PENTRU A AVEA O familie fericită

Marele scriitor rus, Lev Tolstoi, și-a început romanul *Anna Karenina* cu aceste cuvinte: „Familii fericite sunt toate la fel, fiecare familie nefericită este nefericită în felul său propriu”¹. Deși nu împărtășesc ideea lui Tolstoi că toate familiile fericite sunt la fel, am descoperit un lucru pe care majoritatea familiilor fericite îl au în comun: ele au un fel de a ierta și de a uita imperfecțiunile altora și de căuta ceea ce este bun.

Spre deosebire de acestea, cei care fac parte din familii nefericite au, adesea, ceva de reproșat la comportamentul altora, poartă pică și parcă nu pot uita jignirile din trecut.

„Da, însă ...” așa încep cei care nu sunt fericiți. „Da, dar nu ști cât de mult m-a jignit”, spune cineva. „Da, dar nu ști cât de rău este”, spune altcineva.

Poate că ambele persoane au dreptate; poate că niciuna.

Sunt multe feluri de jigniri. Sunt multe feluri de răni. Dar am observat că, adesea, ne justificăm mânia și încercăm să ne convingem pe noi înșine că avem dreptate, spunându-ne că ceea ce-i motivează pe alții face ca acțiunile lor să fie de neiertat și egoiste, considerând, pe de altă parte, că motivele noastre sunt sincere și nevinovate.

Câinele prințului

O veche poveste galeză din secolul al XIII-lea vorbește despre un prinț care s-a întors acasă și a văzut că pe fața

câinelui său era numai sânge. Bărbatul a dat buzna în casă și, îngrozit, a văzut că băiețelul său nou-născut lipsea și că leagănul său era răsturnat. Plin de mânie, prințul și-a scos sabia și a omorât câinele. La scurt timp după aceea, el a auzit plânsetul fiului său – pruncul era în viață! Lângă copil se afla un lup mort. În realitate, câinele apăruse copilul prințului pentru a nu fi ucis de lup.

Deși această poveste este tragică, ea ilustrează un principiu. Există posibilitatea ca ceea ce ne spunem nouă înșine despre motivele pentru care unii oameni se comportă într-un anumit fel să nu fie adevărat – uneori nici nu vrem să știm ce s-a întâmplat cu adevărat. Mai degrabă, alegem să ne justificăm mânia și să nu renunțăm la sentimentele noastre de ranchiună și indignare. Uneori, aceste sentimente de ranchiună persistă luni sau ani de zile. Uneori, ele nu dispar niciodată.

O familie destrămată

Un tată nu și-a putut ierta fiul pentru că s-a depărtat de cărarea pe care fusese învățat să meargă. Băiatul a avut prieteni cu care tatăl său nu era de acord și a făcut multe lucruri contrare cu ceea ce tatăl său a crezut că ar trebui să facă. Acest lucru a dus la o ruptură a relației dintre tată și fiu și, de îndată ce a putut, băiatul a plecat de-acasă și nu s-a mai întors niciodată. Din acel moment, au vorbit foarte puțin unul cu celălalt.

CUM SĂ PREDĂM DIN ACEST MESAJ

„În timp ce pregătiți fiecare lecție, întrebați-vă cum se asociază acel principiu... cu ceva cu care membrii familiei... s-au întâlnit în propriile vieți” (*Predarea, nu este chemare mai mare* [1999], p. 171). Aveți în vedere să-i invitați pe membrii familiei să împărtășească experiențe pozitive pe care le-au avut sau le-au observat referitor la iertare. Discutați despre aceste experiențe, accentuând binecuvântările iertării. Încheiați depunându-vă mărturia despre importanța faptului de a ne ierta unii pe ceilalți.

S-a simțit tatăl îndreptățit? Poate că da.

S-a simțit fiul îndreptățit? Poate că da.

Tot ce știu este că familia s-a destrămat și a fost nefericită pentru că nici tatăl, nici fiul nu s-au putut ierta unul pe celălalt. Ei nu au putut uita amintirile neplăcute pe care le-au avut despre celălalt. Și-au umplut inimile de mânie, în loc să fie pline de dragoste și iertare. Fiecare s-a privat de ocazia de a influența în bine viața celuilalt. Neînțelegerea din ei a fost atât de mare, încât fiecare dintre ei a devenit un prizonier spiritual al propriei sale conștiințe.

Din fericire, Tatăl nostru iubitor și înțelept din Cer a pus la dispoziție mijloacele prin care putem trece peste această prăpastie provocată de mândrie. Măreția și infinita ispășire este actul suprem de iertare și împăcare. Nu pot înțelege pe deplin însemnătatea acesteia, dar depun mărturie din toată inima și din tot sufletul meu despre realitatea și puterea sa supremă. Salvatorul S-a oferit pe Sine ca răscumpărare pentru păcatele noastre. Prin El, noi primim iertare.

Nicio familie nu este perfectă

Niciunul dintre noi nu este fără păcat. Fiecare dintre noi face greșeli, inclusiv dumneavoastră și cu mine. Cu toții am fost jigniți. Cu toții i-am jignit pe alții.

Prin sacrificiul Salvatorului putem dobândi exaltare și viață veșnică. Pe măsură ce acceptăm învățăturile Sale și ne lepădăm de mândrie înmuindu-ne inimile, putem face loc împăcării și iertării în familiile noastre și în viețile noastre personale. Dumnezeu ne va ajuta să fim mai iertători, să fim mai binevoitori să ne străduim mai mult cu cei de lângă noi, să fim primii care își cer iertare chiar dacă nu a fost vina noastră, să dăm la o parte sentimentele de ranchiună și să nu mai insistăm asupra lor. Să aducem mulțumiri lui Dumnezeu, care L-a

dat pe Singurul Său Fiu Născut, și Fiului care Și-a dat viața pentru noi.

Putem simți dragostea pe care o are Dumnezeu pentru noi în fiecare zi. Nu am putea să oferim puțin mai mult celor de lângă noi așa cum ne învață frumosul imn „Pentru că multe Tu mi-ai dat”²? Domnul a făcut posibil ca noi să fim iertați. Nu ar fi drept să dăm de-o parte egoismul și mândria și să oferim acea iertare minunată celor cu care nu ne înțelegem – în special tuturor celor din familia noastră?

În cele din urmă, fericirea nu este rezultatul perfecțiunii, ci al punerii în practică, pas cu pas, a principiilor divine. Prima Președinție și Cvorumul celor Doisprezece Apostoli au declarat: „Fericirea în viața de familie poate fi obținută cel mai bine atunci când aceasta se bazează pe învățăturile Domnului Isus Hristos. Căsătoriile și familiile reușite sunt stabilite și menținute pe principiile credinței, rugăciunii, pocăinței, *iertării*, respectului, dragostei, milei, muncii și ale activităților de recreere sănătoase”³.

Iertarea se situează chiar în mijlocul acestor adevăruri simple, bazate pe planul fericirii întocmit de Tatăl Ceresc. Pentru că iertarea unește principii, ea unește oameni. Este o cheie, deschide uși încuiate, este începutul unui drum nou și este una dintre cele mai bune speranțe pentru a avea o familie fericită.

Fie ca Dumnezeu să ne ajute să fim puțin mai iertători în familiile noastre, mai iertători unii față de alții și, poate, chiar mai iertători față de noi înșine. Mă rog ca noi să trăim sentimentul iertării ca pe un mod minunat în care majoritatea familiilor fericite se aseamănă. ■

NOTE

1. Leo Tolstoy, *Anna Karenina*, traducere de Constance Garnett (2008), p. 2.
2. „Pentru că multe Tu mi-ai dat”, *Immuri*, nr. 137.
3. „Familia: o declarație oficială către lume”, *Liahona*, nov. 2010, p. 129; subliniere adăugată.

Rugăciune și pace

Lauren W.

Într-o seară, m-am certat cu mama mea și mi-a părut foarte rău. Așa că am decis să mă rog. Deși nu eram într-o stare bună și nu voiam să fiu „spirituală”, am știut că, dacă mă voi ruga, voi fi mai fericită și mai puțin certăreață. După ce mama mea a plecat din cameră, am început să mă rog. „Dragă Tată Ceresc, am venit înaintea Ta în această seară pentru că...” Nu. Am deschis ochii și mi-am coborât brațele; suna penibil. Am încercat din nou. „Tată Ceresc, am nevoie...” Suna ciudat. Am simțit că Satana mă îndemna să renunț la rugăciunea de a-l cere ajutor Tatălui Ceresc.

Dintr-o dată, am simțit îndemnul să spun mulțumesc! Așa am și făcut iar, din mintea mea, au început să se reverse toate lucrurile pentru care-l puteam mulțumi Tatălui meu Ceresc. Când am terminat de mulțumit, am discutat situația cu pricina.

După aceea, am avut un sentiment minunat de pace și de căldură în inima mea, știind că Tatăl nostru Ceresc și părinții mei mă iubesc și că sunt un copil al lui Dumnezeu. Am putut să îi cer iertare mamei mele și să accept scuzele ei.

Iertarea aduce bucurie

Președintele Uchtdorf ne învață că trebuie să îi iertăm pe membrii familiei noastre. Vedeți cum alegerile lui Joseph și ale Annei le influențează familia.

Joseph și sora lui mai mică, Anna, se joacă împreună. Anna îi smulge jucăria lui Joseph din mână. Ce ar trebui să facă Joseph?

Joseph se supără pe Anna. Anna plânge. Mama lui Joseph îi face observație pentru că se ceartă cu sora lui. Lui Joseph îi pare rău pentru că a făcut o alegere greșită.

Joseph o iartă pe Anna și găsește o altă jucărie cu care să se joace.

Ei se joacă bucuroși împreună. Mama lor se bucură pentru că Joseph a fost bun cu sora lui și a păstrat pacea în cadrul familiei. Joseph este fericit pentru că a ales să ierte.

Mai târziu, Joseph și Anna trebuie să o ajute pe mama lor să pregătească cina. Joseph nu ajută. Ce ar trebui să facă Anna?

Anna se plânge mamei ei. Anna nu vrea să facă treaba de una singură. Înainte de cină, toată lumea este tristă din pricina certei.

Anna îl iartă pe Joseph și ajută la pregătirea cinei. Mama lor este recunoscătoare pentru ajutorul oferit de Anna. Familia se bucură pentru că poate fi împreună la cină. Anna se simte bine pentru că a ales să ierte.

În ce fel influențează alegerile *voastre* de a ierta fericirea familiei?

Credință,
familie, alinare

Studiați acest material, rugându-vă, și, după cum este potrivit, discutați-l împreună cu surorile pe care le vizitați. Adresați întrebările pentru a vă ajuta să le întăriți pe surori și pentru a face ca Societatea de Alinare să devină o parte activă în propria dumneavoastră viață.

Să ne cinstim legămintele

Învățământul prin vizite reprezintă o expresie a calității noastre de ucenice și un mod de a ne cinsti legămintele în timp ce ne slujim și ne întărim reciproc. Un legământ este o promisiune sacră și de durată dintre Dumnezeu și copiii Săi. „Când înțelegem că suntem copii ai legământului, știm cine suntem și ce vrea Dumnezeu de la noi”, a spus vârstnicul Russell M. Nelson din Cvorumul celor Doisprezece Apostoli. „Legea Sa este întipărită în inimile noastre. El este Dumnezeul nostru și noi suntem poporul Său.”¹

Ca învățătoare vizitatoare, îi putem ajuta pe aceia pe care îi vizităm în eforturile lor de a-și ține legămintele sacre. Făcând acest lucru, îi ajutăm să se pregătească pentru binecuvântările vieții veșnice. „Fiecare soră din această Biserică care a făcut legămintele cu Domnul are o responsabilitate divină de a ajuta la salvarea sufletelor, de a conduce femeile din lume, de a întări căminele din Sion și de a clădi împărăția lui Dumnezeu”², a spus vârstnicul M. Russell Ballard din Cvorumul celor Doisprezece Apostoli.

Pe măsură ce facem și ținem legămintele, devenim instrumente în mâinile lui Dumnezeu. Vom putea să ne exprimăm crezurile și să ne întărim reciproc credința în Tatăl Ceresc și în Isus Hristos.

Din scripturi

1 Nefi 14:14; Mosia 5:5–7; 18:8–13;
Doctrină și legămintele 42:78; 84:106

NOTE

1. Russell M. Nelson, „Legămintele”, *Liahona*, nov. 2011, p. 88.
2. M. Russell Ballard, „Women of Righteousness”, *Liahona*, dec. 2002, p. 39.
3. *Daughters in My Kingdom: The History and Work of Relief Society* (2011), p. 133.

Ce pot face eu?

1. În ce fel mă întăresc legămintele mele?
2. În ce fel le ajut pe surorile pe care le am în grijă să-și țină legămintele?

Din istoria noastră

În 1833, Domnul i-a revelat profetului Joseph Smith că templul este un loc „în care toți sfinții să aducă mulțumiri”. Este un loc „de instruire pentru toți aceia care sunt chemați în lucrarea de slujire în toate diferitele lor chemări și oficii; pentru ca ei să poată deveni perfecți în înțelegerea slujirii lor, în teorie, în principii și în doctrină, în toate lucrurile care privesc împărăția lui Dumnezeu pe pământ” (D&L 97:13–14).

Surorile Societății de Alinare din Nauvoo, Illinois de la începutul anilor 1840 s-au ajutat unele pe celelalte să se pregătească pentru rânduielile din templu. În rânduielile preoției mai mari pe care sfinții din zilele din urmă le-au primit în Templul din Nauvoo „[s-a manifestat] puterea divinității” (D&L 84:20). „Pe măsură ce sfinții și-au păstrat legămintele, această putere i-a întărit și i-a susținut în timpul încercărilor din zilele și anii ce au urmat.”³

Astăzi, în Biserică, femeii și bărbații credincioși din întreaga lume slujesc în templu și continuă să găsească tărie în binecuvântările ce pot fi primite numai prin legămintele făcute în templu.

ÎMBRĂCĂMINTEA ȘI ASPECTUL EXTERIOR

În lumea de astăzi mulți nu înțeleg sau nu respectă natura sacră a trupurilor noastre. Sfinții din zilele din urmă ies în evidență prin faptul că se îmbracă într-un fel care arată cât de prețioase sunt trupurile noastre (vezi *Pentru întărirea tineretului* [broșură, 2011], p. 6–8). La pagina 52 a acestui număr, Mary N. Cook, prima consilieră din președinția generală a Tinerelor Fete, discută despre acest standard:

„În timp ce se construiește un templu, se acordă mare atenție ca acesta să fie protejat și frumos împodobit, atât pe interior, cât și pe exterior. Un element cheie în proiectarea și construirea templelor este înțelegerea faptului că acesta îl reprezintă pe Domnul – este casa Sa. Noi respectăm templele ca fiind construcții sacre în care pot intra doar aceia care sunt demni. Noi cinștim templele pentru că legămintele și rânduielile sacre la care participăm fac posibil să ne întoarcem la Tatăl nostru Ceresc.

Trupul vostru este mai prețios decât cel mai splendid templu de pe pământ. Sunteți un fiu sau o fiică iubită a lui Dumnezeu! Aceleași principii – reprezentare, respect și cinste – se aplică și mai mult cu privire la grija și protecția pe care le acordați trupului vostru.”

Următoarele sugestii vă pot ajuta să le predați copiilor dumneavoastră principii corecte cu privire la îmbrăcăminte și aspectul exterior. Amintiți-vă, de asemenea, că exemplul dumneavoastră de a vă îmbrăca decent îi va învăța pe copiii dumneavoastră cât de importantă este îmbrăcăminte corespunzătoare.

Sugestii pentru a le preda tinerilor:

- citiți împreună cu copiii dumneavoastră adolescenți secțiunea despre îmbrăcăminte și aspect exterior din *Pentru întărirea tineretului*. Făcând acest lucru, veți avea ocazia să discutați despre doctrinele, binecuvântările și avertizările legate de acest standard și să răspundeți la întrebările pe care le-ar putea avea copiii dumneavoastră;
- aveți în vedere desfășurarea unei serii în familie despre importanța îmbrăcăminte și aspectului exterior. I-ați putea întreba pe membrii familiei dumneavoastră: „Dacă Domnul ar fi cu voi la biserică, cum ați vrea să fiți îmbrăcați? În ce fel ați vrea să faceți cunoștință cu El? Cum vă simțiți când sunteți îmbrăcați decent?”. Ați putea discuta, de asemenea, despre cum să vă îmbrăcați adecvat în alte situații, cum ar fi la școală, la muncă sau la evenimente sociale.

Sugestii pentru a le preda copiilor:

- îmbrăcăminte noastră reprezintă ceea ce este important pentru noi. Pentru a ilustra acest principiu, aveți în vedere desfășurarea unei serii în familie în care fiecare să se îmbrace ca un misionar sau în cea mai bună ținută a lor de duminică;
- chiar de la o vârstă fragedă, copiii pot începe să se îmbrace decent. Recapitulați cu copiii dumneavoastră îndrumările de la pagina 7 din *Pentru întărirea tineretului* și cumpărați-le haine care sunt în armonie cu acele principii. ■

SCRIPTURI DESPRE ÎMBRĂCĂMINTE ȘI ASPECTUL EXTERIOR

Genesa 1:27;
1 Corinteni 6:19;
Alma 1:27

Carnețelul pentru **conferința din octombrie**

„Ceea ce Eu, Domnul, am spus, am spus... fie prin propriul Meu glas, fie prin glasul slujitorilor Mei, este același lucru” (D&L 1:38).

Să ne facem timp pentru conferință

Cheryl Burr

Deoarece timpul nostru nu a fost ocupat cu activități de prisos, noi am putut simți Spiritul mai din abundență în timp ce am ascultat conferința generală.

Cu mulți ani în urmă, când copiii noștri erau tineri, am hotărât să facem din conferința generală o experiență mai plină de însemnătate pentru noi. Am vorbit despre cât de important este să privim conferința generală având mintea limpede și fiind odihniți. Conferința reprezintă o ocazie importantă de a fi instruiți de către profeții din zilele noastre. Așadar, am stabilit un țel să nu planificăm nicio activitate de prisos în zilele dinaintea sau din timpul conferinței. Am bifat acele zile în calendarul nostru și fiecare dintre noi și-a luat angajamentul de a nu planifica nicio activitate de prisos în acele zile.

Dacă alegeți să aveți aceeași abordare, ea va fi unică pentru familia dumneavoastră și în împrejurările dumneavoastră; familia noastră a definit „activitățile de prisos” ca fiind activitățile extrașcolare, vizitele copiilor din cartier în casa noastră, petrecerea timpului cu prietenii departe de casă, petrecerile sau mesele împreună cu prietenii sau rudele, grădinaritul sau teme pentru acasă în timpul sesiunilor sau între acestea, amânarea proiectelor pentru școală până în ultima clipă și acceptarea sarcinilor suplimentare la locul de muncă.

Când sosea săptămâna dinaintea conferinței, era uneori greu să renunțăm la aceste activități, dar, de cele mai multe ori, membrii familiei noastre, au făcut, cu bucurie alegerile drepte, pentru a ne atinge obiectivul. Ne-am dat seama că toți copiii noștri mici voiau să participe la conferința generală. Cred că acest lucru s-a datorat faptului că am vorbit de nenumărate ori în timpul săptămânii dinaintea conferinței despre importanța acesteia.

Sunt bucurasă să spun că, datorită faptului că nu ne-am aglomerat programul în zilele dinaintea și din timpul conferinței generale, familia noastră a avut o experiență cu totul diferită. Inimile și mințile noastre au fost pregătite pentru conferință. Deoarece timpul nostru nu a fost ocupat cu activități de prisos, noi am putut simți Spiritul în timp ce am stat și am ascultat cuvintele de îndrumare ale conducătorilor noștri.

Am urmat obiectivul nostru conferință după conferință deoarece ne umple căminul cu pace. Deși câțiva dintre copiii noștri nu mai locuiesc cu noi, îi încurajăm să nu își aglomereze programul cu câteva zile înainte și în timpul conferinței, la fel cum facem și acasă. De asemenea, încercăm să stabilim un timp în care să urmărim o sesiune întreagă a conferinței împreună, ca familie. Sper că, după ce copiii noștri se vor căsători și vor avea copii, ei vor continua să pună un accent foarte mare pe importanța de a-și proteja experiența lor din timpul conferinței, eliberându-și calendarele. ■

FACEȚI DIN CONFERINȚA GENERALĂ O PRIORITATE

„Hotărâți acum să faceți din conferința generală o prioritate a vieții voastre. Hotărâți să ascultați cu atenție și să urmați învățăturile care sunt date.”

Vârstnicul Paul V. Johnson, din Cei Șaptezeci, „Binecuvântările conferinței generale”, *Liahona*, nov. 2005, p. 52.

RĂSPUNSURI OFERITE LA ȘCOALA DE DUMINICĂ

Emma Addams

Am tendința să caut răspunsuri mărețe la problemele mele – să-L rog pe Domnul să mă ajute să găsesc acel lucru care va rezolva totul. Am învățat că o asemenea abordare poate complica lucrurile în mod inutil.

În timp ce predam clasa de Doctrină a Evangheliei în episcopia mea, am fost hotărâtă să adresez întrebări profunde care necesitau meditație și răspunsuri deosebite, noi și pătrunzătoare. Cu alte cuvinte, am vrut să evit rostirea acelor „răspunsuri oferite la Școala de duminică” pe care membrii episcopiei păreau că le oferă în fiecare săptămână.

Pregătindu-mă și examinând Noul Testament, am fost uimită de cât de frecvent era folosit cuvântul *a rămâne*. De exemplu, în Ioan 15:10 este scris: „Dacă păziți poruncile Mele, veți *rămâne* în dragostea Mea, după cum și Eu am păzit poruncile Tatălui Meu, și *rămân* în dragostea Lui” (subliniere adăugată).

În cunoscuta Sa rugăciune din Ghetsimani, Salvatorul S-a rugat ca ucenicii Săi „să fie una, cum Tu, Tată, ești în Mine, și Eu în Tine; ca, și ei să fie una în noi” și „Eu în ei, și Tu în Mine; pentru ca ei să fie în chip desăvârșit una” (Ioan 17:21, 23).

Ceea ce căutam, în mare parte, era să știu în ce fel puteam fi una cu Domnul, în ce fel puteam *rămâne* în dragostea Sa și, prin urmare, în ce fel puteam avea mai multă răbdare – răbdare de care aveam atât de multă nevoie pentru a face din experiențele mele care mă epuizau, unele care mă învigorau și mă sfințeau.

În mod ironic, în timp ce căutam atât înțelesul cuvântului *a rămâne*, cât și răspunsuri la încercările dificile pe care le aveam de înfruntat zilnic, am fost, în cele din urmă, îndrumată înapoi către răspunsurile precise oferite la Școala de duminică pe care încercam să le evit. Am găsit răspunsuri la încercările mele citind din scripturi, rugându-mă zilnic, slujindu-mi familia și slujindu-i pe alții, participând la rânduielile din templu și la adunările din ziua de duminică. Am învățat că aceste lucruri simple fac deosebirea dintre a îndura și a îndura cu bine și cu răbdare.

Răspunsurile de la Școala de duminică sunt, într-adevăr, cele mai bune răspunsuri. ■

SĂ NE HRĂNIM CREDINȚA

„Slujirea, studiul, rugăciunea și preaslăvirea sunt patru principii fundamentale de desăvârșire a ceea «ce mai lipsește credinței [noastre]» (1 Tesaloniceni 3:10). Dacă nu ne hrănim credința încetând să facem oricare dintre aceste patru lucruri precise, devenim vulnerabili...

Într-o lume care devine din ce în ce mai aspră, Domnul ne poate influența conștiința, folosind «sabia Duhului, care este Cuvântul lui Dumnezeu» (Efeseni 6:17; vezi, de asemenea, Iarom 1:12). Cu toate acestea, ascultarea trebuie să fie însoțită de «credință» (Evrei 4:2) și de slujire creștină, după cum ni s-a spus de nenumărate ori.”

Vărstnicul Neal A. Maxwell (1926–2004) din Cvorumul celor Doisprezece Apostoli, „Lest Ye Be Wearing and Faint in Your Minds”, *Ensign*, mai 1991, p. 88.

FOLOSIREA MATERIALELOR APROBATE DE BISERICĂ

„Învățătorii și conducătorii folosesc scripturile, învățăturile profeților din zilele din urmă și materialele programei de învățământ aprobate pentru a preda doctrinele Evangheliei și a mărturisi despre ele. Materialele programei de învățământ aprobate pentru fiecare clasă sau cvorum sunt enumerate în broșura curentă *Instrucțiuni cu privire la programa de învățământ*. În funcție de situație, învățătorii și conducătorii suplimentează materialele programei de învățământ cu revistele Bisericii, în mod deosebit cu numerele conferințelor generale ale revistelor *Ensign* și *Liahona*.”

Manualul 2: Administrarea Bisericii (2010), 5.5.4.

Viața cumpătată

NE PREGĂTEȘTE PENTRU VIITOR

Sfinții din zilele din urmă cred că trebuie să fie pregătiți și să se bazeze pe forțele proprii. Noi credem că trebuie să ne pregătim din punct de vedere educațional pentru a obține un loc de muncă, financiar pentru a face față dificultăților financiare și temporal pentru a face față dezastrelor naturale sau altor încercări. Cel mai important, noi credem că trebuie să ne pregătim din punct de vedere spiritual pentru cea de-a Doua Venire a lui Isus Hristos și pentru a trăi din nou cu Tatăl nostru din Cer. Acest mod de abordare a pregătirii se numește viață cumpătată.

Viața cumpătată oglindește natura noastră eternă: trebuie „[să acționăm] pentru [noi înșine], și nu [să se] acționeze asupra [noastră]” (2 Nefi 2:26). Domnul vrea ca noi să fim responsabili și independenți (vezi D&L 78:14). El vrea să trăim o viață cumpătată datorită transformării noastre din timpul acestui proces, devenind: responsabili, generoși, maturi, buni. Căci, cu cât ne bazuim mai mult pe forțele proprii, cu atât mai mult ne putem ajuta familia și îi putem ajuta pe alții. Cum îi putem hrăni pe cei flămânzi dacă noi înșine suntem flămânzi? Cum le putem oferi altora cunoaștere dacă noi înșine nu

avem cunoaștere? Cum putem întări credința altora dacă noi înșine nu avem credință?

Unele dintre principiile unei vieți cumpătate sunt:

- pregătirea. „Pregătiți-vă, pregătiți-vă pentru ceea ce va veni, pentru că Domnul este aproape” (D&L 1:12);
- hărnicia. „Tu nu trebuie să fii leneș” (D&L 42:42);
- „învățătura, chiar prin studiu și, de asemenea, prin credință” (D&L 88:118).

Atunci când membrii Bisericii fac tot ce le stă în putință pentru a-și asigura strictul necesar, dar tot nu reușesc să facă acest lucru, ei ar trebui să ceară în primul rând ajutor din partea familiilor lor. Dacă acest lucru nu este îndeajuns, Biserica poate ajuta. Episcopii și președinții de ramură pot folosi resursele din „magazia Domnului” pentru a-i ajuta pe membri (vezi D&L 82:18–19). Orice ajutor oferit de Biserică are ca scop să-i ajute pe membri să se ajute singuri și să-i încurajeze să muncească. ■

Pentru mai multe informații, vezi Genesa 41; D&L 38:30.

„Noi, toți, suntem responsabili să ne îngrijim de noi și de familiile noastre, atât din punct de vedere material, cât și spiritual. Ca să ne îngrijim cu atenție și cumpătate, trebuie să aplicăm principiile unei vieți cumpătate: să trăim fericiți fără să cheltuim mai mult decât câștigăm, să fim mulțumiți cu ceea ce avem, să evităm datoriile excesive și să economisim sârguincios și să ne pregătim pentru zile negre.”

Vărstnicul Robert D. Hales din Cvorumul celor Doisprezece Apostoli, „Să ne îngrijim cu atenție și cumpătate de lucrurile materiale și spirituale”, *Liahona*, mai 2009, p. 8.

Putem munci pentru a ne bizui pe forțele proprii în următoarele domenii:

Tăria spirituală: încredeți-vă în Domnul, supuneți-vă poruncilor, rugați-vă și studiați scripturile în fiecare zi, slujiți-i pe alții.

Sănătatea fizică: supuneți-vă Cuvântului de înțelepciune, odihniți-vă suficient, fiți curați și igienici.

Educația: învățați să citiți și să scrieți; obțineți o calificare, studiați „cele mai bune cărți” (D&L 88:118).

Locul de muncă: munciți pentru a asigura cele necesare dumneavoastră și familiei dumneavoastră.

Provizii: depozitați apă potabilă și acumulați, treptat, provizii de alimente pe care le consumați de obicei și un depozit de alimente de durată mai lungă, cum ar fi cereale și fasole.

Finanțe: plătiți zeciuiala și alte daruri, evitați datoriile inutile și economisiți bani în mod treptat.

ÎNTREBĂRI ȘI RĂSPUNSURI

Unii oameni se pot întreba dacă sfinții din zilele din urmă adună și depozitează alimente în secret. De fapt, noi depozităm apă și alimente în eventualitatea unor situații în care alimentele și apa potabilă ar fi insuficiente sau inaccesibile ori în care bugetul familiei ar fi insuficient pentru a acoperi strictul necesar. În cazuri de urgență, cei care au depozitat alimente, se vor simți mai în siguranță și vor fi mai pregătiți să-și ajute familia și vecinii să depășească criza.

Lucruri mici și simple

„Prin lucruri mici și simple lucruri mari sunt înfăptuite” (Alma 37:6).

OMAGIEREA VIEȚILOR MINUNATE

Newel K. Whitney (1795–1850)

Dedesubt, medalion stânga: un portret gravat al lui Newel K. Whitney. Dedesubt, medalion dreapta: spațiul de la etaj al magazinului lui Newel K. Whitney din Kirtland, Ohio, unde se țineau Școala profesilor și întrunirile Bisericii. Jos: magazinul Whitney.

Newel Kimball Whitney s-a născut în Vermont, USA, la data de 5 februarie 1795. A fost un afacerist înăscut și s-a împrietenit și a făcut un parteneriat în afaceri cu Sidney Gilbert. În zilele de început ale afacerii lor ei călătoreau frecvent. Într-una dintre aceste călătorii de afaceri, Newel a întâlnit-o pe Elizabeth Ann Smith la Kirtland, Ohio. Newel și Ann s-au întâlnit timp de trei ani și s-au căsătorit în 1823.

Newel și Ann au căutat împreună adevărul și, o perioadă, au participat la mișcarea Campbellite care proclama că a restaurat creștinismul străvechi. Într-o seară,

Newel și Ann s-au rugat „să știe de la Domnul cum puteau [ei] obține darul Duhului Sfânt”. Ann a descris viziunea pe care au avut-o ca răspuns la rugăciunea lor: „Spiritul a venit asupra noastră și un nor a acoperit casa... Apoi, noi am auzit o voce din nor, zicând: «Pregătiți-vă să primiți cuvântul Domnului, căci el vine»”¹.

La scurt timp după acest răspuns la rugăciune, în octombrie 1830, misionari sfinți din zilele din urmă au sosit la Kirtland. În noiembrie, Newel și Ann au fost botezați. La numai câteva luni, Joseph și Emma Smith au venit și au ciocănit la ușa

familiei Whitney. Când Joseph l-a salutat pe Newel pe nume, Newel nu știa numele profetului, așadar, Joseph a răspuns: „Eu sunt Joseph, profetul; te-ai rugat să ajung aici, ce dorești de la mine?”². În luna septembrie 1832, familia Whitney a găzduit familia Smith câteva săptămâni și i-a oferit un cămin.

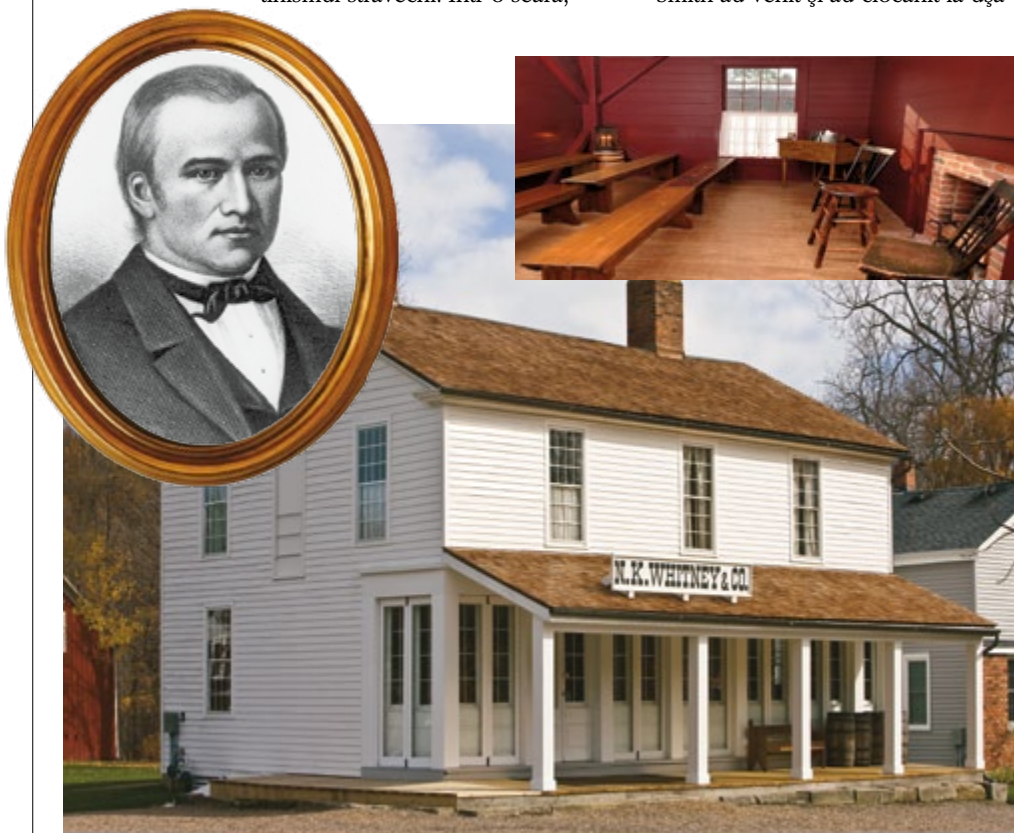
Pe lângă faptul că a oferit un loc unde să stea familia Smith, Newel a dat spre folosire totală și spațiul de la etaj din magazinul său. La magazinul lui Whitney conducătorii Bisericii țineau întruniri și Școala profesilor.

În luna decembrie a anului 1831, Newel a fost chemat ca al doilea episcop al Bisericii și, mai târziu, a slujit ca administrator al operațiunilor financiare ale Bisericii, ajutând Biserica să-și administreze fondurile și să scape de datorii. În toamna anului 1838, familia Whitney s-a mutat la Far West, Missouri, unde Newel a fost chemat, din nou, ca episcop și, zece ani mai târziu, el și familia sa au traversat câmpiile spre orașul Salt Lake unde a slujit ca episcop care prezidează al Bisericii.

Newel a murit la 24 septembrie 1850, în orașul Salt Lake, având probleme respiratorii.

NOTE

1. Elizabeth Ann Whitney, citat în Edward Tullidge, *The Women of Mormonism* (1877), p. 41–42.
2. Joseph Smith, citat în Elizabeth Ann Whitney, „A Leaf from an Autobiography”, *Woman's Exponent*, 15 aug. 1878, p. 51.

Dan Jones (1810–1862)

Peste un milion de misionari au fost chemați de la organizarea Bisericii, însă Dan Jones a fost mai mult decât unul dintr-un milion. Președintele Gordon B. Hinckley (1910–2008) a spus despre misionarul galez: „Referitor la numărul de convertiți, Dan Jones trebuie cu siguranță inclus printre primii șase cei mai productivi misionari din istoria Bisericii”¹.

Înainte de a fi misionar, Dan a emigrat din Țara Galilor în Statele Unite și a lucrat pe râul Mississippi în calitate de căpitan al unui vapor cu aburi numit *Maid of Iowa*, care a adus mulți sfinți din zilele din urmă la Nauvoo, Illinois. El s-a alăturat Bisericii în anul 1843 și a devenit prieten apropiat al profetului Joseph Smith.

Misiunile lui Dan au împlinit ultima profetie consemnată de Joseph Smith. În seara dinaintea uciderii sale, profetul Joseph Smith a auzit focuri de armă în fața geamului închisorii Carthage și a decis să doarmă pe podea. Lângă el era Dan Jones. Profetul l-a întrebat pe Dan dacă îi era frică de moarte. El a răspuns: „Crezi că a sosit timpul? Implicat într-o astfel de cauză, nu cred că moartea s-ar lăsa mult așteptată”. Apoi, Joseph a profetizat: „Vei vedea Țara Galilor din nou și

vei îndeplini misiunea desemnată ție înainte de a muri”².

Promisiunea profetului a fost împlinită în anul 1845 când Dan și soția sa, Jane, au fost chemați să slujească în Țara Galilor. Dan și-a folosit talentul de a vorbi pentru a preda Evanghelia cu multă convingere. El vorbea fluent limbile galeză și engleză, iar martorii au consemnat că el vorbea atât de captivant că putea menține atenția auditorului în oricare dintre limbi ore în șir.

Aflându-se în Țara Galilor, Dan a publicat periodice, broșuri și cărți ale sfinților din zilele din urmă în limba galeză. Sub îndrumarea lui Dan Jones, misionarii din Țara Galilor au stabilit 29 de ramuri și au botezat aproape 1.000 de oameni în fiecare an al primei sale misiuni. A fost chemat în a doua misiune în Țara Galilor în anul 1852 și, în

pofta persecuției crescânde împotriva Bisericii, aproape 2.000 de oameni au fost botezați în patru ani.

Odată cu revenirea sa în Utah, Dan a ajutat la aducerea multor convertiți galezi în Utah. Când a murit la vârsta de 51 de ani, el ajutase la aducerea a aproximativ 5.000 de oameni în vestul Statelor Unite.

NOTE

1. Gordon B. Hinckley, „The Thing of Most Worth”, *Tambuli*, mart. 1994, p. 8; *Ensign*, sept. 1993, p. 7.
2. Joseph Smith, în *History of the Church*, 6:601.

De la stânga: Portret al misionarului galez Dan Jones. Un vapor cu aburi, asemenea celui condus de Dan Jones, se apropie de mal la Nauvoo, Illinois. Dan Jones ajută imigranți galezi.

Să predăm

DESPRE CASTITATE ȘI VIRTUTE

Matthew O. Richardson

al doilea consilier în președinția generală a Școlii de duminică

Părinții pot folosi aceste șase metode pentru a le predă copiilor despre intimitatea sexuală.

Am avut privilegiul să întâlnesc adolescenți și tineri adulți de toate felurile și din întreaga lume. Odată, am vorbit cu un grup de tineri foarte impresionanți despre virtute, castitate și viață morală. După ce le-am spus cât de impresionat am fost de comentariile, încrederea, aspectul și comportamentul lor, i-am întrebat: „Cum de ați ajuns să vă exprimați atât de bine, să fiți atât de siguri pe răspunsurile voastre și să vorbiți atât de dezinvolt despre un subiect atât de sensibil ca acesta?”. O tânără a răspuns fără ezitare: „Am părinți care mă învață”. Ceilalți au dat din cap în semn de aprobare. Această experiență simplă, dar profundă scoate în evidență influența pe care o au părinții în viețile copiilor lor – în special în rolul pe care îl au de a predă despre virtute, castitate, intimitate sexuală și relații potrivite.

Poate că unii părinți, din nefericire, nu le predau copiilor lor despre subiecte legate de sexualitate pe cât de bine ar putea. De exemplu, după ce am discutat, într-un sondaj, cu 200 de tineri adulți sfinți din zilele din urmă activi, am descoperit că doar 15 la sută din ei îi considerau pe părinții lor ca fiind sursa principală de informare cu privire la subiecte legate de sexualitate. Acei membri tineri au spus că, în principal, ei învață despre acest subiect foarte important de la prieteni, colegi,

de pe Internet, din mijloacele media, din divertisment, din cărți, de la rude sau de la conducătorii Bisericii.

Desigur că nu este un subiect ușor de predat. Dar cred că părinții sunt cei mai buni învățători pentru a le vorbi despre aceste principii sacre. Următoarele metode vă vor ajuta să vă formați principii și obiceiuri simple, eficiente și de durată care promovează învățarea și predarea eficiente – în special educarea copiilor dumneavoastră despre cum să aibă o viață virtuoasă și castă.

Predarea și învățarea trebuie să înceapă de la o vârstă fragedă. Părinții care le predau copiilor lor în mod eficient despre subiecte legate de sexualitate înțeleg faptul că majoritatea copiilor întâlnesc asemenea subiecte mult mai devreme decât se așteaptă sau doresc ei sau părinții lor. Mulți copii sunt expuși conținutului de natură sexuală de pe Internet la vârsta de 11 ani sau chiar mai devreme. Canalele de divertisment, evenimentele sportive, reclamele și chiar site-urile de socializare sunt din ce în ce mai saturate de imagini și aluzii sexuale.

Unii părinți întrebă, pe drept: „Când ar trebui să încep să vorbesc despre subiecte legate de sexualitate?”. Depinde de vârsta și maturitatea copilului și de fiecare situație în parte. În timp ce părinții studiază cu atenție și într-un spirit al rugăciunii comportamentul copiilor, îi ascultă cu atenție și își fac timp să se gândească și să discearnă când și ce să predea, ei vor primi îndrumare spirituală. De exemplu, îmi aduc aminte că fiul meu mi-a adresat întrebări despre anatomia corpului când avea abia vârsta de cinci ani. Deși aveam oarecare emoții, era evident că venise timpul să vorbesc. Cu toate acestea, în timp ce mă gândeam cum să răspund, a fost din ce în ce mai clar că acesta *nu* era timpul potrivit să vorbesc cu fiul meu despre vreun subiect referitor la sexualitate.

Predarea și învățarea trebuie să aibă loc în mod frecvent. Învățarea este, mai

degrabă, un proces, decât un eveniment izolat. Când vine timpul de a le preda copiilor despre intimitatea sexuală sau alte subiecte asemănătoare, oamenii fac referire la acesta, numindu-l „discuția”. Indiferent dacă este în mod intenționat sau nu, termenul sugerează că părinții predau despre acest subiect o singură dată. Acesta nu este cel mai eficient mod de învățare pentru un copil. Salvatorul ne-a învățat că noi învățăm „rând după rând, precept după precept” (2 Nefi 28:30). Vom avea mai mult succes în eforturile noastre de predare dacă discutăm adesea despre acest subiect pe măsură ce copiii noștri cresc și se maturizează. Părinții care înțeleg acest principiu se pregătesc din punct de vedere mintal, emoțional și spiritual să le predea copiilor despre subiecte referitoare la sexualitate în perioada copilăriei și adolescenței acestora.

Învățarea și predarea eficiente depind de relația dintre învățător și student.

Când vine vorba de a le preda copiilor despre subiecte referitoare la sexualitate, majoritatea

părinților își fac griji, aproape de fiecare dată, despre *ce* trebuie să spună. Deși acest lucru este important, predare și învățarea eficiente depășesc granițele dialogului și ale conținutului. De fapt, *modul* în care părinții abordează nevoia de a le preda copiilor poate fi mai important decât cuvintele pe care le vor spune. Cercetările în domeniu au ajuns la concluzia că părinții care-și influențează cel mai mult copiii în aspecte de educație sexuală sunt aceia care comunică liber, își exprimă dragostea și grija și sunt activ implicați în viețile copiilor lor.¹

Comentariile tinerilor sfinți din zilele din urmă, pe care le-am obținut în sondajul meu neoficial, au vizat, în mod repetat, dorința ca părinții lor să fie mai deschiși și mai doritori să discute despre subiecte referitoare la sexualitate. Acești tineri adulți au spus că voiau ca părinții lor să fie implicați în acest proces și, de asemenea, ca părinții lor să „vorbească *cu* ei, nu *către* ei”. Tâneau după conversații „firești”, „normale”, „dezinvolve” și mai puțin

Părinții care-și influențează cel mai mult copiii în aspecte de educație sexuală sunt aceia care comunică liber, își exprimă dragostea și grija și sunt activ implicați în viețile copiilor lor.

„stânjenitoare”. Acest lucru ar trebui să-i motiveze pe părinți să depună mai mult efort pentru a fi mai abordabili, disponibili și liniștiți cu privire la un subiect, la o situație sau când se întâmplă ceva. Pentru ca părinții să le preda copiilor lor în mod eficient despre lucrurile care contează cel mai mult, ei trebuie să acționeze în așa fel încât să-i ajute pe aceștia să se simtă confortabil și în siguranță atunci când discută despre aceste subiecte – în special despre cele mai intime.

Predarea și învățarea sunt cele mai eficiente atunci când subiectul este relevant și concret. În funcție de abordarea noastră, predarea despre intimitatea sexuală, poate crea un sentiment de stânjenală, poate părea de necrezut, nepractică sau chiar moralistă. Un secret al succesului este să ne dăm seama că majoritatea întrebărilor și preocupărilor copiilor sunt reacții firești la situațiile și observațiile din viața obișnuită. Pe măsură ce le acordăm atenție, îi ascultăm și le observăm comportamentul, vom discerne ceea ce trebuie să predăm.

De exemplu, filmele, moda, trendurile, programele de televiziune, divertismentul sau versurile unor cântece oferă nenumărate ocazii să vorbim despre standardele morale. Pe măsură ce urmărim relațiile și interacțiunile copiilor noștri cu alte persoane, felul în care ei și colegii lor se îmbracă, limbajul pe care îl folosesc, cât de mult interacționează cu persoane de sex opus, cât și interpretările diverse ale personalelor din comunitate cu privire la castitate și la standardele morale, se vor ivi alte ocazii (pentru a vorbi cu ei). Viața reală oferă suficient de multe ocazii de a vorbi *cu* copiii despre moralitate și virtute.

Probabil că cel mai important aspect din viața reală, care oferă ocazia de predare, este exemplul de castitate, modestie și virtute al părinților din viețile personale. Copiii vor fi mai dispuși să asculte și să urmeze sfatul părinților lor atunci când acest sfat se bazează pe exemplele bune ale părinților lor.

Opusul este, de asemenea, adevărat. După cum a spus vârstnicul Robert D. Hales din Cvorumul celor Doisprezece Apostoli: „De multe ori, faptele noastre au o mai

Pe măsură ce le acordăm atenție, îi ascultăm și le observăm comportamentul, vom discerne ceea ce trebuie să predăm.

mare influență asupra oamenilor decât o au cuvintele. Președintele Brigham Young (1801–1877) ne-a învățat: «Trebuie să le dăm [copiilor noștri] dovadă de un exemplu pe care dorim ca ei să-l urmeze. Suntem conștienți de acest lucru? Vedem atât de des părinți care le cer copiilor să fie supuși, să se poarte frumos, să folosească cuvinte frumoase, să aibă o înfățișare plăcută și prietenoasă, să folosească un ton blând, dar care sunt plini de răutate și dojană. Acest lucru este atât de contradictoriu și irațional!» Copiii noștri vor observa aceste contradicții între vorbele și faptele noastre și, probabil, vor găsi scuze pentru un comportament asemănător”².

Eleții învață cel mai bine atunci când înțeleg ce le predau învățătorii. Prea mulți adolescenți și tineri adulți își exprimă frustrarea pentru că părinții lor și chiar unii conducători ai Bisericii au tendința să folosească eufemisme și aluzii care, de fapt, generează, mai multe întrebări decât răspunsuri și mai multă tensiune decât liniște sufletească. Acest lucru este cu atât mai adevărat când vine vorba de subiecte referitoare la sexualitate.

În timp ce am slujit ca episcop al unei episcopii de tineri adulți necăsătoriți, am fost întrebat adesea ce înseamnă „a dezmierda” (aici, a atinge părțile intime ale trupului altei persoane). Membrii credincioși din episcopia mea fuseseră învățați că nu trebuie să participe în astfel de dezmierdări, însă nu au fost învățați niciodată la ce se referă acest lucru. Era dificil pentru ei să urmeze instrucțiuni pe care nu le înțelegeau.

Președintele Marion G. Romney (1897–1988), primul consilier în Prima Președinție, a explicat că nu este suficient să predăm astfel încât ceilalți să înțeleagă, ci să predăm astfel încât nimeni să nu înțeleagă greșit.³ În loc să utilizăm eufemisme sau argouri, vom avea mai mult succes dacă vom folosi termeni corecți și corespunzători. Acest lucru promovează înțelegerea și cultivă respectul.

Aveți în vedere felul în care vârstnicul Richard G. Scott, din Cvorumul celor Doisprezece Apostoli, a predat despre principii morale și standarde în mod eficient. El a spus: „Orice intimitate sexuală în afara căsătoriei – adică orice

contact intenționat cu părțile intime și sacre ale trupului altei persoane, pe deasupra sau pe sub haine – este un păcat și este interzisă de Dumnezeu. Faptul de a stimula în mod intenționat aceste emoții în trupul vostru este, de asemenea, un păcat”⁴.

Pentru a predă în mod eficient, trebuie să ne asigurăm că cei cărora le predăm înțeleg mesajul. Întrebări simple, ca de pildă: „Îți răspunde aceasta la întrebarea ta?” sau „Am explicat acest lucru cum trebuie?” sau „Mai ai și alte întrebări?” sunt foarte utile.

Cei care învață se convertesc atunci când învățătorii asociază mesajul cu principiile și standardele nepieritoare. În loc să ne concentrăm asupra procesului de reproducere umană, instruirea evanghelică eficientă are loc atunci când asociem acest proces cu realitățile vieții eterne. De exemplu, atunci când vorbim despre trupul nostru, putem vorbi despre cum un Tată Ceresc iubitor ne-a creat trupul și cum putem să ne comportăm cu creațiile Sale cu respect și în acord cu așteptările Sale.

În timp ce lumea este cuprinsă de imoralitate, există încă speranță pentru generațiile viitoare. Această speranță o reprezintă părinții care depun tot efortul să învețe generația care se ridică să fie virtuoaasă și castă. Părinții care-și învață copiii să aibă vieți virtuozitate și caste, se străduiesc să dobândească mai multă cunoaștere și să-și îmbunătățească abilitățile de predare. Făcând acest lucru, ei vor cunoaște că „Domnul [le] va dezvolta abilitățile pe măsură ce [predau] în felul în care El a poruncit”. La urma urmei, „este o lucrare a dragostei – o ocazie de a-i ajuta pe ceilalți să-și exercite drept libertatea de a alege, să vină la Hristos și să primească binecuvântările vieții veșnice”⁵. ■

NOTE

1. Vezi Bonita F. Stanton și James Burns, „Sustaining and Broadening Intervention Effect: Social Norms, Core Values, and Parents”, în *Reducing Adolescent Risk: Toward an Integrated Approach*, ed. Daniel Romer (2003), p. 193–200.
2. Robert D. Hales, „Our Parental Duty to God and to the Rising Generation”, *Liahona*, aug. 2010, p. 74.
3. Vezi Jacob de Jager, „Let There Be No Misunderstanding”, *Ensign*, nov. 1978, p. 67.
4. Richard G. Scott, „Serious Questions, Serious Answers”, *Liahona*, sept. 1997, p. 31.
5. *Predare, nu este chemare mai mare* (1999), p. 4.

Probabil că cel mai important aspect din viața reală, care oferă ocazia de predare, este exemplul de castitate, modestie și virtute al părinților din viețile personale.

Să predăm

DESPRE DREPTATE ÎN CĂMIN

Părinților le revin responsabilitatea și binecuvântarea de a-și educa și instrui copiii să trăiască în dreptate.

Vârstnicul Delbert L. Stapley (1896–1978)

din Cvorumul celor
Doisprezece Apostoli

Delbert L. Stapley s-a născut la data de 11 decembrie 1896 în Arizona, SUA. A fost pus deoparte ca membru al Cvorumului celor Doisprezece Apostoli la data de 5 octombrie 1950 și a slujit în acel cvorum până la moartea sa, pe 19 august 1978. Această cuvântare a fost rostită în cadrul unei adunări de devoțiune a Universității Brigham Young la data de 1 februarie 1977. Textul integral al acestei cuvântări în limba engleză se găsește la speeches.byu.edu.

Părinții au ocazia de a-și educa toți copiii și de a le modela caracterul de când sunt mici, înainte ca Satana să aibă puterea să-i ispitească și înainte ca ei să împlinescă vârsta de opt ani, devenind responsabili înaintea lui Dumnezeu... Domnul le-a oferit acești ani părinților, primii ani din viața unui copil, atunci când copiii nu sunt responsabili pentru lucrurile pe care le spun și le fac. Părinților le revin responsabilitatea și binecuvântarea de a-și educa și instrui copiii să trăiască în dreptate.

Cel mai eficient mod de a preda dreptate și religie într-un cămin este prin exemplu. Sperăm că părinții și-au păstrat viețile plăcute și curate și, drept urmare, pot folosi eficient exemplul din viețile lor pentru a-și educa și instrui propriii copii. [Președintele David O. McKay (1873–1970) ne-a învățat:] „Dacă le predați despre credință în Dumnezeu, dați și dumneavoastră dovadă de credință; dacă le predați despre rugăciune, rugați-vă și dumneavoastră... ați dori ca ei să fie cumpătați, atunci ferțiți-vă și dumneavoastră de exces; dacă ați dori ca toți copiii dumneavoastră să aibă o viață virtuoasă, cumpătată, să se bucure de o reputație bună, atunci oferiți-le un exemplu demn de laudat în toate aceste lucruri”.¹ Procedând astfel, aceste învățături vor produce o impresie mai profundă asupra copiilor dumneavoastră; iar ei primind o astfel de îndrumare de la părinții lor, pot primi tărie pentru a rezista ispitelor Satanei, al cărui țel este să le distrugă viețile când ajung la vârsta responsabilității. Părinții au obligația să fie ceea ce ar dori ca toți copiii lor să fie: politicoși, cinștiți, cumpătați și curajoși să aleagă mereu ceea ce este drept. Exemplul este mult mai convingător decât învățătura.

Viața zilnică din cămin trebuie să fie în acord cu principiile și standardele Bisericii noastre. Afacerile noastre trebuie să fie în armonie cu religia noastră. Copiii detectează repede lipsa de sinceritate. John Milton a spus că fățarnicia este singurul păcat care rămâne neobservat de oameni, dar nu și de Dumnezeu. Cu toate acestea, copiii sunt sensibili față de lucrurile care sunt greșite și resping pretențiile false și lipsite de sinceritate. Știm că, întotdeauna, copiii sunt mai influențați de felul în care trăim, decât de predicile pe care le rostim. Părinții trebuie să fie

mereu sinceri față de copiii lor, să-și țină promisiunile pe care le fac și să spună mereu adevărul. Părintele consecvent câștigă încrederea copilului său. Când un copil simte că îi cinstește încrederea pe care v-o acordă și îi acordă aceeași încredere, el nu vă va trăda încrederea și nici nu vă va face de rușine...

Părinții nu trebuie să se certe niciodată în prezența copiilor lor. Uneori, se pot isca certuri în încercarea de a corecta sau a disciplina un copil. Un părinte critică; celălalt obiectează. Iar, în ceea ce îl privește pe copil, influența oferită de sentimentul de unitate din cămin este redusă la zero. Părinții trebuie să fie de acord cu privire la drumul pe care vor să-l urmeze copilul lor; altfel, copilul poate face alegeri greșite din pricina confuziei. Richard L. Evans a spus: „Neînțelegerea dintre părinți este incorectă, creează confuzie și slăbește temelia familiei. Cei de la care copiii caută îndrumare trebuie să fie de acord în îndrumarea pe care o oferă”². Știm că, în general, copiii sunt sensibili la dispoziția și sentimentele membrilor familiei; ei pot simți tensiunea și neînțelegerile pe care nu le pot înțelege sau defini mereu...

Un copil are dreptul să simtă că, în căminul său, el are un loc pentru refugiu, un loc în care să se simtă protejat de pericolele și

răutățile lumii de-afară. Unitatea în familie și integritatea sunt necesare pentru a satisface această nevoie. Nu există niciun alt loc în afară de cămin în care fericirea adevărată și de durată poate fi găsită în această viață. Putem face din cămin un colț de rai; într-adevăr, îmi imaginez Cerul ca fiind o prelungire a căminului ideal de pe acest pământ³...

Evanghelia, așa cum o predăm, este adevărată. Hristos trăiește, Dumnezeu trăiește și, în Cer, sunt pregătite locuri glorioase pentru toți copiii Săi credincioși și devotați. Decideți acum ce fel de cămin și familie doriți și în ce fel veți avea grijă de copiii dumneavoastră pentru a-i menține pe cărarea dreaptă, care va conduce familia spre viața veșnică într-un cămin celestial. Dumnezeu să vă binecuvânteze pe toți, dragii mei frați și dragile mele surori! Cred că puteți înțelege că, o mare parte din ceea ce s-a spus, vi se aplică dumneavoastră. Și că este foarte important să vă organizați viața de acasă într-o manieră plină de sfințenie pentru tinerii care vin pentru a vă binecuvânta viața. ■

Ortografia și punctuația au fost standardizate.

NOTE

1. David O. McKay, *Secrets of a Happy Life*, comp. Llewelyn R. McKay (1967), p. 11.
2. Richard Evans' *Quote Book* (1975), p. 23.
3. Vezi David O. McKay, *Gospel Ideals* (1953), p. 490.

Un copil are dreptul să simtă că, în căminul său, el are un loc pentru refugiu, un loc în care să se simtă protejat de pericolele și răutățile lumii de-afară.

Unitatea în familie și integritatea sunt necesare pentru a satisface această nevoie.

SĂ-I AJUTĂM PE TINERI SĂ AIBĂ EXPERIENȚE SPIRITUALE

Nimeni nu-i poate forța pe tineri să aibă experiențe spirituale, dar, după cum au observat părinții și conducătorii, sunt multe feluri în care îi putem ajuta să aibă experiențe ce duc la convertire.

Atunci când Vyacheslav și Zoya Gulko din Ucraina au devenit simpatizanți, fiica lor în vârstă de 13 ani, Kira, nu a fost prea fericită. A refuzat să participe la lecțiile misionare și, atunci când știa că urmau să vină misionarii la ei acasă, ea „își închidea ostentativ ușa de la dormitor”, își amintește mama ei.

Fratele și sora Gulko, care s-au decis să se alăture Bisericii, s-au gândit că, dacă îi vor oferi Kirei o ocazie de a simți Spiritul, ea și-ar putea deschide inima. Deoarece sora Gulko a dobândit o mărturie în timp ce participa la botezul altei persoane, ea a rugat-o pe Kira să vină la botezul ei – doar să o ajute, după aceea, să-și schimbe hainele ude. Spre surprinderea surorii Gulko, Kira a fost de acord.

„Miracolul s-a produs!”, își amintește sora Gulko. „Tatăl Ceresc a lucrat într-un fel foarte

minunat.” Kira a simțit într-adevăr Spiritul și, la o săptămână după botezul părinților ei, ea a fost de acord să se întâlnească cu misionarii. A început să citească din Cartea lui Mormon. Câteva săptămâni mai târziu, sora Gulko a observat o bucată de hârtie atârând de pe biroul Kirei; pe ea erau scrise cuvintele din 2 Nefi 2:25. Două luni și jumătate mai târziu după botezul lor, soții Gulko au fost martori la botezul fiicei lor. Acum, după 20 de ani de la acea întâmplare, Kira este căsătorită. Ea și soțul ei, Dave, au fost pecetluiți în templu și își cresc cei doi fii în Evanghelie. Ea a slujit cu credință în mai multe chemări și a rămas activă în Biserică.

Prin intermediul acelei experiențe, Zoya spune că a învățat o lecție crucială ce li se aplică atât părinților care au fost membri ai Bisericii întreaga lor viață, cât și ei și soțului ei ca membri noi: părinții și conducătorii nu-i pot forța pe copii lor să accepte Evanghelia, dar îi *pot* invita în locuri sau crea ocazii în care tinerii pot avea propriile experiențe spirituale. Acele experiențe pot conduce, apoi, la convertire.

Dar care este cea mai bună cale prin care putem crea experiențe de acest fel? Părinți și conducători din întreaga lume împărtășesc metodele care au dat roade pentru ei.

Asociați exemple din zilele noastre cu cuvântul lui Dumnezeu și cu viețile tinerilor.

Oferiți-le tinerilor ocazii de slujire

Tinerii din episcopia Granja Viana din țărușul Cotia, São Paulo, Brazilia au venit în număr foarte mare la biserică. Dar conducătorii lor au observat că unii dintre ei aveau probleme personale și își îndeplineau cu greu îndatoririle preoției.

După ce episcopatul și conducătorii Tinerilor Băieți s-au sfătuit împreună, ei au hotărât să concentreze mai multe dintre activitățile lor pe slujire și mai puține pe divertisment și amuzament. Acest lucru a inclus vizitarea membrilor cvorumului mai puțin activi, implicarea în prozelitism împreună cu misionarii cu timp deplin și administrarea împărtășaniei membrilor care nu puteau veni la biserică din pricina unei boli sau a vârstei. Aceste activități le-au oferit tinerilor băieți o ocazie să acționeze în acord cu principiile pe care le învățau la seminar și în zilele de duminică (vezi 2 Nefi 2:26).

Cu timpul, „aceste activități spirituale au

produs o mare schimbare în bine”, spune un conducător al preoției.

„Am fost uimiți când, într-o anume duminică de post, toți tinerii noștri băieți și-au depus mărturiile”, spune el. „În timp ce și-au depus mărturia, mulți dintre ei și-au adus aminte, cu lacrimi în ochi, de sentimentul minunat pe care l-au avut în acele ocazii. Un tânăr băiat a împărtășit experiența pe care a avut-o când a oferit împărtășania unui membru mai în vârstă din episcopia noastră care era ținut la pat de trei ani. Soția sa, o soră credincioasă, i-a primit pe tinerii noștri băieți cu bucurie și speranță. După rânduială, ea le-a împărtășit bucuria pe care o simte în viața ei datorită Evangheliei, în ciuda problemelor și încercărilor imense pe care le are de înfruntat. Ei au simțit Spiritul și și-au dat seama de schimbarea pe care o aduce Evanghelia în viețile oamenilor. Această experiență a fost atât de puternică, încât își vor aduce aminte de ea mulți ani de-acum înainte – probabil întreaga lor viață.”

El remarcă faptul că nu a văzut niciodată un astfel de rezultat de pe urma niciunui „joc de fotbal sau a niciunei seri distractive a Tinerilor Băieți și Tinerelor Fete”. Ci, dimpotrivă, spune el, experiența l-a învățat despre importanța de a promova astfel de activități în care tinerii pot simți Spiritul.

El continuă: „Activitățile sociale sunt importante. Dar experiențele spirituale sunt vitale pentru a-i ajuta pe tineri să-și întărească propriile mărturii”.

În fiecare duminică în episcopia Rennes din țărușul Angers, Franța, sora Delphine Letort, în calitate de președintă a Tinerelor Fete, a oferit un cartonaș fiecărei tinere fete prezente și le-a rugat să aleagă o altă tânără față de vârsta lor care nu a fost la biserică și să-i scrie. Tinerele fete au scris despre lecția din săptămâna respectivă – ce au învățat sau ce le-au inspirat – cât și cuvinte personale, prietenoase. Apoi, sora Letort sau una dintre consiliere dumnezei a trimis

Predați folosind atât cuvintele profeților în viață, cât și pe cele ale profeților din vechime.

cartonașele prin poștă celor care nu fuseseră la biserică.

Activitatea a fost simplă dar eficientă, spune ea, nu doar pentru ca cele care nu fuseseră prezente să știe că nu sunt uitate, ci și ca acelea care scriau bilețelele să se gândească mai mult unele la celelalte.

„Prin lucruri mici și simple lucruri mari sunt înfăptuite”, spune ea (vezi Alma 37:6). „Am fost martore la acest lucru. Tinerile fete au fost încurajate și această experiență a contribuit la dezvoltarea mărturiei lor.”

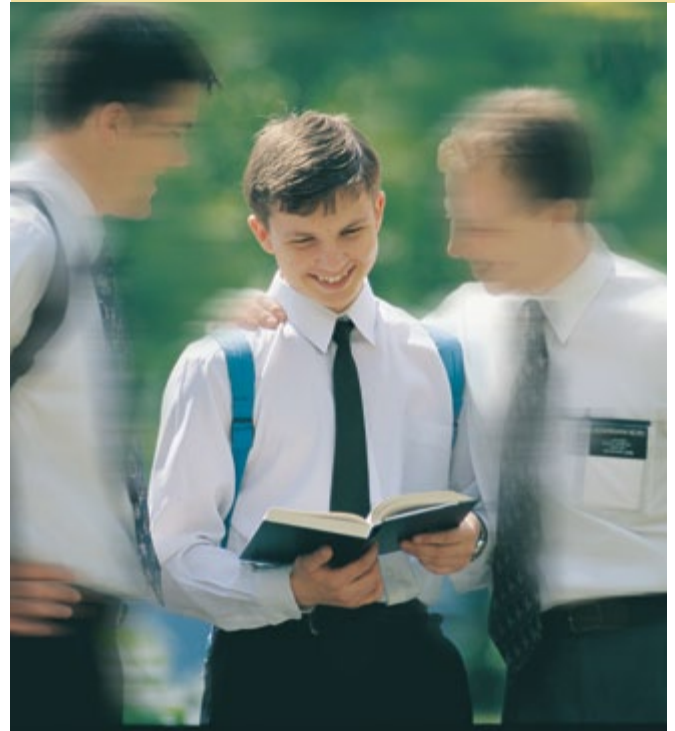
Uniți-i pe tineri prin cuvântului lui Dumnezeu

Alma ne-a învățat că predicarea cuvântului lui Dumnezeu are un efect foarte mare (vezi Alma 31:5). David Elmer, un conducător al Tinerilor Băieți din Texas, SUA, a știut aceasta și a vrut să le ofere tinerilor băieți, pe care-i conducea într-o drumeție a Cercetașilor, o experiență plină de însemnătate care-i va pregăti pentru viitor.

Fratele Elmer s-a gândit, într-un spirit al rugăciunii, ce-ar putea să împărtășească și a avut sentimentul să aleagă o cuvântare a vârstnicului Neil L. Andersen din Cvorumul celor Doisprezece Apostoli. În timpul călătoriei, fratele Elmer a predat din acel mesaj, inclusiv povestea împărtășită de vârstnicul Andersen, a lui Sidney Going, o vedetă de rugby din Noua Zeelandă, care și-a întrerupt activitatea pentru a sluji în misiune. „Misiunea voastră va fi o ocazie sacră de a-i aduce pe alții la Hristos și de a-i ajuta să se pregătească pentru a Doua Venire a Salvatorului”¹ a spus vârstnicul Andersen.

Fratele Elmer spune că experiența a fost puternică deoarece a predat din cuvintele unui profet în viață. La sfârșitul adunării de devoțiune, toți tinerii băieți și conducătorii s-au semnat pe mingi de rugby ca un angajament că vor sluji în misiuni și ca o aducere aminte tangibilă a lucrurilor pe care le-au învățat și simțit. Mulți dintre tați și conducători s-au dus la culcare mai târziu în acea noapte deoarece au vorbit cu tinerii băieți despre felul în care misiunile lor le-au schimbat viețile.

„Dumnezeul nostru este un Dumnezeu personal; El își cunoaște tineretul”, spune fratele Elmer. „El cunoaște viețile, încercările și ce se întâmplă acestor copii. Niciodată nu vom ști în ce fel a lucrat El în viețile lor. Așadar, noi, în calitate de conducători, creăm și oferim atmosfera în care ei să poată simți Spiritul. Putem face acest lucru prin

scripturi și prin cuvintele profeților în viață, dar Domnul, nu noi, este Cel care le influențează inimile.”

Fiți consecvenți

Fratele Elmer spune că el dorește ca tinerii băieți să-și amintească încă un lucru despre călătorie: studiul lor al Evangheliei a fost consecvent.

„Am simțit că o parte a responsabilității mele a fost să le ofer experiențe prin care să simtă Spiritul și, dacă doream ca acel lucru să se întâmple, trebuia să-mi îndeplinesc partea și să mă pregătesc”, spune el. Vârstnicul David A. Bednar ne-a învățat că trebuie să creăm tipare spirituale în viețile noastre ca studiul scripturilor, rugăciunea și seara în familie.² Și, în timpul acelei săptămâni pe care am petrecut-o împreună, ne-am păstrat tiparele spirituale. Ne-am rugat în grup. Am desemnat tineri băieți să conducă o adunare de devoțiune de 10 minute în fiecare dimineață, iar conducătorii și tații lor au pregătit adunările de devoțiune de seara.

„Deși eram departe de casă și activitățile noastre erau altele decât cele normale, tiparele noastre spirituale nu au fost întrerupte. Poate că tinerii noștri băieți își vor aminti sau nu anumite lecții, dar sper că își vor aminti tiparul pe

Găsiți ocazii firești de predare în activitățile de zi cu zi.

care l-am păstrat de avea adunări de devoțiune, rugăciune și studiul scripturilor.”

Myra Bocobo Garcia din Filipine știe, de asemenea, importanța de a fi consecventă și știe că predarea începe acasă. Sora Garcia și soțul ei, Edwin, au trei fii și șase fiice, cu vârste cuprinse între opt și douăzeci și doi de ani, fiecare implicat în diferite activități bune. Deși acest lucru presupune deplasarea în locuri diferite, familia depune mult efort pentru a fi consecventă în a servi cina împreună.

„Gătitul, pregătirea cu plăcere a mesei și servirea cinei împreună este unul dintre cele mai bune moduri prin care ne adunăm copiii împreună”, spune sora Garcia. Ea observă că ora mesei este o perioadă de relaxare, de interacționare și de exprimare a recunoștinței pentru binecuvântările oferite de Domnul.

Folosiți-vă din plin de oportunitățile existente pentru a preda și asculta

Jocelyn Fielden din Nova Scotia, Canada, spune că cea mai importantă lecție pe care a

învățat-o crescându-și cei șase copii, care au, acum, între 20 și 30 de ani, nu are de a face doar cu predarea directă, ci și cu „crearea unei atmosfere în care copiii pot învăța adevăruri de unii singuri”.

„Nu vă grăbiți să faceți toate alegerile pentru ei sau să le răspundeți la toate întrebările”, spune ea. Dimpotrivă, ea recomandă să-i ghidăm pe copii „spre scripturi sau spre sfaturile profetului nostru pentru a primi îndrumare și răspunsuri”. Ea adaugă: „Și fiți pregătiți să discutați despre lucrurile pe care le aflați”. Pe lângă aceasta, atunci când copiii ei îi adresează o întrebare, uneori ea răspunde adresându-le o altă întrebare: „Ce crezi că ar trebui să faci?”.

„Aveți încredere că vor face alegerile drepte”, spune ea. „Atunci când îi ajutăm pe copiii noștri să recunoască Spiritul în viețile lor în timpul multelor momente pe care le avem în fiecare zi cu ei și când știu sentimentele pe care Spiritul le insuflă, acest lucru va reprezenta un catalizator de a căuta să aibă mai multe experiențe spirituale, întărindu-și, așadar, mărturiile despre realitatea Tatălui nostru Ceresc și a Fiului Său, Isus Hristos. Aceasta are un efect continuu: cu cât vor înțelege mai mult lumina și vor simți alinarea pe care le oferă Spiritul, cu atât mai mult vor dori aceste lucruri și se vor strădui să facă lucruri prin care vor simți mai din plin Spiritul în viețile lor.”

Ea indică repede faptul că cele mai eficiente principii în viața ei de familie sunt cele pe care le-au predat conducătorii Bisericii în repetate rânduri. De exemplu, ea spune că, deși o parte a procesului de predare poate avea loc în timpul discuțiilor neoficiale, ca cele din cadrul serii în familie, studiul scripturilor în familie și rugăciunea în familie, părinții pot fi îndrumați de Spirit pentru a căuta ocazii de a preda.³

„Plimbatul împreună, călătoria cu mașina în drum spre activități, aruncatul la coș (jocul de baschet), timpul petrecut împreună în timpul meselor, munca împreună, activitățile muzicale

Cum mi-am păstrat credința în Evanghelie

Tua Rogers

Am fost botezată la vârsta de 12 ani și, timp de mulți ani, am fost singura membră a Bisericii din familia mea. Acel lucru nu a fost întotdeauna ușor, dar, din fericire, am fost binecuvântată cu conducători buni care m-au ajutat în călătoria mea de a învăța doctrinele Evangheliei și de a folosi acele doctrine pentru întărirea și îmbunătățirea vieții mele. Datorită deciziei mele de a rămâne fidelă lucrurilor în care credeam, am văzut mari binecuvântări în viața mea și, mult mai târziu, în viețile membrilor familiei mele.

Iată câteva lucruri care m-au ajutat să-mi păstrez credința:

- rămâneți aproape de Tatăl Ceresc prin rugăciune și studiul scripturilor. El știe cu ce situații ne confruntăm. Relația apropiată pe care am avut-o cu El m-a ajutat să îmi amintesc cine sunt;
- urmați sfaturile conducătorilor Bisericii. Am văzut în propria viață că sfaturile venite de la profeți și apostoli sunt adevărate;
- dobândiți o mărturie că, atunci când trăim în acord cu Evanghelia, ne creăm o viață mai bună acum și în eternitate. Acest lucru m-a ajutat să-mi păstrez

standardele și credința. Conducătorii Bisericii m-au încurajat să particip la slujirea din templu, ceea ce m-a ajutat să-mi imaginez cum va fi viața eternă;

- întovărășiți-vă cu prieteni buni care au aceleași standarde. Am fost binecuvântată cu prieteni buni care m-au ajutat să iau decizii corecte și să-mi păstrez credința;
- rămâneți aproape de familie. Îmi iubesc familia și am dorit să-mi creez relații puternice cu membrii familiei mele;
- trăiți din plin fiecare clipă din viață. Urmați standardele și participați în programele Bisericii. Aceste lucruri vă vor ajuta să dați dovadă de credință și să faceți alegeri bune. Alegerile bune fac, deseori, viața mai ușoară și o fac, întotdeauna, mai fericită.

și slujirea altora sunt doar câteva dintre momentele în care s-a predat Evanghelia în familia noastră”, spune ea. „Discuțiile despre Evanghelie au loc, adesea, în mod firesc când suntem angajați în alte activități.”

Munciți împreună pentru a îndeplini un obiectiv comun

La scurt timp după ce a absolvit Universitatea Brigham Young – Hawaii, KaYan Danise Mok s-a întors acasă, în Hong Kong și a primit chemarea de președintă a Tinerelor Fete. În timpul perioadei ei de ajustare, de început al unei cariere și de continuare a studiilor post-universitare, ea s-a rugat cu putere pentru a primi inspirație să le ajute pe tineretele fete cu care lucrează să-și dezvolte mărturia care să le ajute în viitor.

Într-o duminică, în timp ce sora Mok preda despre perspectiva eternă, ea a răspuns îndemnului pe care l-a simțit de a citi Cartea lui Mormon cu singura tânără fată de la biserică din acea zi.

„Consilieră mea și cu mine am acționat repede, stabilind obiectivul de a citi Cartea lui Mormon în întregime împreună cu tânăra fată”, spune sora Mok. „A acceptat provocarea fără ezitare deoarece urma să ne îndeplinim obiectivul împreună.”

Din acel moment, sora Mok, consiliera sa și această tânără fată au stabilit „grupul lor de prietene” pe Facebook și și-au trimis mesaje text pentru a-și aminti unele altora să citească și să împărtășească ceea ce citesc.

Sora Mok spune că a observat o dovadă a unei schimbări remarcabile în viața acestei tinere fete datorită studiului ei al scripturilor. Și, în timp ce sora Mok a citit din scripturi în timpul călătoriei ei zilnice cu trenul, a observat binecuvântările din propria ei viață. „Am simțit, de asemenea, Spiritul și am primit răspunsuri la rugăciunile mele în timp ce am desfășurat activitățile mele de zi cu zi”, spune ea.

„Din experiența pe care am avut-o, unii tineri își fac griji și se simt nesiguri, neștiind dacă pot dobândi o mărturie și pot avea experiențe spirituale așa cum au alții”, continuă ea. „Dar, muncind împreună, noi le garantăm, prin faptele noastre, că acest lucru este posibil și că suntem aici pentru a-i susține în fiecare pas.” ■

NOTE

1. Neil L. Andersen, „Pregătirea lumii pentru a Doua Venire”, *Liahona*, mai 2011, p. 49-50.
2. Vezi David A. Bednar, „Mai sărguincioși și preocupați acasă”, *Liahona*, nov. 2009, p. 17-20.
3. Vezi, de exemplu, Robert D. Hales, „Datoria noastră față de Dumnezeu: misiunea părinților și a conducătorilor față de generația care crește”, *Liahona*, mai 2010, p. 95-98; David A. Bednar, „Mai sărguincioși și preocupați acasă”, *Liahona*, nov. 2009, p. 17-20.

Vârstnicul
Paul B. Pieper
din Cei Șaptezeci

CARTEA LUI ALMA: LECȚII PENTRU ZILELE NOASTRE

Nefiții au îndurat cu credință încercările din timpurile lor și sunt o dovadă că Domnul va asigura binecuvântările și protecția de care avem nevoie pentru a face față cu succes provocărilor din timpurile noastre.

La sfârșitul domniei sale, regele Mosia a propus ca monarhia să fie înlocuită cu un sistem de judecători aleși de popor. Sistemul propus urma să se bazeze pe legi date de Dumnezeu și administrate de judecători care urmau să fie aleși de către popor.

La baza acestui sistem a stat principiul libertății de a alege – fiecare om în parte, nu regele, urma să accepte responsabilitatea și răspunderea de a acționa în conformitate cu legea. Deoarece „nu este obișnuit ca glasul poporului să dorească ceva care este împotriva a ceea ce este drept” (Mosia 29:26), acest sistem urma să acorde o protecție mai mare drepturilor indivizilor și dreptății colective a societății.

Ca răspuns la propunerea lui Mosia, poporul a „devenit foarte [nerăbdător] ca fiecare om să aibă o șansă egală în toată țara; da, și fiecare om și-a exprimat dorința să răspundă pentru propriile sale păcate” (Mosia 29:38).

Cartea lui Alma cuprinde istoria poporului timp de patruzeci de ani după ce poporul a adoptat sistemul propus. Ultimele capitole ale cronicii lui Alma, capitolele de la 43 la 62, relatează despre o perioadă de grele provocări și încercări. În acest interval scurt de 19 ani, poporul a înfruntat probleme în politica internă, amenințări din exterior și conflicte armate aproape fără întrerupere.

Sistemul guvernamental a fost amenințat de două ori pe plan intern de bărbați care au căutat să se instaureze pe ei înșiși regi și să priveze poporul de dreptul de a-și alege conducătorii și de a preaslăvi liberi. În același timp, poporul a trebuit să se apere de mai multe atacuri din exterior ale lamaniților, care erau hotărâți să distrugă guvernul nefit și să-i aducă pe nefiți în sclavie.

Dezechilibrul economic cauzat de aceste provocări multiple a fost, de asemenea, o încercare majoră pentru popor, deși nu a fost

În toate încercările lor, nefiții cei dreپți și-au obținut tăria din faptul că acționau din motive potrivite. Singura lor intenție a fost „să se apere pe ei înșiși și familiile lor și pământurile lor, țara lor și drepturile lor și religia lor”.

menționat în mod explicit. Când a compilat aceste cronici sfinte, Mormon a simțit îndemnul să ofere o consemnare detaliată a acestei perioade. De fapt, dacă ar fi dat tot atâtea detalii despre restul celor 1.000 de ani din istoria nefiților, Cartea lui Mormon ar fi conținut mai mult de 2.500 de pagini!

Președintele Ezra Taft Benson (1899–1994) ne-a învățat: „Cartea lui Mormon... a fost scrisă pentru zilele noastre. Nefiții nu au avut niciodată cartea; nici lamaniții din vremurile străvechi. Ea ne era destinată nouă... Sub inspirația lui Dumnezeu, care vede toate lucrurile de la început, [Mormon] a prescurtat cronici de sute de ani, alegând povestirile, cuvântările și evenimentele care urmau să ne fie de cel mai mare ajutor...”

Trebuie să ne întrebăm în mod constant: «De ce l-a inspirat Dumnezeu pe Mormon (sau pe Moroni sau pe Alma) să includă aceasta în cronica lui? Ce lecție pot să învăț din aceasta pentru a mă ajuta să trăiesc în aceste zile și în această eră?»¹

În zilele noastre, sfinți din zilele din urmă din întreaga lume au de înfruntat multe dintre provocările pe care le-au înfruntat și nefiții în timpul perioadei din istoria lor menționată mai sus, inclusiv depunerea de eforturi pentru a-i priva pe membrii Bisericii de dreptul de a preaslăvi și de a-și exprima părerea în privința unor lucruri importante din societățile în care trăiesc. Unii sfinți din zilele din urmă au simțit amenințările atacurilor venite din exterior și ale conflictelor armate hotărâte să le distrugă națiunile și libertățile.

Din fericire, nefiții au fost capabili să-și depășească greutățile cu foarte mare efort, sacrificiu și ajutor din partea Domnului. Câteva dintre lecțiile despre modul în care ei au răspuns cu succes provocărilor lor ne-ar putea da nouă curaj să ne înfruntăm provocările de azi.

1. Păstrarea dorințelor și motivelor potrivite.

Pe parcursul tuturor încercărilor lor, nefiții cei drepti au reușit să obțină tărie din faptul că acționau din motive adecvate. Singura lor intenție a fost „să se apere pe ei înșiși și familiile lor și pământurile lor, țara lor și drepturile lor și religia lor” (Alma 43:47). Dorința lor a fost să-și păstreze libertatea de a alege – dreptul de a acționa în dreptate și de a fi ei înșiși răspunzători pentru propriul comportament – în loc să aibă un rege care să le dicteze cum să se

comporte. Motivul lor a fost menținerea egalității prin lege, în mod special libertatea de a-L preaslăvi pe Dumnezeu și a-și păstra Biserica lor (vezi Alma 43:9, 45).

Există și vor exista mereu, în cadrul societăților, forțe care caută să manipuleze opinia publică cu scopul de a obține putere și câștiguri personale. Există și tentația de a le adopta motivele și a transforma conflictul într-o luptă pentru putere. Calea Domnului este de a acționa întotdeauna pe baza dorințelor și motivelor sincere, cum au acționat nefiții. Procedând astfel, au reușit să invoce puterile cerului pentru a-și depăși încercările „cu puterea Domnului” (Alma 46:20; vezi, de asemenea, Alma 60:16; 61:18).

În mod asemănător, ca răspuns la provocările pe care le înfruntăm azi, trebuie să ne analizăm sentimentele în mod constant, pentru a fi siguri că dorințele și motivele noastre sunt pure și se bazează pe principiile Evangheliei lui Isus Hristos. Dacă acționăm (sau îi manipulăm pe ceilalți să acționeze) din motive egoiste, pentru câștig personal, sau pentru a-i înjosi pe ceilalți, nu vom beneficia de ajutorul divin de care avem nevoie pentru a înfrunta provocările noastre.

2. Fiți buni și generoși cu cei mai puțin norocoși.

Atunci când foștii lor dușmani, poporul lui Anti-Nefi-Lehi, au fost amenințați cu distrugerea, nefiții au votat pentru a le oferi un loc în care să trăiască și să-și clădească noi vieți și le-au oferit protecție (vezi Alma 27:21–22; 43:11–12). Deoarece anti-nefi-lehiții juraseră ca, niciodată, să nu mai ridice armele de război, ei au oferit, în schimb, „o mare parte din bunurile lor pentru ca ei să [...] întrețină” (Alma 43:13) oștirile nefite în timpul acelor vremuri critice. Cu toate acestea, nu există nicio consemnare care să menționeze că nefiții i-ar fi tratat pe acești imigranți cu lipsă de respect sau dragoste, deși ar fi putut fi o țintă politică ușoară pentru cei care voiau să stârnească disensiuni.

Bunătatea cu care au tratat nefiții poporul lui Amon, așa cum au fost numiți în final, a fost plătită cu aceeași monedă și a contribuit, în cele din urmă, la formarea uneia dintre cele mai impresionante brigăzi militare cunoscute vreodată în istorie – cei 2.000 de tineri războinici. În mod ironic, slujirea acelor bărbați tineri a fost, probabil, cheia apărării societății nefite de la o distrugere timpurie.

Dorința de a fi buni și generoși față de cei aflați în nevoie a reprezentat un factor important în păstrarea națiunii nefite și le-a dat nefiților dreptul la binecuvântările cerului în momentele lor de agonie. Bunătatea cu care au tratat nefiții poporul lui Amon a fost plătită cu aceeași monedă și a contribuit, în cele din urmă, la organizarea celor 2.000 de tineri războinici.

În vremuri de disensiuni interne, de atacuri venite din exterior și de greutăți economice, există o tendință de a avea un comportament greșit față de cei care „nu sunt ca și noi”. Este ușor să devenim critici la adresa lor și să îi judecăm. Cineva le poate pune la îndoială loialitatea și valoarea în societate și impactul pe care îl au în bunăstarea noastră economică. Aceste reacții negative nu sunt în armonie cu învățăturile Salvatorului de a ne iubi aproapele ca pe noi înșine și duc la scindare, discordie și izolare. Dacă poporul lui Amon nu ar fi fost binevenit în societatea nefită, acest lucru ar fi dat naștere, probabil, la resentimente în loc de recunoștință din partea generației viitoare. În loc să producă 2.000 de războinici credincioși, noua generație s-ar fi putut îndepărta și alătura lamanților.

Dorința de a fi buni și generoși față de cei aflați în nevoie a reprezentat un factor important în păstrarea națiunii nefite și le-a dat nefiților dreptul la binecuvântările cerului în momentele lor de agonie. Poporul lui Dumnezeu are nevoie de astfel de binecuvântări în zilele noastre.

3. Ascultați și urmați îndemnul conducătorilor inspirați.

Domnul a cunoscut provocările pe care nefiții urmau să le aibă și a chemat conducători inspirați care să-i ajute să le înfrunte. Căpitanul Moroni a fost un războinic însă el a fost inspirat să pregătească platoșe, scuturi, coifuri și îmbrăcăminte groasă pentru a-și proteja poporul (vezi Alma 43:19). Rezultatul a fost că nefiții s-au descurcat mult mai bine în luptă decât lamanții (vezi Alma 43:37–38). Mai târziu, Moroni i-a îndrumat pe oameni să sape movile de pământ în jurul orașelor lor și în vârful acestor maluri să se pună bușteni din lemn și cadre din țărugi (vezi Alma 50:1–3). Aceste pregătiri inspirate i-au ferit pe nefiți de la distrugere.

În timp ce Moroni se pregătea pentru război, Helaman și frații săi predicau cuvântul lui Dumnezeu și îndemneau poporul la dreptate pentru ca Spiritul Domnului să-i îndrume și să-i apere. Deoarece au ascultat îndrumările temporale și spirituale ale conducătorilor inspirați, nefiții au fost apărați. Numai atunci când au existat disensiuni interne și când oamenii au refuzat să mai asculte de avertizările inspirate, a avut loc regresul și au rezultat suferințe.

Suntem binecuvântați să trăim într-o perioadă în care Domnul a chemat profeți, văzători și revelatori ca să ne avertizeze și să ne îndrume să ne pregătim pentru provocările zilelor noastre. În anul 1998, președintele Gordon B. Hinckley (1910–2008) i-a instruit și avertizat în mod inspirat pe membrii Bisericii:

„A sosit timpul să ne punem căminele la punct.

Foarte mulți dintre oamenii noștri trăiesc la limita veniturilor lor. De fapt, unii trăiesc din împrumuturi...

Economia este un lucru fragil... Se prevede o vreme furtunoasă de care ar trebui să ținem cont”².

De curând am vorbit cu un bărbat care a auzit cuvintele președintelui Hinckley și îndemnul Spiritului. Împreună cu soția sa, au hotărât să-și lichideze investițiile, să-și plătească integral locuința și să iasă din datorii.

Astăzi, bărbatul este independent financiar. Criza economică care a urmat a avut un impact minim asupra familiei lui. De fapt, independența sa financiară a făcut posibil ca el și soția sa să slujească într-o misiune.

Președintele Thomas S. Monson a fost chemat în zilele noastre. Viața și învățăturile sale reprezintă mesajul trimis de Dumnezeu ca să ne protejeze și să ne binecuvânteze astăzi. În vremuri în care mulți își fac griji pentru ceea ce nu au, președintele Monson ne învață să fim recunoscători pentru multele binecuvântări pe care Domnul ni le-a dat. În vremuri în care mulți se concentrează asupra propriilor probleme, președintele Monson ne îndeamnă să ne întindem mâna și să salvăm, să uităm de noi și să-i binecuvântăm pe alții. Dacă vom lua în seamă îndrumarea președintelui Monson, acest lucru ne va asigura protecția spirituală și binecuvântările de care avem nevoie în familie în zilele noastre.

Sunt recunoscător pentru că trăiesc într-o perioadă în care Evanghelia a fost restaurată. Sunt recunoscător pentru că Domnul a pregătit Cartea lui Mormon pentru zilele noastre. Nefiții au îndurat cu credință încercările din timpurile lor și sunt o dovadă că Domnul va asigura binecuvântările și protecția de care avem nevoie pentru a face față cu succes provocărilor din timpurile noastre. ■

NOTE

1. Ezra Taft Benson, „The Book of Mormon – Keystone of Our Religion”, *Ensign*, nov. 1986, p. 6.
2. Gordon B. Hinckley, „To the Boys and to the Men”, *Ensign*, nov. 1998, p. 53.

Deoarece au ascultat îndrumările temporale și spirituale ale conducătorilor inspirați, asemenea lui Moroni, nefiții au fost apărați. Numai atunci când au existat disensiuni interne și când oamenii au refuzat să mai asculte de avertizările inspirate, a avut loc regresul și au rezultat suferințe.

CUM SĂ SUPRAVIEȚUIEȘTI

PE TERITORIUL INAMIC

**Președintele
Boyd K. Packer**

Președintele Cvorumului
celor Doisprezece Apostoli

Sărbătorim 100 de ani de la înființarea seminarului în cadrul Bisericii. Mă gândesc la zilele de la începuturi, când existau foarte puține resurse umane și materiale pentru acest program.

Față de acele începuturi umile, avem acum 375.008 cursanți în clase de seminar din 143 de țări și peste 38.000 de învățători voluntari și angajați în întreaga lume. Investim foarte mult în tineretul nostru. Noi vă cunoaștem valoarea și potențialul.

Înțelepciunea vă va ajuta să vă luptați împotriva dușmanului

Vă spun aceasta pentru că eu am văzut trecutul și doresc să vă pregătesc pentru viitor.

Creșteți pe teritoriul inamic. Când veți deveni maturi spiritual, veți înțelege cum s-a infiltrat dușmanul în lumea din jurul vostru. El se află în case, divertisment, mass-media, limbaj – pretutindeni în jurul vostru.

În majoritatea cazurilor, prezența sa nu este vizibilă.

Doresc să vă spun care este cel mai valoros și de dorit lucru. Scripturile spun: „Iată începutul înțelepciunii: dobândește înțelepciunea, și cu tot ce ai, dobândește priceperea” (Proverbe 4:7). Eu nu am timp de pierdut și nici voi nu aveți. Așa că fiți atenți!

Îmi amintesc limpede momentul în care am hotărât să fiu învățător la seminar. În cel de-al Doilea Război Mondial, aveam puțin peste 20 de ani și eram pilot în Forțele Aeriene Militare. Mă aflam pe mica insulă Ie Shima. Această insulă singuratică, mare cam cât un timbru poștal, se află în largul limatei nordice a Insulelor Okinawa.

Într-o seară de vară, stăteam pe o stâncă privind soarele coborând la apus. Mă gândeam la ce voi face cu viața mea, după război, dacă voi avea norocul să supraviețuiesc. Ce voiam să devin? În acea seară am hotărât că doream să devin învățător. Mă gândeam că învățătorii învață tot timpul. Învățătura este scopul principal al vieții.

Am predat pentru prima dată la seminar în anul 1949 în Brigham City. Fusesem cursant la acel seminar în anii de liceu.

Au fost trei cursuri predate inițial la seminar: Vechiul Testament, Noul Testament și Istoria Bisericii. Am avut privilegiul să adaug un curs, desfășurat dimineața devreme, de predare a Cărții lui Mormon. Mă întorsesem din război cu o mărturie despre Cartea lui Mormon și o înțelegere a modului în care acționa darul Duhului Sfânt.

Darul Duhului Sfânt vă va proteja pe teritoriul inamic

Vi s-a predat întreaga viață despre darul Duhului Sfânt, dar ceea ce învățați astfel nu este suficient. Puteți și, de fapt, trebuie să învățați singuri și să descoperiți în voi înșivă cum poate Duhul Sfânt să fie o influență îndrumătoare și protectoare.

Pentru tinerii băieți și tinerele fete, procesul este același. Descoperirea modului în care acționează Duhul Sfânt în viața cuiva este un proces ce durează întreaga viață. După ce ați descoperit acest lucru, puteți trăi pe teritoriul inamic fără a fi înșelat sau distrus. Niciun membru al acestei Biserici – însemnând fiecare dintre voi – nu va face vreo greșală gravă fără a fi avertizat întâi de șoaptele Duhului Sfânt.

Uneori, după ce ați făcut o greșală, ați putea spune:

„Știam că n-ar fi trebuit să fac asta. Am simțit că nu era bine” sau poate „Am simțit că *trebuia* să fac ceva. Dar nu am avut curajul să acționez!”. Aceste sentimente sunt încercările Duhului Sfânt de a vă îndruma să faceți ceea ce este bine sau să vă avertizeze că puteți fi răniți.

Există anumite lucruri pe care nu trebuie să le faceți dacă vreți ca aceste linii de comunicație să rămână deschise. Nu puteți minți, înșela, fura sau comporta imoral fără ca aceste canale să fie bruiate. Nu mergeți în locurile în care mediul se opune comunicării spirituale.

Trebuie să învățați să căutați puterea și îndrumarea care vă sunt puse la dispoziție și, apoi, să urmați acea cale cu orice preț.

În lista voastră de „lucruri de făcut”, puneți întâi *rugăciunea*. De cele mai multe ori, rugăciunile voastre vor fi rostite în gând. Puteți gândi o rugăciune.

Puteți avea întotdeauna o linie de comunicare directă cu Tatăl vostru din Cer. Nu permiteți dușmanului să vă convingă că nu se află nimeni la celălalt capăt al liniei. Rugăciunile voastre sunt întotdeauna ascultate. Nu sunteți niciodată singuri!

Aveți grijă de trupul vostru. Păstrați-vă curați. „Nu știți că voi sunteți Templul lui Dumnezeu, și că Duhul lui Dumnezeu locuiește în voi?” (1 Corinteni 3: 16).

Citiți, cu atenție, promisiunile din secțiunea 89 din Doctrină și legăminte. Cuvântul de înțelepciune nu promite sănătate perfectă, ci faptul că receptorii spirituali din voi ar putea deveni mai puternici.

Nu vă tatuati și nu faceți alte lucruri care vă degradează trupul. Trupul vostru a fost creat după chipul lui Dumnezeu.

Sfatul profeților ne învață adevărul

Acum doresc să vă vorbesc deschis despre o altă problemă.

Știm că partea femeiască și bărbătească au fost stabilite în lumea premuritoare.¹ „Spiritul și trupul sunt sufletul omului” (D&L 88:15). Autoritățile generale acordă multă atenție problemei sexelor, ca de altfel tuturor problemelor ce țin de moralitate.

Unii dintre voi ați simțit, poate, sau vi s-a spus că v-ați născut cu sentimente tulburătoare și că nu sunteți vinovați dacă dați curs acelor ispite. Doctrinal, știm că, dacă ar fi

adevărat, libertatea voastră de alegere nu ar mai exista și aceasta nu se poate întâmpla. Aveți întotdeauna posibilitatea de a alege să urmați îndemnul Duhului Sfânt și să trăiți puri, caști și virtuoși.

Președintele Gordon B. Hinckley a anunțat în cadrul unei conferințe generale: „Oamenii întreabă despre poziția noastră cu privire la cei care se consideră... homosexuali și lesbiene. Răspunsul meu este că noi îi iubim ca fii și fiice ale lui Dumnezeu. Ei pot avea anumite înclinații puternice și, poate, greu de controlat. Majoritatea oamenilor se confruntă cu ispite, de un fel sau altul, în diferite momente. Dacă nu urmează aceste impulsuri, atunci ei pot merge înainte așa cum fac ceilalți membri ai Bisericii. Dacă încalcă legea castității și standardele morale ale Bisericii, atunci ei trebuie să se supună măsurilor disciplinare ale Bisericii, ca toți ceilalți.

Noi dorim să-i ajutăm... să-i întărim, să-i susținem, să-i sprijinim să-și rezolve problemele. Dar nu putem fi indiferenți dacă ei se complac în activități imorale, dacă încearcă să susțină și să apere și să trăiască în așa numitele căsătorii cu parteneri de același sex. A permite aceste lucruri ar însemna să diminuăm importanța temeliei sacre și esențiale a căsătoriei instituite de Dumnezeu și a însuși scopului ei, formarea familiilor”².

Președintele Hinckley vorbea în numele Bisericii.

Folosiți-vă libertatea de a alege pentru a rămâne sau pentru a reveni pe teritoriu sigur

Primul dar pe care l-au primit Adam și Eva a fost libertatea de a alege: „Poți alege tu însuși, pentru că aceasta ți-a fost dat” (Moise 3:17).

Voi aveți aceeași libertate de a alege. Folosiți-o cu înțelepciune pentru a nu acționa potrivit vreunui impuls impur sau unei ispite nefsante care v-ar putea veni în minte. Nu mergeți pe această cale și, dacă ați făcut-o, ieșiți de pe ea. „Lepădați-vă de orice necredință” (Moroni 10:32).

Nu vă jucați cu puterile dătătoare de viață din trupul vostru singuri sau cu persoane de orice sex. Acesta este standardul Bisericii și nu se va schimba. Pe măsură ce vă maturați, există tentația de a experimenta sau de a explora lucruri imorale. Nu faceți acest lucru!

Cuvântul cheie este *disciplina* – autodisciplina. Cuvântul *disciplină* vine de la cuvântul *discipol* sau *ucenic*. Fiți

un discipol, un ucenic al Salvatorului și veți fi în siguranță.

Câțiva dintre voi și-ar putea spune: „Sunt deja vinovat de o greșeală gravă. Este prea târziu pentru mine”. Nicio dată nu este prea târziu.

Ați fost învățați acasă și la seminar despre ispășirea lui Isus Hristos. Ispășirea este ca o gumă de șters. Poate înlătura vina și efectul a orice vă face să vă simțiți vinovați.

Vina este durere spirituală. Nu suferiți de durere cronică! Scăpați de ea. Terminați cu ea. Pocăiți-vă și, dacă este necesar, pocăiți-vă din nou și din nou și din nou și din nou, până când voi – nu dușmanul – preluați controlul asupra voastră.

Pacea de durată vine odată cu pocăința pusă frecvent în aplicare

Viața se dovedește a fi o succesiune de încercări și greșeli. Adăugați „pocăiește-te des” pe lista voastră cu lucruri de făcut. Aceasta vă va aduce pacea durabilă care nu poate fi cumpărată cu niciun preț pământean. Înțelegerea ispășirii ar putea fi unul dintre cele mai importante adevăruri pe care le puteți învăța în tinerețea voastră.

Dacă vă asociați cu alții care vă trag în jos în loc să vă înalțe, opriți-vă și schimbați anturajul. Puteți fi singuri și singuratici uneori. Se poate pune această întrebare importantă: „Când sunteți singuri, sunteți într-o companie bună?”

Să scăpați de un obicei rău căruia i-ați permis să vă înlănțuiască poate fi foarte greu. Dar aveți această putere. Nu disperați. Profetul Joseph Smith ne-a învățat că „toate ființele care au trupuri au putere asupra acelor care nu au”³. Puteți rezista ispitei!

Este puțin probabil să aveți vreodată vreo confruntare personală cu dușmanul; el nu se arată în acel fel. Dar, chiar dacă el vine personal la voi să vă încerce și să vă ispitească, aveți un avantaj. Vă puteți exercita puterea de a alege și el va trebui să vă lase în pace.

Profitați de binecuvântările seminarului

Voi nu sunteți persoane oarecare. Sunteți foarte speciali. Sunteți persoane de excepție. Cum știți aceasta? Știu pentru că v-ați născut într-o perioadă și într-un loc în care Evanghelia lui Isus Hristos poate intra în viețile voastre prin învățăturile și activitățile din căminul vostru și ale Bisericii lui Isus Hristos a Sfinților din Zilele din Urmă. Aceasta este,

așa cum Domnul Însuși a spus, „singura Biserică adevărată și vie de pe toată fața pământului” (D&L 1:30).

Există și alte lucruri pe care le-am putea adăuga listei, dar voi știți ce trebuie și ce nu trebuie să faceți în viața voastră. Știți să deosebiți binele de rău și nu trebuie să vi se poruncească în toate lucrurile.

Nu risipiți acești ani de instruire în cadrul seminarului. Profitați de marea binecuvântare pe care o aveți de a învăța doctrinele Bisericii și învățăturile profeților. Învățați ceea ce este de cea mai mare valoare. Vă va binecuvânta pe voi și pe urmașii voștri din multe generații.

Nu vor trece mulți ani până când vă veți căsători și veți avea copii, o căsătorie care trebuie fie pecetluită în templu. Rugăciunea noastră este ca la timpul potrivit să vă aflați în siguranță ca familie în mijlocul unei episcopii sau ramuri.

Mergeți înainte cu speranță și credință

Nu vă temeți de viitor. Mergeți înainte cu speranță și credință. Aduceți-vă aminte de acel dar suprem al Duhului Sfânt. Învățați să-L lăsați să vă învețe. Învățați să-L căutați. Învățați să trăiți potrivit îndemnurilor Lui. Învățați să vă rugați întotdeauna în numele lui Isus Hristos. (vezi 3 Nefi 18:19–20). Spiritul Domului vă va însoți și veți fi binecuvântați.

Avem credință adâncă și profundă în voi.

Îmi depun mărturia în fața voastră – mărturie pe care am dobândit-o în tinerețe. Și voi nu vă deosebiți de mine. Aveți tot atât de mult drept la această mărturie ca oricine altcineva. Și o veți dobândi dacă o meritați. Invoc binecuvântările Domnului asupra voastră – binecuvântările acestei mărturii să fie în viața voastră, să vă îndrume în timp ce vă construiți un viitor fericit. ■

Dintr-o cuvântare rostită în cadrul transmisiunii difuzate cu ocazia aniversării a 100 de ani de la înființarea seminarului din data de 22 ianuarie 2012.

NOTE

1. Vezi „Familia: o declarație oficială către lume”, *Liahona* nov. 2010, p. 129; vezi, de asemenea, Moise 3:5; Avraam 3:22–23.
2. Gordon B. Hinckley, „What Are People Asking about Us?” *Ensign*, nov. 1998, p. 71.
3. *Învățăături ale Președinților Bisericii: Joseph Smith* (2007), p. 222.

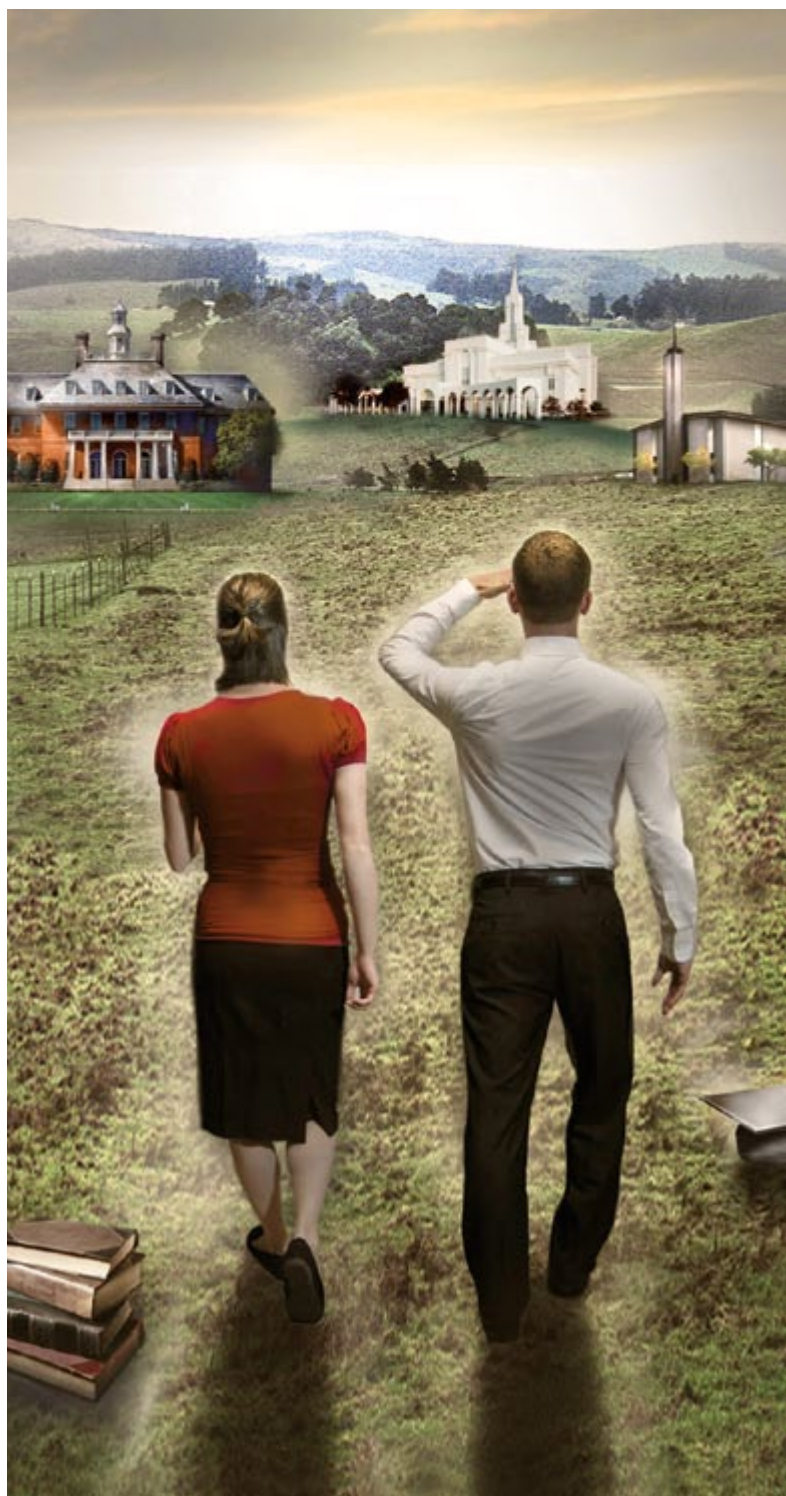

Vezi întreaga cuvântare

Urmăriți sau ascultați întreaga cuvântare a președintelui Packer la seminary.lds.org/history/centennial.

Nu risipiți acești ani de instruire în cadrul seminarului. Profitați de marea binecuvântare pe care o aveți de a învăța doctrinele Bisericii și învățăturile profeților. Învățați ceea ce este de cea mai mare valoare.

M-AM RUGAT SĂ AM CURAJ

Părinții mei sunt membri ai Bisericii, dar nu sunt foarte activi. Aceasta duce la certuri deoarece ei cred că timpul petrecut în familie ar trebui să fie mai important decât orice altceva – mai important decât a merge la Biserică, decât a-mi îndeplini chemările în Biserică sau decât alte activități.

Deoarece sunt o conducătoare la Societatea Primară și fac parte din corul episcopiei, câteodată activitățile de la Biserică interferează cu îndatoririle din familie. Într-o zi, când mă pregăteam să mă duc la casa noastră de întruniri din Antananarivo pentru a viziona transmisiunea conferinței generale, părinții mei mi-au amintit că aveam oaspeți la noi acasă.

„Va trebui să alegi între familia ta și Biserică”, mi-a spus mama. „Fie stai aici cu noi și pierzi conferința generală, fie mergi la conferință și suportă consecințele.”

Am decis să nu mă cert cu mama mea. În schimb, am meditat pentru un moment și i-am cerut Tatălui Ceresc să îmi dea curaj și putere. De asemenea, L-am rugat să mă ajute să știu ce trebuie să fac. Ar trebui să stau acasă cu familia mea sau să merg la biserică și să ascult glasul profetului?

Imediat ce mi-am terminat rugăciunea, am putut simți Duhul Sfânt.

Am simțit că Spiritul mă încuraja să îi spun mamei mele cât de important era pentru mine să merg și să îl ascult pe profet. Am simțit că trebuia să îi spun că urma să primesc sfaturi înțelepte nu doar pentru viața mea din prezent, dar și pentru viitor.

Dumnezeu poate face lucruri minunate și El a înmuiat inima părinților mei așa încât ei să mă lase să merg la conferința generală fără să fiu pedepsită. Aceasta a fost o experiență remarcabilă în viața mea. Mi-a confirmat

Imediat ce mi-am terminat rugăciunea, am putut simți că Duhul Sfânt mă încuraja să îi spun mamei mele cât de important era pentru mine să merg și să îl ascult pe profet.

adevărul versetului care spune: „Prin puterea Duhului Sfânt [vom] putea [noi] cunoaște adevărul tuturor lucrurilor” (Moroni 10:5).

Știu că, dacă ne bazăm acțiunile pe principiile Evangheliei și ascultăm Spiritul, putem fi întotdeauna mulțumiți de alegerile noastre. Această experiență mi-a întărit mărturia că Dumnezeu este acolo pentru noi și că Duhul Sfânt ne ajută în viețile noastre. ■

Fy Tianarivelo, Madagascar

UNDE ESTE LOCUL MEU

Înainte să mă alătur Bisericii, viața mea era plină de nefericire. După divorțul părinților mei atunci când aveam șapte ani, tatăl meu a mers la închisoare. Mama mea era alcoolică și a pierdut tot ce era important pentru ea. Am fost trimisă să stau cu o familie adoptivă.

Din pricina acestor lucruri, m-am maturizat mai repede decât alte persoane de vârsta mea. Niciodată nu am simțit că îmi puteam găsi locul și, în consecință, eram mereu într-o stare de răzvrătire. Când eram foarte mică, am început să fumez și să fac lucruri care acum știu că sunt împotriva Cuvântului de înțelepciune. Eram sigură că îmi era destinat să eșuez în viață.

Singurul lucru în care găseam fericire era să-i ajut pe oameni – fie că era vorba de a ajuta pe cineva la curățenie sau a-i asculta povestind despre viața lor. Doream cu disperare ca oamenii să știe că se pot baza pe mine. Într-un an, am mers în vacanță și am întâlnit o femeie mai în vârstă căreia am decis să-i slujesc ascultând-o. Ea era creștină și a început să-mi vorbească despre religie.

Niciodată nu crezusem, cu adevărat, în Dumnezeu. Uneori, când mă gândisem că *poate* El există, Îl învinuiam pentru greutățile de care avusesem parte. Dar, pe măsură ce această femeie descria importanța credinței în Dumnezeu, m-am simțit intrigată. Înainte să plec, ea a spus ceva deosebit de interesant: „Mormonii țin poruncile lui Dumnezeu”.

Niciodată nu auzisem despre mormoni, deci am mers acasă, am intrat pe Internet și am căutat. Am ajuns pe

pagina mormon.org și am comandat un exemplar gratuit al Cărții lui Mormon. Misionarii mi-au adus-o câteva zile mai târziu.

Nu eram sigură că puteam să încep să cred în Dumnezeu, dar misionarii m-au ajutat să descopăr că nu doar puteam să cred în El, dar puteam să Îl și cunosc. Când am început să mă rog și să studiez Cartea lui Mormon, m-am regăsit pe un drum minunat spre fericire. Am renunțat la fumat. Am încetat să Îl mai învinuiesc pe Dumnezeu și am început să-I mulțumesc pentru lucrurile bune din viața mea. Am ajuns să știu că Fiul Său a suferit pentru păcatele mele și pentru toată durerea pe care am simțit-o vreodată. Pe data de 28 octombrie 2007 am fost botezată în Biserica Sa.

Dacă nu aș fi trăit personal trecerea de la deziluzie la fericire, nu aș fi

crezut că este posibil. Îmi îndrăgesc chemarea pe care o am acum la Societatea Primară și sunt recunoscătoare că am avut ocazia să organizez un proiect de slujire la o conferință a tinerilor adulți necăsătoriți în Polonia. Ajutorul oferit cu regularitate celorlalți prin slujirea din Biserică a făcut ca fericirea pe care am găsit-o în Evanghelia lui Isus Hristos să crească. Tot ceea ce fac, fac cu dragoste pură datorită lui Isus Hristos. Eu cred că viața este frumoasă și că, atunci când avem parte de încercări, dacă vom urma Spiritul, nu ne vom rățăci.

Femeia pe care am întâlnit-o a avut dreptate: credința în Dumnezeu *este* vitală. Nu ne putem găsi locul în lume dacă nu Îl cunoaștem pe El. Sunt recunoscătoare să am, în sfârșit, un loc în care știu că mă regăsesc. ■

Dorota Musiał, Polonia

Ea a spus ceva deosebit de interesant: „Mormonii țin poruncile lui Dumnezeu”.

SPUNE-NE DESPRE BISERICA TA

Cu ocazia unei vizite făcute la fratele meu, am primit un loc în avion pe scaunele din spate unde stau însoțitorii de zbor. Cele două rânduri de scaune din acea parte a avionului sunt poziționate unul cu fața la celălalt.

M-am prezentat oamenilor din jurul meu și am menționat că urma să studiez la Universitatea Brigham Young. Un om care stătea vizavi de mine a spus că fiica lui avea o prietenă bună care tocmai plecase într-o misiune cu timp deplin. Fiica sa știa puțin despre Biserică, dar el nu știa aproape nimic. Însoțitoarea de zbor a spus că niciodată nu ar vrea să aparțină „acelei Biserici” pentru că se opunea femeilor. Bărbatul a spus că el auzise ceva asemănător – că femeile sfinte din zilele din urmă erau considerate mai puțin importante decât bărbații, că nu puteau deține preoția sau prezida adunări și că Biserica era predominant condusă de bărbați.

Apoi, întorcându-se spre mine, m-a întrebat: „Ce părere ai *tu* despre aceasta?” Toate cele șapte persoane s-au întors spre mine și au așteptat.

Inima mea a început să bată tare. Copil fiind memorasem Articolele de credință exact cu scopul unei astfel de situații și, ca adolescentă și tânără adultă, îmi depusesem mărturie despre Joseph Smith și despre Cartea lui Mormon. Dar nu aveam nici cea mai mică idee cum să răspund la întrebarea bărbatului. M-am rugat în gând Tatălui Ceresc să mă îndrume.

Apoi, am spus primele cuvinte care mi-au venit în minte: „Înseamnă că nu

știți nimic despre Societatea de Alinare”. Expresia de pe fețele lor dădea de înțeles că, într-adevăr, nu știau.

„Bărbații care dețin preoția lucrează împreună cu femeile, care sunt, cu toate, membre ale Societății de Alinare”, am explicat. „Avem o femeie care este președinta Societății de Alinare care îndrumă activitățile femeilor în Biserică în întreaga lume. Responsabilitatea femeilor este să aducă bunătate și caritate în viața membrilor și în special în viața familiilor lor.”

Oamenii din jurul meu ascultau cu atenție.

„Trăim în vremuri neobișnuite în care unele femei vor ca femeile

să se comporte, să gândească și să fie ca bărbații. Dar noi credem că Dumnezeu distribuie sarcinile. Noi ne așteptăm ca femeile să fie conducătoare pentru femei și conducătoare alături de soți în căminele lor. Bărbații se bazează mult pe sfatul nostru în aceste domenii. Este un echilibru corect. Face ca organizațiile noastre din Biserică și căminele noastre să aibă succes. Și noi credem cu adevărat că bărbatul nu este fără femeie și nici femeia fără bărbat (vezi 1 Corinteni 11:11). Noi credem că nu suntem întregi unul fără celălalt. Noi nu credem că am fost creați pentru a concura unul cu celălalt, ci pentru a ne completa reciproc.”

Am spus primele cuvinte care mi-au venit în minte: „Înseamnă că nu știți nimic despre Societatea de Alinare”.

M-am simțit binecuvântată când am sfârșit. Am știut că acele cuvinte pe care le rostisem erau de la Spirit. Fiecare persoană a părut mulțumită cu explicația mea. Apoi bărbatul a spus: „Spune-ne mai mult despre Biserica ta”.

Apoi, timp de două ore, am avut minunata ocazie de a vorbi despre restaurare, de a răspunde la întrebări și de a-mi depune mărturia despre Evanghelia pe care o iubesc. ■

Shauna Moore, Virginia, SUA

AR TREBUI SĂ ALEG MUNCA SAU BISERICA?

Soția mea și cu mine ne-am căsătorit în anul 1981 în Templul din Tokyo, Japonia. Viața noastră după căsătorie nu a fost ușoară. Eram recunoscător să am o slujbă, dar ne era greu să ne acoperim cheltuielile. L-am rugat pe Tatăl Ceresc să ne ajute și am făcut tot ce am putut să

ne acoperim cheltuielile și să ne plătim zeciuiala. Noi știam că, dacă aveam încredere în Domnul, El va avea grijă de noi.

Într-o săptămână soția mea și un prieten mi-au adus același anunț pe care l-au decupat din ziar. Era un anunț pentru un post de profesor de engleză cu timp deplin.

Mi-am trimis CV-ul la companie și am fost rugat să vin la un interviu. La sfârșitul interviului, cel care mă interviewa a spus: „Ați scris în CV-ul dumneavoastră că ați fost implicat în muncă voluntară în calitate de misionar pentru Biserica lui Isus Hristos a Sfinților din Zilele din Urmă. Aceasta înseamnă că mergeți la biserică duminică, nu? Dacă ar trebui să alegeți între a merge la biserică duminică și a lucra, ce ați alege?”

A fost o întrebare dificilă pentru că aveam nevoie de o slujbă mai bună. Dar după ce m-am gândit, am răspuns: „Aș merge la biserică”.

Cu un zâmbet slab, cel care îmi lua interviul a spus: „Înțeleg”. Apoi el mi-a spus că pot pleca și mi-a promis că ei vor lua o decizie în acea seară și că ar trebui să sun să aflu rezultatul. În timp ce ieșeam din cameră, m-am gândit că eșuasem.

Mai târziu, în acea seară, când a venit timpul să sun, am format numărul companiei cu mare teamă.

„Care sunt rezultatele interviului?”, am întrebat-o pe secretară. „Am eșuat, nu-i așa?”.

Am fost uimit, dar fericit, atunci când am aflat răspunsul ei.

„Ne-ar face plăcere să veniți să lucrați pentru noi”, a spus ea.

După aproximativ o lună, am aflat de ce obținusem slujba. Secretara a explicat că cel care îmi luase interviul locuia vizavi de misionarii cu timp deplin sfinți din zilele din urmă. El i-a observat des pe misionari mergând dimineața pe bicicletă spre munca lor.

„El a crezut că dumneavoastră, făcând parte din aceeași Biserică, ați

Cel care mi-a luat interviul m-a întrebat: „Dacă ar trebui să alegeți între a merge la biserică duminică și a lucra, ce ați alege?”.

lucra la fel de mult și eficient pentru noi precum și misionarii o fac pentru Biserica lor”, a spus ea. „Sunteți norocos!”

De atunci, familia noastră a avut întotdeauna lucrurile de care a avut nevoie.

De fiecare dată când mă gândesc la această măreață experiență mă simt încurajat și alinat. Știu că Dumnezeu îi folosește, adesea, pe alții pentru a-i binecuvânta pe copiii Săi. Nu pot exprima îndeajuns de bine cât de recunoscător sunt pentru soția mea și prietenul meu și pentru inspirația lor de a-mi aduce anunțul din ziar, pentru misionarii muncitori și marele lor exemplu și pentru Tatăl nostru Ceresc milos, iubitor și grijuliu, care are puterea minunată de a consacra experiențele noastre pentru binele nostru. ■
Kenya Ishii, Japonia

Castitatea

ÎNTR-O LUME LIPSITĂ DE CASTITATE

Redacția revistei Bisericii s-a întâlnit cu un grup de tineri adulți din diferite părți ale lumii pentru a discuta încercările și binecuvântările care decurg din a fi cast într-o lume care nu pune preț pe – și chiar își bate joc de – castitate. Discuția lor deschisă, onestă și dezinvoltă ni s-a părut înălțătoare și inspirată și sperăm că veți găsi în comentariile lor ceva care să vă ajute să prețuiți sanctitatea căsătoriei și a intimității fizice.

Fiind atât de mulți oameni care justifică comportamentul imoral, ce adevăruri ale Evangheliei vă ajută să rămâneți puri din punct de vedere sexual?

Martin Isaksen, Norvegia: În scripturi se spune să fim caști. Acest lucru este îndeajuns pentru mine.

Lizzie Jenkins, California, SUA: Castitatea este un angajament. Îl păstrezi. Este un mod de viață.

Liz West, Anglia: Când înțeleg cine sunt, când înțeleg că viața înseamnă mai mult decât aceste experiențe trecătoare simt că primesc foarte mult ajutor. Planul salvării – chiar dacă atunci când am fost adolescentă nu mi-am putut explica cum anume – a fost de mare ajutor. Conceptul căsătoriei eterne este minunat! Atunci când oamenii înțeleg acest angajament, ei își dau seama cât de minunat este că Dumnezeu ne-a

pus aici în familii și ne-a dat porunci nu doar pentru a fi în siguranță, ci și pentru a fi fericiți. Pe măsură ce trăiesc conform acestor principii și le împărtășesc cu prietenii mei spunând: „Nu voi bea” sau „Nu voi merge la această petrecere” sau „Nu voi face aceasta”, ei mă respectă. În cele din urmă, ei ajung să mă susțină. Cunoașterea valorii mele de copil al lui Dumnezeu și a faptului că Tatăl Cerească mă cunoaște și chiar Îi pasă de mine îmi dă putere.

Anna (Any) Vlasova, Rusia: Mă ajută să știu că fac parte dintr-o familie cerească. Îl iubesc și Îl respect pe Dumnezeu și nu vreau ca Lui să Îi fie rușine de alegerile pe care le fac.

Kaylie Whittemore, Florida, SUA: Cred cu hotărâre că înțelegerea despre sanctitatea familiilor mi-a dat putere să trăiesc conform legii

castității. Un alt lucru care mi-a dat putere este să înțeleg că atunci când încalcăm poruncile există consecințe negative pe care nu vreau să le trăiesc.

Falande (Fae) Thomas, Haiti:

M-am gândit la ceea ce spun oamenii: „De ce să aștepti când ai putea avea totul acum?”. Dar m-am gândit cât de mult ar dura acea fericire. Prefer să trăiesc conform legii castității și, la final, să am pace.

Hippolyte (Hip) Kouadio,

Coasta de Azur: Unul dintre lucrurile care mă ajută mult este proclamarea despre familie: „Noi... declarăm că Dumnezeu a poruncit ca sacrele puteri de procreare să fie întrebuintate numai între bărbat și femeie, căsătoriți legal ca soț și soție”¹.

Celălalt lucru care mă ajută este felul în care autoritățile generale ne explică despre castitate. Ei ne avertizează cum începe imoralitatea și ne învață că, atunci când abuzăm de trupurile noastre, noi abuzăm sufletul. Vârșnicul Jeffrey R. Holland ne-a învățat că Salvatorul a plătit un preț pentru noi ca, într-o bună zi, să avem un trup înviat. Felul în care putem fi recunoscători pentru prețul pe care El l-a plătit este

„Salvatorul a plătit un preț pentru noi ca, într-o bună zi, să avem un trup înviat. Felul în care putem fi recunoscători pentru prețul pe care El l-a plătit este să ne păstrăm trupurile curate.”

să ne păstrăm trupurile curate.²

Liz: Îmi amintesc o conversație anumită pe care am avut-o cu cineva când aveam 15 ani. Am vorbit despre cum nu credeam în relații intime înainte de căsătorie și îmi amintesc că ea a spus: „Da, dar dacă se întâmplă? Dacă într-o noapte, tu...?”. Dar eu am știut că aveam o alegere. Nimic nu „se întâmplă” din întâmplare.

Pentru mine este incredibil faptul că Tatăl Ceresc ne-a dat libertatea de alegere și porunci pentru a ne elibera și că Satana face tot ceea ce poate pentru a ne lega și limita. Momentele despre care prietena mea spunea că ceva s-ar putea „întâmpla” erau la petreceri unde oamenii băuseră și se cuplau. Așadar nu mă pun în situații de acel gen. Alegerea nu trebuie făcută la sfârșit când spui da sau nu. Alegerea este făcută înainte, când te întrebi: „Să merg la petrecere?”.

Mulți oameni, dacă nu se gândesc dinainte la anumite lucruri și nu se gândesc la consecințe, vor face ceea ce vor în acel moment. Dar dacă spui: „Vreau ca acesta să fie rezultatul final; de aceea, voi face aceste alegeri”, vei evita multe probleme.

Ați menționat libertatea de alegere și poruncile. Dar legămintele – legămintele de la botez sau legămintele din templu – vă ajută să trăiți conform standardelor?

Fae: Mă gândesc la viața mea de dinainte de a fi botezată și cât de mult sens are viața mea acum după ce am făcut legămintele. Este uimitor cum putem fi iertați datorită ispășirii. Când îmi amintesc de legămintele mele, mă gândesc la cum mă pot

pocăi, pot deveni mai bun și pot merge înainte.

Anya: În special în templu ai o perspectivă eternă. Templul te ajută să te gândești la eternitate și nu doar la ziua de azi, astfel încât faci alegeri înțelepte.

Lizzie: De multe ori credem că intimitatea este un lucru rău, dar nu este. Ea trebuie doar să fie aprobată de autoritatea corectă, la timpul potrivit și cu persoana potrivită. Legămintele se referă la aceasta. Faci angajamente. Spui: „Sunt pregătit pentru această etapă a vieții mele”. Legămintele mă ajută deoarece știu că fac lucrurile în ordinea în care ar trebui să le fac. Și știu că, dacă fac ceea ce Tatăl Ceresc vrea voi fi mai fericită.

Jonathan Tomasini, Franța: Nu aș fi onest cu mine și nu aș fi onest cu Dumnezeu dacă mi-aș încălca legămintele. Legământul căsătoriei mă ajută să văd că vreau să pot fi pentru soția mea un bărbat care se poate controla, care s-a pregătit să fie un soț bun și care s-a menținut pur.

Sunt multe argumente în lume – multe dintre ele par convingătoare și complexe – despre motivul pentru care legea castității este învechită. Ce argumente ați auzit și cum ați răspuns celor care s-au îndoit de standardele voastre?

Lizzie: În ultimul an de liceu îmi amintesc de o profesoară care ne-a dat un „sfat”. Ea se căsătorise imediat după liceu și lucrurile nu sfârșiseră bine și ea ne-a spus că „sunt mulți pești în mare”. Ea a vrut să spună că sunt multe lucruri pe care noi să le

STANDAR- DUL ȘI CHEIA

„Standardul rămâne același: abținere înainte de căsătorie și fidelitate completă în timpul căsătoriei. Oricât de demodați am părea, oricât de mult este denigrat standardul nostru, oricât de mult ar ceda alții, noi nu vom ceda, noi nu putem ceda...”

Vi s-a conferit darului Duhului Sfânt. Vor fi șoapte de aprobare sau avertizare atunci când veți avea de luat decizii. Duhul Sfânt vă poate îndruma de la rău și vă poate aduce înapoi dacă ați deviat și v-ați rătăcit. Nu uitați niciodată că sunteți fii și fiice ale lui Dumnezeu. Satana nu vă poate întemnița pentru totdeauna. Aveți mereu cheia pocăinței care poate deschide ușa închisorii.”

Președintele Boyd K. Packer, președintele Cvorumului celor Doisprezece Apostoli, „The Standard of Truth Has Been Erected”, *Liahona*, nov. 2003, p. 26.

încercăm și mulți candidați pe care să îi încercăm. Îmi amintesc că am fost șocată că profesoara mea ar spune astfel de lucruri. De atunci m-am gândit că da, sunt mulți oameni, dar eu nu vreau mulți oameni!

Jonathan: O fată pe care o cunosc mi-a spus că, atunci când este într-o relație, ea vrea să vadă dacă este compatibilă sexual cu acea persoană. Mi-a dat exemplul unui băiat cu care ieșea, pe care îl plăcea, dar, după ce avuseseră o relație intimă, ea nu a simțit că ei erau compatibili și relația a încetat. Ea a folosit acea experiență ca argument și a părut destul de convingătoare. În final, i-am explicat că eu cred că poți cunoaște cealaltă persoană foarte bine în alte feluri și că, dacă faci astfel și clădești încrederea în timp ce trăiești conform legii castității, va exista o mai bună compatibilitate după căsătorie.

Anya: Argumentul pe care îl aud cel mai des este că, atunci când două persoane se iubesc, nu este greșit; intimitatea este doar o exprimare a dragostei.

Martin: Când aud scuza „Ne iubim”, unul din lucrurile care îmi vine în minte este un citat al președintelui Spencer W. Kimball. El spune că de multe ori dorința se furișează pe ușă atunci când oamenii cred că se iubesc.³ Aceasta se întâmplă în cazul multor persoane care au relații sexuale înainte de căsătorie: este dorință chiar și dacă ei cred că se iubesc. Dacă s-ar iubi cu adevărat, s-ar respecta unul pe altul mai mult, s-ar sprijini unul pe altul și ar

înțelege când este momentul pentru intimitate. Și, pentru mine, intimitatea înainte de căsătorie arată că nu vă veți sprijini unul pe celălalt pe cât credeți. Deoarece, dacă nu sunteți în stare să vă ajutați, acum, să trăiți conform standardelor cum vă veți sprijini mai târziu?

Kaylie: Unii oameni care nu cred în Dumnezeu cred că Biblia și legea castității sunt învechite. Am avut prieteni în liceu care erau ateii sau agnostici – și am avut o prietenă care nu credea în învățăturile religiei ei. Ea trăia în conformitate cu ceea ce voia ea, ce credea ea că era bine pentru ea. Intimitatea fizică, din punctul ei de vedere, este ceva plăcut și orice lucru care restricționează această plăcere nu este ceva de dorit.

Cred că prietena mea a fost surprinsă că eu cred în Biblie și în poruncile lui Dumnezeu, dar am încercat să o fac să înțeleagă că eu nu consider că poruncile sunt restricții; le păstrez pentru că mă fac mai fericită. Deși nu a fost de acord, ea m-a respectat și am rămas bune prietene.

Liz: Toate aceste argumente își găsesc răspuns în principiile de bază ale Evangheliei. Atunci când crezi că există un Dumnezeu, când crezi că există un plan, când crezi că există responsabilitate, când crezi că există cineva care te iubește și căruia îi pasă de tine și când crezi că ai valoare personală deoarece ești un copil al lui Dumnezeu – atunci este mai probabil ca tu să de consideri valoros și să îți respecti trupul. Atunci când oameni nu cunosc sau nu cred în aceste principii ei caută valoarea

lor în părerea altor persoane sau în alte locuri.

Ce influențe sau exemple v-au ajutat să vă luați angajamentul de a trăi conform legii castității?

Hip: Am avut un coleg de cameră care era logodit. Într-o zi vorbeam despre căsătoria lui și cineva a întrebă: „Care sunt angajamentele care vă vor ajuta pe voi doi să rămâneți puternici?”. Răspunsul lui a fost: „Dacă nu vom ține legea castității, relația noastră ar putea fi distrusă. Așa că ne-am decis că nu vom face nici un lucru pe care ne-am simțit jenați să îl facem de față cu episcopul nostru sau părinții noștri”. Acest lucru încă mă influențează.

Jonathan: Acum, că sunt un tânăr adult, este mai ușor să îi ascult pe

„Eu nu consider că poruncile sunt restricții; le păstrez pentru că mă fac fericită.”

profeți și să meditez la lucrurile pe care conducătorii Bisericii le spun. Înainte de aceasta, cred că o mare responsabilitate o au părinții și familiile noastre. Biserica poate oferi informații și foarte multe lucruri bune, dar exemplele din familia mea m-au ajutat cu adevărat să îmi dau seama că Evanghelia este un lucru bun și că ne face cu adevărat fericiți.

Liz: În adolescență, cel mai apropiat membru al Bisericii de vârsta mea locuia la o oră și jumătate de mine, așadar nu era nici un alt membru al Bisericii în școală. Dar am apreciat faptul că, deși eram singură, conducătoarele mele au venit întotdeauna la activitățile comune ale tinerilor băieți și tinerelor fete; au venit întotdeauna la seminar; au venit întotdeauna să-mi predea – de fiecare dată. Niciodată nu au spus: „Avem doar un student azi, deci nu vom ține ora”. Sunt sigură că am învățat multe, dar ceea ce îmi amintesc este că conducătoarele mele au fost consecvente. Și, datorită lor, am avut parte de ocazii pentru a simți Spiritul.

Eu cred că nu putem niciodată aprecia îndeajuns darul Duhului Sfânt. Chiar dacă i-am avut pe părinții mei, familia mea și conducătorii mei, când am fost la școală, am fost singură. Dar Spiritul a fost cu mine. Deci, orice păstrează Spiritul în viața unei persoane va fi o mare influență în a ajuta acea persoană să trăiască în conformitate cu legea castității.

Lizzie: Una dintre cele mai puternice influențe pentru mine a fost să obțin o mărturie proprie. Dacă nu ai rădăcini puternice în Evanghelia

este foarte ușor să o iei pe o altă cale. Dar dacă te asiguri că ai o temelie puternică bazată pe Evanghelia, toate celelalte lucruri vin de la sine.

Hip: Atunci când vrei să fi puternic din punct de vedere fizic faci exerciții și când faci exerciții ai rezultate. Dacă punem acest lucru în practică din punct de vedere spiritual, trebuie să exersăm spiritual. Sunt multe lucruri pe care trebuie să le facem pentru a exersa spiritual, precum studiul scripturilor și depunerea tuturor eforturilor pentru a avea Spiritul. Trebuie, de asemenea, să stabilim țeluri drepte și să lucrăm pentru a atinge acele țeluri. Dar, pentru a atinge acele țeluri, nu putem face aceasta singuri. Trebuie să Îl avem pe Domnul cu noi. De la El primim puterea și Spiritul pentru a trece peste încercări. Apoi noi putem urma încurajarea președintelui Thomas S. Monson:

„Nu lăsați pasiunile să vă distrugă visele. Rezistați ispitei.

Aduceți-vă aminte de cuvintele din Cartea lui Mormon: «Ticăloșia niciodată nu a fost fericire».⁴ ■

NOTE

1. „Familia: o declarație oficială către lume”, *Liahona*, nov. 2010, p. 129.
2. Vezi Jeffrey R. Holland, „Of Souls, Symbols, and Sacraments”, în *Brigham Young University 1987–1988 Devotional and Fireside Speeches* (1988), *Devotional and Fireside Speeches*, p. 77–79.
3. „Când păcatul vă ispitește, dragostea pură este uitată în timp ce dorința îi ia locul. Afectiunea este, atunci, înlocuită cu pofta trupească și pasiunea necontrolată. Doctrina pe care diavolul este atât de nerăbdător să o stabilească a fost acceptată, aceea că relațiile sexuale sunt justificate” (*Teachings of Spencer W. Kimball*, ed. Edward L. Kimball [1982], p. 279).
4. Thomas S. Monson, „Fiți exemplu”, *Liahona*, mai 2005, p. 112.

„Ce înseamnă să cinstim preoția lui Dumnezeu?”

Preoția este puterea prin care Tatăl Ceresc și Isus Hristos își îndeplinesc lucrarea. Este cea mai mare putere pe pământ. Prin preoție, sunt administrate rânduieli, sunt oferite binecuvântări, se efectuează munca din templu, este predicată Evanghelia și sunt înfăptuite miracole.

Deținătorii preoției Îl reprezintă pe Salvator, așadar cinstesc preoția făcând ceea ce ar face Salvatorul dacă ar fi aici. Ei cinstesc preoția trăind astfel încât să fie demni de ea. Ei cinstesc preoția prin îmbrăcăminte, acțiunile, cuvintele, slujirea și chiar prin gândurile lor.

Tinerele fete pot, de asemenea, cinsti preoția păstrând legămintele de la botez și participând cu poșenie la rânduielile preoției ca de pildă împărțășania sau munca din templu. Ele își pot ajuta tații, frații sau pe alți deținători ai preoției să țină poruncile și să trăiască demni pentru a-și îndeplini îndatoririle preoției.

Noi toți putem cinsti preoția slujind cu credință în chemările noastre, respectându-i pe cei care dețin preoția, respectând lucrarea pe care aceasta o îndeplinește și respectând rânduielile și legămintele pe care aceasta ne ajută să le primim.

Acționați ca un reprezentant al lui Dumnezeu

Dacă noi putem începe să înțelegem cât de minunat este faptul că Dumnezeu ne-a dat acest dar, atunci cinstirea preoției este un lucru mai ușor de făcut: acționați cu recunoștință și respect față de puterea care v-a fost încredințată. Întrebați-vă: „Dacă toată lumea

din jurul meu ar ști că eu dețin puterea lui Dumnezeu, L-ar prețui mai mult sau mai puțin pe El?”. Asta înseamnă cinstirea preoției – înseamnă să îți dai seama că ești un reprezentant al lui Dumnezeu și să faci tot ce poți pentru a acționa astfel încât să îți arăți respectul pentru încrederea pe care El ți-a acordat-o.

Mason R., 19 ani, Colorado, SUA

Fiți virtuose

În calitate de tânără fată aș putea spune că eu nu trebuie să cinstesc preoția. Dar toate tinerele fete trebuie să o facă. Noi cinstim preoția fiind virtuose. Noi cinstim preoția

ajutându-i pe tinerii băieți să aibă gânduri curate. Noi ne îmbrăcăm decent și folosim un limbaj curat. Făcând aceasta noi îi ajutăm pe tinerii băieți să cinstească preoția și, astfel, noi cinstim, de asemenea, preoția.

Marisa B., 14 ani, Arizona, SUA

Îndepliniți-vă datoria față de Dumnezeu

Principala modalitate de a cinsti preoția, în opinia mea, este să faci lucrurile pe care Însuși Isus Hristos le-ar face dacă ar fi aici pe pământ, deoarece noi Îl reprezentăm pe Isus Hristos. Înseamnă că noi ținem toate poruncile, îndeplinim toate îndatoririle și promisiunile pe care le-am făcut lui Dumnezeu când am fost rânduiți la preoție. Cinstind preoția, urmăm porunca Sa de a „[ne ridica și strălucii] pentru ca lumina [noastră] să fie un steag pentru națiuni” (D&L 115:5). Îi ajutăm pe alții să știe că sunt mulți slujitori autorizați ai lui Dumnezeu pe pământ.

Bismarck B., 18 ani, Santo Domingo, Republica Dominicană

Dați dovadă de respect față de preoție

Eu cred că a cinsti preoția înseamnă a avea respect și încredere atunci când folosești preoția. Când ai un membru al Preoției aaronice care respectă preoția și împărțășania la fel de mult precum cei din episcopia

noastră, atunci poți avea parte de experiențe minunate atunci când distribui și pregătești împărtașania. Noi toți purtăm cămăși albe și cravate. Știm că acest lucru este o influență puternică în episcopia noastră și a avut o influență și asupra mea. Știu că cel mai bun lucru care mi s-a întâmplat vreodată este să dețin preoția.

Hansen B., 15 ani, Texas, SUA

Nu vă compromiteți standardele

Să cinstești preoția înseamnă să nu te pui în situații în care știi că este posibil să îți compromiți standardele. Când am studiat Vechiul Testament la seminar, am găsit în Genesa 39 exemplul lui Iosif din Egipt care și-a cinstit preoția fugind pentru a scăpa de avansurile soției lui Potifar.

Un mod prin care tinerele fete ne pot ajuta să cinstim preoția este să țină standardele din *Pentru întărirea tineretului* și să se îmbrace decent.

Joseph B., 16 ani, Texas, SUA

Susțineți preoția

După părerea mea, să cinstești preoția înseamnă că tinerii băieți respectă și susțin darul pe care Domnul l-a dat lor. Când văd un tânăr băiat care respectă preoția, sunt liniștită și am și mai mult respect pentru acel tânăr băiat. Tatăl Ceresc i-a încredințat lui

preoția și, astfel, eu cred că datoria sa nu este doar să dețină preoția, ci și să o susțină.

Melinda B., 16 ani, Washington, SUA

Amintiți-vă de Salvator

Preoția este singura și adevărata putere a lui Dumnezeu pe pământ și ne arată calea pentru a ne întoarce la El. Când ne gândim cum putem cinsti preoția, ne gândim să urmăm învățăturile președintelui Thomas S. Monson și ale celorlalți apostoli. Cea mai bună modalitate de a cinsti preoția este să facem lucrurile care suntem învățați, care ne permit să ne amintim de Salvator. Când ne amintim de El, Spiritul Său este cu noi. Având Spiritul cu noi, putem rămâne concentrați asupra țelului nostru și putem fi un exemplu al punerii în practică a standardelor Evangheliei.

Clasa Școlii de duminică: Kylie E., Jaiten B., Joseph E., Alexandra R., Kaylie V., Alisha F. și Haylee W. (nu este în poză); Idaho, SUA

ESTE SACRĂ

„Tinerii băieți și tinerele fete... trebuie să cinstească [preoția] și să o vadă ca pe un lucru sacru... deoarece, prin intermediul acestei autorități, rânduielile Evangheliei sunt înfăptuite în întreaga lume și în fiecare loc sfânt și, fără ea, acestea nu pot fi înfăptuite. Aceia care dețin această autoritate trebuie să o cinstească. Trebuie să trăiască pentru a fi demni de autoritatea care le-a fost acordată lor.”

Președintele Joseph F. Smith (1838–1918),
Teachings of Presidents of the Church:
Joseph F. Smith (1998), p. 144.

URMĂTOAREA ÎNTREBARE:

„Ce le pot spune oamenilor care nu sunt membri care întrebă de ce unii membri ai Bisericii nu păstrează standardele noastre?”

Trimiteți răspunsurile dumneavoastră până la 15 noiembrie prin e-mail la liahona@ldschurch.org sau prin poștă la:

Liahona, Questions & Answers 11/12
50 E. North Temple St., Rm. 2420
Salt Lake City, UT 84150-0024, USA

Răspunsurile pot fi corectate pentru claritate sau pentru a se încadra în spațiul rubricii.

Următoarele informații și permisiuni trebuie incluse în e-mailul sau scrisoarea dumneavoastră: (1) numele complet, (2) data nașterii, (3) episcopia sau ramura, (4) țarașul sau districtul, (5) acordul dumneavoastră scris și, dacă aveți sub 18 ani, acordul scris al părinților dumneavoastră (se acceptă prin e-mail) pentru a publica răspunsul dumneavoastră și fotografia dumneavoastră.

FIȚI ÎNȚELEPȚI ȘI FIȚI UN PRIETEN

**Vârstnicul
Robert D. Hales**
din Cvorumul celor
Doisprezece Apostoli

Învățați și dobândiți cunoaștere și înțelepciune în tinerețea voastră. Și încurajați-i și întăriți-i pe cei din jurul vostru.

Dacă vreți cu adevărat să aveți o viață bună, veți vrea să urmați sfatul care se găsește în scripturi: „Învăță înțelepciune în tinerețea ta; da, învață în tinerețea ta să ții poruncile lui Dumnezeu” (Alma 37:35). Procesul de învățare poate fi rezumat astfel:

Noi toți începem având o inteligență elementară. Noi adăugăm cunoaștere acesteia prin ceea ce învățăm în clase și prin ceea ce citim. Adăugăm experiență de viață. Și apoi urmează pasul al patrulea: înțelepciunea. Aici se oprește procesul de învățare pe care-l oferă lumea. Dar noi avem ceva ce lumea nu are. După botez și confirmare, noi am primit darul Duhului Sfânt. În funcție de credința noastră față de legile, rânduielile și legămintele pe care le facem la botez, față de angajamentele pe

care ni le asumăm cu regularitate și în mod frecvent în timpul adunărilor de împărtășanie, față de preoție și față de legămintele din templu, noi vom avea întotdeauna darul Duhului Sfânt cu noi pentru a ne învăța și îndruma. Spiritul ne îndrumă să acționăm și să facem. Noi toți avem daruri spirituale și talente (vezi D&L 46).

Înțelepciunea și darurile spirituale duc la o cunoaștere în inimă. „Iată începutul înțelepciunii: dobândește înțelepciunea și cu tot ce ai, dobândește priceperea” (Proverbele 4:7). Este important să dobândim înțelepciune și cunoaștere în tinerețea noastră.

O experiență din tinerețea mea m-a învățat ceva despre înțelepciune. Eram un băiat crescut la oraș și tatăl meu m-a trimis să lucrez la ferma unchiului meu din vestul statului Utah. Cât timp am fost acolo, nu am putut niciodată înțelege de ce vacile, având atât de multe hectare din care să aleagă, își băgau capul prin sârma ghimpată pentru a paște iarba de pe cealaltă parte a gardului. V-ați gândit vreodată la cât de mult facem și noi

acest lucru? Întotdeauna vom încerca să vedem care sunt limitele, în special în tinerețea noastră. Ca ființe umane – omul firesc – noi avem tendința de a merge spre sârma ghimpată și de a ne băga capul prin gard. De ce facem aceasta?

Putem avea atât de multă bucurie în viață fără a trece peste limite. Amintiți-vă: „Înțelepciunea este lucrul principal” și cu acea înțelepciune: „Nu intra pe cărarea celor răi, și nu umbla pe calea celor nelegiuți! Ferește-te de ea, nu păși pe ea; ocolește-o și treci înainte!” (Proverbele 4:14–15). Nu vă apropiați. Nu vă băgați capul prin gardul din sârma ghimpată.

Aveți prieteni buni?

Veți observa că, pe lângă învățăturile despre înțelepciune, cartea Proverbele ne învață, de asemenea, despre cum să alegem prieteni buni: „Nu intra pe cărarea celor răi, și nu umbla pe calea celor nelegiuți” (Proverbele 4:14). „Fiule, să nu pornești la drum cu ei, abate-ți piciorul de pe cărarea lor! Căci picioarele lor aleargă la rău” (Proverbele 1:15–16).

Cum știți dacă aveți prieteni buni? Vă voi oferi două teste. Dacă puneți în practică aceste teste, niciodată nu o veți lua pe cărări necunoscute și nu vă veți rătăci de la „[calea] strâmtă și îngustă care duce la viața veșnică” (2 Nefi 31:18).

1. Prietenii buni vă ajută să țineți mai ușor poruncile atunci când sunteți cu ei.

Un prieten adevărat vă întărește și vă ajută să trăiți conform principiilor Evangheliei, care vă vor ajuta să îndurați până la sfârșit.

2. Un prieten adevărat nu vă va face să alegeți între calea lui și calea Domnului,

îndepărtându-vă astfel de calea strâmtă și îngustă. Adversarul cutreieră pe acest pământ și ar vrea foarte mult ca fiecare dintre noi să cadă. Dacă prieteni voștri vă duc pe căi greșite, îndepărtați-vă de ei. Alegeți-vă prietenii cu înțelepciune.

Ce fel de prieteni sunteți voi?

Acum o să adresez o altă întrebare: ce fel de prieteni sunteți voi?

Viața înseamnă mai mult decât să ne salvăm pe noi. Noi trebuie să-i încurajăm și să-i întărim pe cei din jurul nostru. Domnul vrea ca noi toți să ne întoarcem la El.

Voi sunteți un far și nu este nimic mai periculos decât un far dărâmat. Amintiți-vă cine sunteți: sunteți o lumină pentru lume, pentru prietenii voștri, pentru frații și surorile voastre. Voi sunteți cei la care ei privesc pentru a primi îndrumare.

Capitolul 4 din Proverbele continuă astfel:

Fiți o lumină pentru lume și îndrumați-i pe cei din jurul vostru pe calea dreaptă. Ei se bazează pe voi că veți fi un far al credinței.

„Dar cărarea celor neprihăniți este ca lumina strălucitoare, a cărei strălucire merge mereu crescând până la miezul zilei.

Calea celor răi este ca întunericul gros: ei nu văd de ce se vor poticni” (versetele 18–19).

Ei chiar nu știu de ce se poticnesc. Ei nu au lumină, nu au îndrumare.

Știți cum este să depinzi de un far și să nu vezi lumină venind de acolo? Este întuneric și noi suntem pierduți.

Când un pilot nu mai are curent, nu are alte indicatoare decât cele care funcționează fără electricitate. El se

simte complet neajutorat atunci când este într-un avion de vânătoare cu un singur loc la 12.200 de metri înălțime lovindu-se de nori. El nu are nicio direcție. Am trecut printr-o astfel de experiență și sunt fericit să fiu aici. Este o experiență pe care nu o voi uita niciodată. Și voi, poate, într-o zi veți fi într-o asemenea situație. Nu este nimic mai periculos decât un far dărâmat în special atunci când depinzi de lumină.

Depinde cineva de lumina voastră pentru a se ghida? Fiți un exemplu bun. Fiți o lumină pentru lume și îndrumați-i pe cei din jurul vostru pe calea dreaptă. Ei se bazează pe voi că veți fi un far al credinței. Fiți acolo atunci când cineva are nevoie de voi.

Spiritul este lumina care ghidează și care aduce bucurie și fericire. Fie ca nouă să nu ne fie niciodată refuzat Spiritul din pricina comportamentului nostru. O, mă rog ca niciodată să nu fim singuri și triști în această lume „[întunecată și mohorâtă]” (1 Nefi 8:4)!

Fie ca binecuvântările Domnului să fie cu voi pe măsură ce vă străduiți să învățați și să dobândiți cunoaștere și înțelepciune în tinerețea voastră. Fie ca voi să căpătați, de asemenea, înțelepciune și cunoaștere în inimile voastre despre adevărurile Evangheliei prin supunere și, de asemenea, prin lumina Spiritului, Duhul Sfânt. Fiți un prieten bun. Încurajați-i și întăriți-i pe cei din jurul vostru. Faceți ca lumea să fie un loc mai bun pentru că voi sunteți aici. Ajutați-i pe prietenii voștri să stea pe calea strâmtă și îngustă, să îndure până la sfârșit și să se întoarcă cu onoare. ■

Să ne îmbrăcăm pentru *un dans*

Crystal Martin

Am fost tentată să urmez mulțimea, dar apoi mi-am dat seama că trebuia să fiu un exemplu.

În adolescență mi-a fost câteodată greu să trăiesc conform Evangheliei. În zona în care locuiam, nu erau mulți membri ai Bisericii și prietenii mei care nu erau membri ai Bisericii uneori făceau să-mi fie mai greu să rămân pe calea dreaptă.

„Ar trebui să porți asta, îți scoate în evidență culoarea ochilor”, una dintre prietenele mele mi-a spus înainte de un dans. Ea mi-a arătat o rochie pe care ar fi vrut să mi-o împrumute, dar nu avea mâneci. Am decis să port rochia cu o jachetă.

Când am ajuns la dans nimeni altcineva nu mai purta o rochie cu mâneci și am simțit că ieșeam în evidență. Când a început să mi se facă cald, prietenii mei mi-au spus că ar trebui să îmi dau jos jacheta, pentru că, oricum, aș fi arătat mai bine așa.

În timp ce încercam să justific faptul de a-mi da jos jacheta, mi-am amintit de binecuvântarea mea patriarhală. Binecuvântarea mea spunea că voi avea parte de multe ispite și că, dacă voi ceda, multe persoane mă vor urma. Atunci mi-am dat seama că trebuie să rămân pe calea cea dreaptă – nu doar pentru mine, dar și pentru cei care se uitau la mine pentru îndrumare. Am decis să țin jacheta pe mine.

Câteodată alții au râs de mine pentru că nu făceam lucrurile pe care le făceau ceilalți, dar am rămas puternică și am fost binecuvântată datorită acestui lucru. Mai târziu, am aflat că mulți oameni mă priveau cu respect. Câțiva dintre prietenii mei mi-au spus că mă respectau pentru că țineam la standardele mele. Ei și-au cerut scuze că au râs de mine pentru că nu făceam

lucrurile pe care toată lumea le făcea în liceu.

Datorită faptului că am trăit conform standardelor din Biserică și am încercat să fiu un exemplu, am avut parte de experiențe misionare și am putut să le predau Evanghelia altora. Nu aș fi putut să îi influențez pe alții în bine dacă nu aș fi rămas pe calea cea dreaptă. ■

STANDARDELE CU PRIVIRE LA ÎMBRĂCĂMINTE

„Nu vă coborâți niciodată standardele cu privire la îmbrăcăminte. Nu folosiți o ocazie specială ca pretext pentru a fi lipsiți de decență... Tineretele fete trebuie să evite... îmbrăcăminte care nu acoperă umerii.”

Pentru întărirea tineretului (broșură, 2011), p. 6, 7.

Îmbrăcămintea și aspectul exterior:

„LĂSAȚI SPIRITUL SFÂNT SĂ VĂ ÎNDRUME”

Mary N. Cook

prima consilieră în președinția generală a Tinerelor Fete

Ca reprezentante ale lui Hristos, ne arătăm respectul pentru trupurile noastre „în toate timpurile și în toate lucrurile și în toate locurile” luând hotărârea să trăim conform anumitor standarde.

Kim a purtat în mod constant îmbrăcăminte decentă. Zilele trecute i-am cerut părerea despre cum ar trebui să fie o fustă decentă, o bluză decentă și un costum de baie decent. În loc să stabilim măsurători exacte pentru lungimea fusteii sau decolteu, am discutat despre principiile legate de decență și greutățile care decurg din a încerca să găsești haine decente care să arate bine. Ne-am distrat găsind modalități creative de a face o fustă mai lungă. În final Kim a spus: „Dacă nu mă simt confortabil când probez ceva, înseamnă că este indecent și nu mă voi simți confortabil să port acel lucru. Am învățat să nu cumpăr acel lucru. Îl pun la loc pe raft”.

Pe măsură ce Kim se străduiește să trăiască demn, Duhul Sfânt o poate îndruma în alegerile ei legate de îmbrăcăminte. Ea trăiește din plin standardul decenței și nu încearcă să schimbe regulile legate de îmbrăcăminte și aspectul exterior. Ea înțelege că trupul ei este un templu (vezi 1 Corinteni 3:16) și că are responsabilitatea de a avea grijă de el,

de a-l proteja și îmbrăca corespunzător.

Când se construiește un templu, se acordă multă grijă pentru a fi protejat și decorat frumos, în interior și exterior. Cheia proiectării templelor o reprezintă înțelegerea însemnătății că un templu îl *reprezintă* pe Domnul – este casa Sa. Noi *respectăm* templele ca pe structuri sacre atunci când nu permitem decât celor demni să intre. Noi *admirăm* templele deoarece rânduielile și legămintele sacre la care participăm fac posibil ca noi să ne întoarcem la Tatăl nostru Ceresc.

Trupul vostru este mai prețios decât cel mai splendid templu de pe pământ. Sunteți un fiu sau o fiică iubită a lui Dumnezeu! Aceleași principii – reprezentarea, respectul și reverența – se aplică, chiar mai mult, pentru a avea grijă și a proteja trupurile noastre.

Reprezentarea

În fiecare săptămână când luăm din împărtășanie, luăm asupra noastră numele Salvatorului. Noi suntem reprezentanții Săi pe pământ. Unul dintre sfaturile din *Pentru întărirea tineretului* spune: „Prin îmbrăcămintea voastră și aspectul exterior, puteți arăta [Domnului] că știți cât de prețios este trupul vostru. Puteți arăta că sunteți ucenici ai lui Isus Hristos și că Îl iubiți”.¹

Când o tânără fată a citit această declarație, a decis că ea nici măcar nu vrea să se apropie de indecență. Imediat ea a scos din dulapul

său tot ceea ce nu era în armonie cu un reprezentant al Salvatorului. Ea a spus: „Aș fi înțeleaptă dacă nici măcar nu aș proba nimic în magazine din ce știu că nu aș purta. De ce să mă las ispășită?”. Principiul reprezentării a ajutat-o să ia această hotărâre fermă.

Respect

Ca reprezentante ale lui Hristos, ne arătăm respectul pentru trupurile noastre „în toate timpurile și în toate lucrurile și în toate locurile” (Mosia 18:9) luând hotărârea să trăim conform anumitor standarde. Domnul cere ca doar cei curați să poată intra în templu. Alegerea voastră de a fi virtuoză este o dovadă a respectului față de Domnul și trupurile voastre.

Trebuie să arătăm respect și pentru trupurile altor persoane și să le ajutăm să trăiască virtuos. Vârșnicul M. Russell Ballard din Cvorumul celor Doisprezece Apostoli a spus: „[Tinerele Fete] trebuie să înțeleagă că, atunci când poartă haine care sunt prea strâmte, prea scurte sau prea decoltate, nu doar că pot trimite mesaje greșite tinerilor băieți cu care se împrietenesc, dar ele, de asemenea, perpetuează în propriile lor minți ideea falsă că valoarea unei femei depinde numai de puterea ei de seducție trupeză. Acest lucru niciodată nu a fost și nu va fi inclus în definiția corectă a unei fiice credincioase a lui Dumnezeu”.²

Tinere fete, respectați-vă trupul și ajutați-i pe alții, în special pe tinerii băieți, să-și păstreze gândurile și acțiunile virtuoză. Respectați-vă trupul știind că, trăind zilnic în dreptate, vă oferă valoare eternă.

Reverență

Vârșnicul Robert D. Hales din Cvorumul celor Doisprezece Apostoli ne-a învățat: „Așa cum terenul dimprejurul templului înfățișează caracterul sacru și plin de respect al lucrurilor

care au loc în templu, îmbrăcămintea noastră înfățișează frumusețea și puritatea noastră interioară. Felul în care ne îmbrăcăm arată dacă avem respectul cuvenit față de... rânduielile și legămintele veșnice și dacă ne pregătim să le primim”³.

Dați dovadă de respect față de sacrificiul ispășitor al Salvatorului nostru purtând cele mai frumoase haine de duminică când participați la rânduiala împărtășaniei. „Când oficiază rânduiala împărtășaniei, tinerii băieți trebuie să poarte o îmbrăcămintă decentă”.⁴ Dragi tinere fete, îmbrăcați-vă decent.

Ridicați-vă! Fiți exemple de îmbrăcămintă decentă acasă, la școală, la plajă, la dansuri sau când participați în activități sportive. Urmați exemplul lui Kim atunci când vă alegeți hainele, lăsați Spiritul Sfânt să vă îndrume în decizia voastră. „Întrebați-vă: «Oare aspectul meu exterior m-ar face să mă simt bine dacă aș fi în prezența Domnului?»”⁵.

Dacă trăiți conform acestor trei principii – reprezentarea, respectul și reverența – când vă alegeți îmbrăcămintea *veți* „[străluci]” (Doctrină și legăminte 115:5) în calitate de reprezentante ale Salvatorului. ■

NOTE

1. Pentru întărirea tineretului (broșură, 2011), p. 6.
2. M. Russell Ballard, „Mame și fiice”, *Liahona*, mai 2010, p. 20.
3. Robert D. Hales, „Modesty: Reverence for the Lord”, *Liahona*, aug. 2008, p. 20.
4. Pentru întărirea tineretului, p. 7.
5. Pentru întărirea tineretului, p. 8.

ÎNTĂRIȚI

PRIN CUVÂNT

Adolenșenți mărturisesc despre momente în care scripturile i-au învățat, alinat și îndrumat.

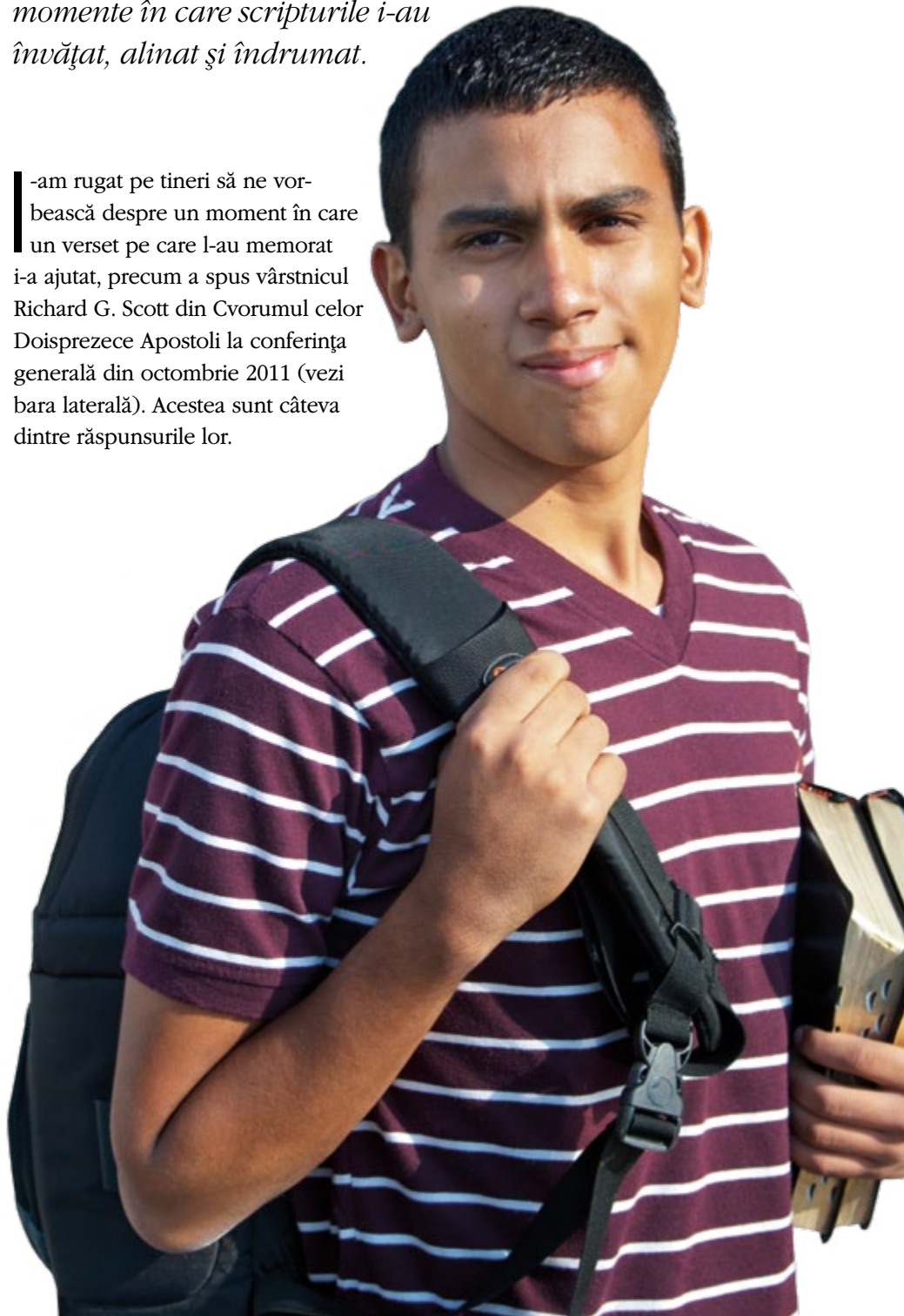

SCRIPTURILE AJUTĂ LA NEVOIE

„Scripturile sunt asemănătoare unor fascicule de lumină care ne iluminează mintea și fac loc îndrumării și inspirației din Cer... Prin memorarea scripturilor se poate obține o mare putere. A memora un verset din scripturi înseamnă a-ți crea o nouă relație de prietenie. Este ca și cum ai descoperi o nouă persoană care poate ajuta la nevoie, poate asigura inspirație și alinare și poate fi o sursă de motivare pentru schimbări necesare.”

Vârștnicul Richard G. Scott din Cvorumul celor Doisprezece Apostoli, „Puterea Scripturii”, Liahona, nov. 2011, p. 6.

—am rugat pe tineri să ne vorbească despre un moment în care un verset pe care l-au memorat i-a ajutat, precum a spus vârștnicul Richard G. Scott din Cvorumul celor Doisprezece Apostoli la conferința generală din octombrie 2011 (vezi bara laterală). Acestea sunt câteva dintre răspunsurile lor.

Pace în sufletul meu

„Fiul Meu, pacea să fie în sufletul tău; adversitățile și suferințele tale vor fi numai pentru un scurt timp” (D&L 121:7).

Versetul care mi-a oferit cea mai multă alinare de-a lungul anilor este Doctrină și legăminte 121:7, când profetul Joseph Smith era în închisoarea Liberty implorându-l pe Tatăl Ceresc pentru ajutor. Am memorat acest verset la seminar și îmi amintesc de el atunci când am nevoie de alinare. Îmi amintește de faptul că Tatăl meu din Cer mă iubește și este conștient de încercările mele. Am folosit acest verset pentru a-mi aduce pace în momente de frustrare și slăbiciune.

Acest verset m-a ajutat atunci când eram la o petrecere care s-a transformat într-un mediu în care știam că nu trebuia să fiu. I-am refuzat politicos pe prietenii mei atunci când mi-au cerut să fumez sau să beau. Acest verset mi-a dat tăria de care aveam nevoie pentru a-mi susține convingerile.

De asemenea, acest verset m-a ajutat să iau o decizie dificilă. Prietena mea și cu mine eram de nedespărțit de cinci

ani. Practicam sporturi împreună, mergeam în excursii împreună și petreceam fiecare sfârșit de săptămână împreună. Dar ea a început să se întâlnească cu un grup de prieteni mai mari în preajma cărora eu nu vroiam să fiu. În final, ea m-a pus să aleg între a fi prietena ei sau a rămâne fermă convingerilor mele privind Cuvântul de înțelepciune și legea castității. Am fost devastată. Niciodată nu am știut că a-mi susține convingerile poate fi atât de greu. Dar am ales să îmi fac prieteni noi, amintindu-mi mereu promisiunea făcută de Tatăl Ceresc lui Joseph Smith că totul urma să fie bine.

Nimic nu merită să îmi compromit convingerile și am parte de bucurie adevărată și de durată atunci când aleg ceea ce este drept. Scripturile mi-au întărit mărturia și mi-au oferit ajutor atunci când am avut nevoie.

Lauren J.

16 ani, Arkansas, SUA

Lucruri slabe devin puternice

Cu câteva luni înainte de examenul de admitere la liceu, nu mă simțeam pregătit. Eram sigur că era imposibil să reușesc. Așa că m-am îndreptat spre Tatăl meu Ceresc în rugăciune. În timp ce mă rugam, aceste cuvinte mi-au venit în minte: „Dacă oamenii vin la Mine, Eu le voi arăta slăbiciunea lor. Eu le dau oamenilor slăbiciune pentru ca ei să fie umili; iar harul Meu este destul pentru toți oamenii care se umilesc în fața Mea; căci dacă ei se umilesc în fața Mea și au credință în Mine, atunci Eu voi face ca lucrurile slabe să devină puternice pentru ei” (Eter 12:27).

Mi-am dat seama că, atunci când mă rog Tatălui Ceresc pentru tărie să fac față provocărilor și încercărilor, El mă binecuvântează și mă ajută să-mi înving slăbiciunile. Să-I fac cunoscută îngrijorarea mea Domnului a fost cea mai bună decizie pe care o puteam lua. El este cel mai bun învățător și știu că m-a ajutat.

Irvin O.

16 ani, El Salvador

Roagă-te tot timpul

„Roagă-te tot timpul, ca să poți ieși învingător; da, ca să-l poți învinge pe Satana și să poți să scapi din mâinile slujitorilor Satanei, care îi susțin lucrarea lui” (D&L 10:5).

Acest verset mă ajută să fac față ispitelor. Când sunt pe punctul de a face ceva ce știu că este greșit, acest verset și mesajul său îmi vin în minte. De fiecare dată când mă rog, după ce am acel imbold, primesc ajutorul de care am nevoie pentru a învinge ispita cu care mă confrunt.

Jesse F.

17 ani, Utah, SUA

Eu sunt cu tine

„Fii răbdător în suferințe, pentru că vei avea multe; dar îndură-le, căci, iată, Eu sunt cu tine, chiar până la sfârșitul zilelor tale” (D&L 24:8).

Memorarea acestui verset a fost o binecuvântare, în special atunci când m-am simțit speriată sau singură. Ori de câte ori mi-l amintesc, prind curaj și mă simt mai bine. În calitate de tineri băieți și tinere fete, noi avem nevoie de îndrumare și sprijin, în special când ne confruntăm cu încercări și provocări. Chiar dacă, uneori, viitorul pare nesigur sau descurajator, știu că mă pot încrede în Domnul și pot primi îmbrățișarea Sa caldă.

Când eram mică, am fost învățată acasă și la Societatea Primară că Domnul va fi întotdeauna lângă mine dacă îmi fac partea. Datorită acelor învățături și, de asemenea, datorită acestui verset, știu că mă pot baza pe El întotdeauna.

Sofia I.

15 ani, Uruguay

STABILEȘTE UN ŢEL

Gândiți-vă să stabiliți un țel de a memora câteva versete. Ați putea memora versetele de bază la seminar sau ca parte a Datoriei față de Dumnezeu sau Progresului personal.

DREAPTĂ ȘI ÎNGUSTĂ ESTE **CALEA**

Sunt multe căi de ales, dar numai una duce la viața veșnică.

(Vezi 2 Nefi 9:41; 31:17-21; Alma 7:9.)

Avansând de la

Atunci când este timpul să avansați la Tinerii Băieți sau Tinerele Fete, iată câteva experiențe la care să vă așteptați!

CE ÎNSEAMNĂ TINERII BĂIEȚI?

Preoția aaronică – să slujiți altora pentru Salvator

să distribuiți împărtășania
să adunați darurile de post
să vă întăriți familia

Datoria față de Dumnezeu

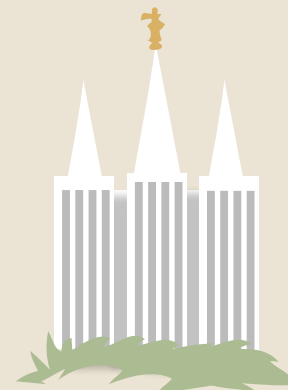
să învățați și să realizați lucruri noi
să împărtășiți celorlalți
să dezvoltați o relație mai apropiată cu Tatăl Ceresc

Pentru întărirea tineretului

standarde pentru a vă întări

Să vă pregătiți

pentru o misiune
pentru căsătorie și rolul de tată

Să mergeți la templu

să fiți botezați pentru cei care au murit
să vă pregătiți pentru a face legăminte
să simțiți Duhul Sfânt

Activități

să slujiți alături de cvorumul dumneavoastră
distracție la activitățile comune ale tinerilor băieți și ale tinerelor fete!

Dragi tineri băieți de la Societatea Primară,

atunci când veți împlini 12 ani, veți fi destul de mari pentru a primi Preoția aaronică. Acesta este un lucru foarte important. Când Dumnezeu vă dă preoția Sa, El vă va spune că are încredere în voi. Va fi datoria voastră sacră să slujiți celorlalți așa cum ar face Salvatorul.

Acum este timpul să începeți să vă pregătiți. Ascultați-i pe deținătorii preoției din jurul vostru și priviți-i atunci când binecuvântează și distribuie împărtășania, botează, dau binecuvântări, slujesc în misiuni și conduc familii. Întotdeauna faceți tot posibilul ca să trăiți conform standardelor Evangheliei. Atunci veți fi pregătiți pentru ziua cea mare când veți primi Preoția aaronică.

Cu sinceritate,
David L. Beck
Președintele general al Tinerilor Băieți

Societatea Primară

CE ÎNSEAMNĂ TINERELE FETE?

Prieteni noi

să învățați și să vă distrați împreună
să vă susțineți una pe cealaltă

Să vă măriți credința în Isus Hristos

să stați neclintite pentru adevăr și dreptate
să vă împărtășiți mărturia

Pentru întărirea tineretului

standarde pentru a vă întări

Progresul personal

lucruri noi de învățat
să stabiliți țeluri și să creșteți în virtute

Să mergeți la templu

să fiți botezate pentru cei care au murit
să simțiți Duhul Sfânt
să vă pregătiți să faceți legăminte

Activități

să sluiți împreună
distracție la activitățile comune ale
tinerilor băieți și tinerelor fete!

Să vă pregătiți ca o fiică a lui Dumnezeu

să fiți o conducătoare
și un exemplu bun
să deveniți o soție și
o mamă credincioasă

Dragi tinere fete de la Societatea Primară,

suntem nerăbdătoare pentru ziua în care vă veți alătura Tinerelor Fete! Voi sunteți fiice prețioase ale Tatălui Ceresc. La Tinerile Fete veți învăța să stați ca martore ale Sale în toate timpurile, în toate lucrurile și în toate locurile. Veți primi un medalion care vă va aminti să apărați adevărul și dreptatea și să lăsați lumina Salvatorului să strălucească în toată lumea. Cartea Progresul vostru personal vă va ajuta să studiați scripturile, să stabiliți țeluri personale și să înaintați pe calea către templu. Toate aceste lucruri vă vor ajuta să vă pregătiți pentru a deveni o soție, o mamă și o conducătoare minunată în lume.

Cu sinceritate,

Elaine S. Dalton

Președinta generală a Tinerelor Fete

FOTOGRAFIE © BUSATH PHOTOGRAPHY

Dragă Amiga

Salutări din Mexic! Am fost încântată să primesc scrisoarea ta și să aflu despre ziua ta de naștere care urmează să aibă loc. Se pare că ești puțin emoționată în legătură cu plecarea de la Societatea Primară. Pot să îți spun despre ziua în care am mers la Tinerile Fete? Și eu am fost emoționată să plec de la Societatea Primară. Eram îngrijorată că s-ar putea să nu îmi fac nicio prietenă. Eram speriată să fiu una dintre cele mai tinere fete în loc să fiu una dintre cele mai în vârstă.

Dar totul a decurs bine. Episcopul m-a intervievat înainte de ziua mea de naștere și mi-a spus că schimbarea va fi un lucru bun. Duminică, încă mă simțeam rușinată și am rămas în camera Societății Primare. Din fericire, una dintre conducătoarele Tinerelor Fete m-a găsit acolo. Ea a spus: „Mă gândeam că am să te găsească aici! Vino, este timpul să mergem la clasă!”

În deschidere, sora Diaz mi-a adresat un bun-venit și mi-a oferit trei cărți pe care am ajuns să le îndrăgesc: Pentru întărirea tineretului, Progresul personal al tinerelor fete și un jurnal. În timp ce mă uitam în jur, mi-am dat seama că le cunoșteam pe câteva dintre fete de la Societatea Primară. Unele dintre fetele pe care nu le cunoșteam m-au salutat. Curând, am simțit pace în loc de teamă.

Lucrurile au continuat să meargă tot mai bine după aceea. Activitățile comune ale tinerilor băieți și tinerelor fete au fost speciale pentru mine deoarece m-au învățat cum să trăiesc în acord cu Evanghelia și cum să-mi ajut familia și prietenii. Iar taberele din fiecare an sunt atât de distractive! Acum, că sunt în clasa Laur, sper să termin Progresul personal curând. Aștept cu nerăbdare să port medalionul Tinerelor Fete pentru a-mi aminti cât de mult m-am apropiat de Tatăl meu Ceresc de-a lungul anilor.

Așa că, fii fără teamă, prietena mea. Întinde-ți aripile și zboară către Tinerile Fete. Îți promit că nu îți va părea rău.

Cu dragoste,
Maribel

Să urăm bun-venit unei noi etape din viață

Marissa Widdison

Revistele Bisericii

Trăiți într-o zonă în care copacii își schimbă culoarea pentru a se pregăti de iarnă? Acești patru prieteni trăiesc. Noah B., Dylan L., Patrick M. și Ben M. locuiesc împreună pe Insula Prințul Edward de pe coasta de est a Canadei. La fel ca și copacii, acești băieți se pregătesc pentru o nouă etapă din viață. Ei toți împlinesc 12 ani în același an și aceasta înseamnă să spună la revedere Societății Primare și bun-venit Tinerilor Băieți. Iată ce au avut de spus despre ce înseamnă să crească și să meargă mai departe.

Fii tu însuși

Când Noah s-a mutat aici, noii lui prieteni l-au ajutat să se acomodeze cu viața de pe insulă. Acum, fiind cel mai în vârstă din grup, el îi ajută să se obișnuiască cu viața la Tinerii Băieți. „Îmi făceam griji că nu voi fi

acceptat și nu-i voi cunoaște pe ceilalți”, a spus Noah despre începutul la Tinerii Băieți. „Participarea la activități a fost de mare ajutor.” Imnul preferat al lui Noah de la Societatea Primară este despre armata lui Helaman și așa îi vede el pe membrii cvorumului preoției – ca fiind împreună, uniți.

Sfatul său? „Fii tu însuși.”

Respectă preoția

Pentru Patrick, primirea preoției nu are legătură cu împlinirea unei anumite vârste. Are legătură cu faptul de a fi demn și pregătit. „Nu primești preoția doar pentru că ai 12 ani”, a spus Patrick. „Trebuie să fii pregătit.”

Dylan înțelege cât de importantă este pregătirea. El încearcă să ajungă la biserică cu 15 minute mai devreme pentru a se pregăti spiritual să distribuie împărtășania. „Am distribuit împărtășania de trei sau patru ori și, de fiecare dată, Spiritul

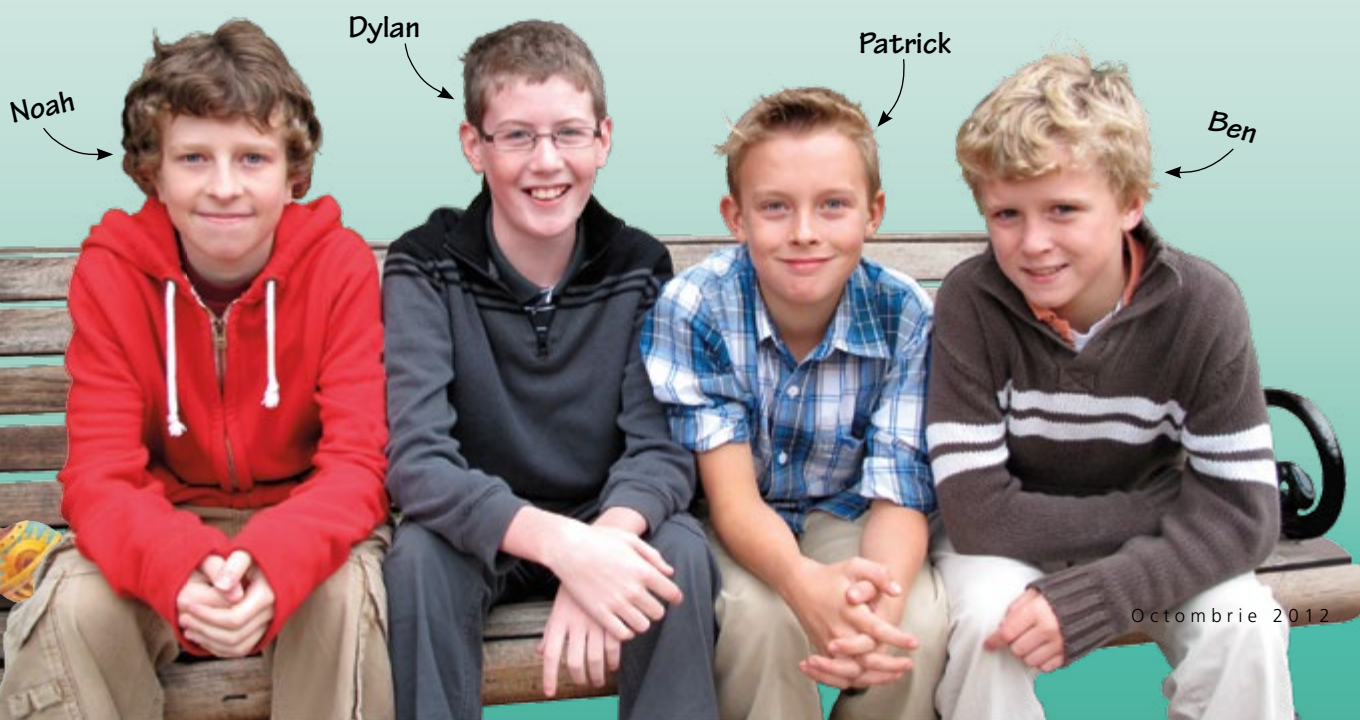
îmi atinge inima. Nu cred că mă voi obișnui vreodată cu asta”, a spus el.

Ben a spus că distribuirea împărtășaniei îi amintește de Cina cea de taină: „Isus era acolo. Noi suntem în aceeași postură pe care o avea Isus și El vrea ca noi să fim acolo”.

Privește către templu

Ben muncește pentru a obține diploma Credință în Dumnezeu și este nerăbdător să facă botezuri pentru cei morți pentru prima dată. „Nu am fost încă în interiorul templului, dar alți oameni mărturisesc mereu despre cât de plăcut și bine se simt după ce intră acolo”, a spus Ben.

Noah a vizitat templu pentru prima dată de curând. El a spus că tinerii băieți din cvorumul său l-au tratat ca făcând parte din familie. „S-ar putea să aveți emoții, dar întotdeauna vor fi oameni acolo ca să vă ajute”, a spus el. „Vă veți simți bineveniți.” ■

Vino, Domn Isus

Cu simplitate ♩ = 72-84

Din spectacolul muzical realizat de Biserică
Salvatorul lumii: nașterea și învierea Sa

1. Vi - no, I - su - se, Domn bla - jin; Să-Ți ve-dem a Ta fa - ță?
2. Vi - no la i - nimi sme - ri - te Și su - fle - te ce - o - fe - rim.
3. Vi - no, Mân - tu - i - to - rul meu, Lu - mi - na zo - ri - lor ești.

Cre - a - tor, a - ici un stră - în, Prunc în ies - lea să - ra - că.
Ne chea - mă ma - rea - Ți dra - gos - te La Ți - ne să ne - o - dih - nim.
Ai Țăi co - pii vom fi me - reu. La - cri - ma să ne o - prești.

Lu - mi - na a - du, Sfânt Miel; Vi - no, Domn E - ma - nu - el.
Vi - no - n sla - vă pe pă - mânt; Să ne con - duci, Tu, Cel Sfânt.
Vi - no - n sla - vă pe pă - mânt; Să ne con - duci, Tu, Cel Sfânt.

Domn I - sus din ies - le, vi - no; Vi - no, Domn, vi - no!
A - ju - tă - ne să Te slă - vim; Vi - no, Domn, vi - no!
A - ju - tă - ne să Te slă - vim; Vi - no, Domn, vi - no!

Salvatorul lumii: nașterea și învierea Sa a fost scris și compus sub îndrumarea Primei Președinții și a Cvorumului celor Doisprezece Apostoli. Mulți membri din întreaga Biserică au contribuit în mod generos la realizarea acestei lucrări, inclusiv David Warner, Cynthia Collier, Erik Orton, Dennis Packard, Sherry Wadham, Timothy Wadham și David Zabriskie.

© 2003 IRI. Toate drepturile rezervate. Acest cântec poate fi copiat doar pentru folosirea ocazională, în Biserică sau acasă, în scopuri necomerciale. Această notă trebuie inclusă pe fiecare copie.

Vârstnicul Dallin H. Oaks din Cvorumul celor Doisprezece Apostoli împărtășește câteva gânduri despre acest subiect.

De ce este **IMPORTANT** să-L urmez pe **ISUS HRISTOS** cu credință, indiferent unde mă aflu?

Isus Hristos este Singurul Născut și Preaiubitul Fiu al lui Dumnezeu.

El este Creatorul nostru. El este Lumina lumii. El este Salvatorul nostru de la păcat și moarte.

Aceasta este cea mai importantă cunoaștere pe pământ și dumneavoastră înșivă puteți ști aceasta.

Noi suntem ucenici ai lui Isus Hristos. Nu există cale de mijloc.

Puteți folosi această lecție și activitate pentru a învăța mai multe despre tema Societății Primare de luna aceasta.

Binecuvântările preoției sunt disponibile tuturor

Când Joseph Smith traducea Cartea lui Mormon, el și copistul său, Oliver Cowdery, au avut o întrebare. Ei au mers în pădure pentru a se ruga în legătură cu aceasta. În timp ce se rugau, „un mesager din ceruri a coborât într-un nor de lumină”. Acest mesager era

Ioan Botezătorul. El și-a așezat mâinile pe capul lui Joseph și al lui Oliver și le-a conferit Preoția aaronică. Apoi, Ioan Botezătorul le-a poruncit lui Joseph și lui Oliver să se boteze unul pe celălalt. La scurt timp după aceea, apostolii Petru, Iacov și Ioan au venit pe pământ și i-au rânduit pe Joseph și Oliver la Preoția lui Melhisedec. Preoția lui Dumnezeu se afla din nou pe pământ. (Vezi Joseph Smith – Istorie 1:68–72.)

Prin intermediul preoției noi putem primi binecuvântări și rânduieli minunate. Astfel de binecuvântări le includ pe cele oferite nou-născuților, celor bolnavi și copiilor de către tații lor

sau de către alți deținători demni ai preoției. Noi, de asemenea, trebuie să primim anumite rânduieli ale preoției pentru a ne întoarce la Tatăl Ceresc. Câteva dintre aceste rânduieli sunt botezul prin scufundare, primirea darului Duhului Sfânt și rânduielile sacre din templu care pot pecetlui familiile împreună pentru totdeauna. De asemenea, în templu, pot fi efectuate rânduieli pentru persoane care au decedat fără a avea binecuvântările Evangheliei. Binecuvântările preoției sunt disponibile tuturor! ■

Cântec și verset din scripturi

- Alegeți un imn despre preoție
- Doctrină și legăminte 84:35

ACTIVITATE ACD:

Preoția îi ajută pe oameni

Preoția reprezintă puterea lui Dumnezeu pentru a sluji și binecuvânta oamenii prin rânduiele și binecuvântări. În aceste poze, desenați-vă pe voi înșivă în decor.

Deținătorii preoției binecuvântează și distribuie împărtășania. Desenați-vă pe bancă, pregătiți să luați din împărtășanie.

Binecuvântările preoției pot fi administrate celor bolnavi. Desenați-vă pe pat ca și cum nu v-ați simți bine.

Doar tu

În Perla de Mare Preț, deschideți la Joseph Smith – Istorie 1:68–73. Folosiți acele versete pentru a vă ajuta să completați spațiile libere de mai jos. Pe o altă bucată de hârtie, scrieți alte lucruri pe care le învățați citind aceste versete.

1. „Preoția lui Aaron... deține cheile slujirii _____ ale Evangheliei _____.”
2. _____ a fost primul care a fost botezat.
3. Oliver Cowdery l-a botezat pe _____.
4. Ioan Botezătorul a acționat sub îndrumarea lui _____ și _____.
5. Mai târziu, Petru, Iacov și Ioan au conferit preoția _____ lui Joseph și Oliver.

Famiile pot fi pecetluite împreună prin intermediul rânduielelor din templu. Desenați-vă familia în fața templului.

Botezul și primirea darului Duhului Sfânt sunt rânduiele ale preoției. Desenați-vă stând în fața bazinului.

De două ori mai multe binecuvântări

Faceți cunoștință cu Sophie și Elodie A. din Antananarivo, Madagascar.

Richard M. Romney

Revistele Bisericii

Surorile gemene Sophie și Elodie, în vârstă de zece ani, locuiesc în Madagascar. Aceasta este o insulă aflată lângă coasta Africii. Familia lor are o poveste adevărată preferată. „Prima dată când tatăl meu s-a întâlnit cu misionarii, el a știut că Biserica este adevărată”, a spus Elodie. „El a fost convertit instantaneu.” Mama lor a fost botezată câteva luni mai târziu.

Înainte ca fetele să se nască, părinții lor au postit și s-au rugat ca ei să poată avea o fată. „Și în loc de o fată, mama a avut două”, a spus Sophie.

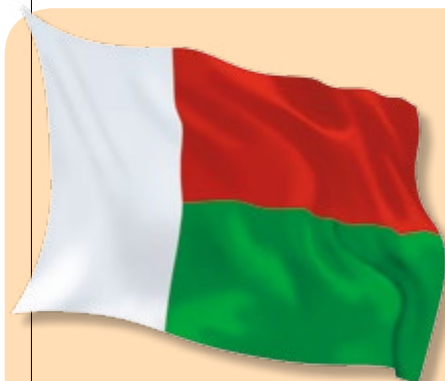
Au fost de două ori mai multe binecuvântări de atunci înainte! ■

Familia lui Sophie și Elodie a economisit bani timp de trei ani pentru a călători la Templul din Johannesburg, Africa de Sud, pentru a fi pecetluiți împreună. Ei au trebuit să călătorească mai mult de 1.300 de mile (2.100 km) și să traverseze Oceanul Indian pentru a ajunge acolo.

Mama fetelor deține o clinică medicală vis-a-vis de casa lor. Ele ajută măturând și ajutând să o mențină curată.

Pe drapelul Madagascarului, albul reprezintă puritatea, roșu reprezintă independența și verdele reprezintă speranța.

Sophie și Elodie au două pisici și lor le place să le îmbrățișeze.

Lemurii și cameleonii sunt două animale care se găsesc în Madagascar.

Gemelele se bucură de seara în familie împreună cu cei doi frați, nepoata, tatăl și mama lor.

Nu pot fi și eu BOTEZAT?

„Și copiii lor vor fi botezați pentru iertarea păcatelor la vârsta de opt ani” (D&L 68:27).

Nuno și Miriam, veți urma exemplul lui Isus Hristos și vă veți boteza sâmbăta viitoare?”, a întrebat sora Silva.

Lui Paulo nu îi venea să creadă ce aude. Surorile misionare tocmai îi invitaseră pe fratele și sora lui în vârstă de zece ani să fie botezați!

„Da! Da!”, au spus cu bucurie gemenii.

Miriam nu se putea opri din zâmbit. Nuno a bătut palma cu sora Lopes. Din fotoliul ei mare și roșu aflat în colțul camerei, bunica radia de fericire.

Timp de câteva săptămâni surorile misionare le predaseră lui

Paulo și fraților lui în casa bunicii, pe insula verde și răcoroasă numită São Miguel, la 1.000 de mile (1.600 km) depărtare de țărmlul Portugaliei. Lui Paulo îi plăcea să deschidă jumătatea superioară a ușii de la intrare a bunicii și să simtă briza mării în timp ce le privea pe sora Lopes și sora Silva venind pe stradă pentru a-i preda despre Evanghelie.

Surorile misionare au spus că astăzi va fi o lecție specială. Acum, Paulo știa de ce. Nuno și Miriam urmau să fie botezați, așa cum a predat Isus! Paulo, de asemenea, dorea să urmeze exemplul Salvatorului.

„Surorilor, aș putea să fiu și eu botezat sâmbăta viitoare?”, a întrebat el nerăbdător, ținând aproape de el

exemplarul său al Cărții lui Mormon cu ilustrații.

Sora Silva a zâmbit și a dat din cap. „Îmi pare rău, Paulo. Domnul ne-a spus că noi toți trebuie să fim botezați, dar numai după ce împlinim vârsta de opt ani. Deoarece tu nu ai decât șase ani, nu ești încă răspunzător pentru alegerile tale.”

„Dar surorilor”, a obiectat Paulo „Eu m-am rugat și am citit Cartea lui Mormon împreună cu familia mea, așa cum m-ați învățat. Eu merg la Societatea Primară în fiecare săptămână cu bunica și unchiul Mário. Eu știu că Biserica este adevărată! Nu pot să fiu și eu botezat cu Nuno și Miriam?”

„Te-ai descurcat de minune ținând poruncile și învățând despre Evanghelie”, a spus sora Lopes. „Dar trebuie să mai aștepți încă doi ani înainte de a fi botezat.”

Lui Paulo i s-a pus un nod în gât și ochii i s-au umplut de lacrimi fierbinți. El a sărit în sus și a alergat spre camera sa de la mansardă, unde dormea împreună cu fratele și sora sa.

După ce a plâns cu capul în

perna sa câteva minute, Paulo a auzit pe cineva urcând scările mansardei. Unchiul Mário s-a așezat pe patul lui Paulo.

„Ce s-a întâmplat Paulo?”, a întrebat unchiul Mário.

„Sora Silva și sora Lopes au spus că nu pot fi botezate, dar Nuno și Miriam pot”, a spus Paulo. „Vreau să fiu membru al Bisericii! Îmi place să cânt imnurile la adunarea de împărtășanie și să învăț despre scripturi la Societatea Primară. Nu vreau să fiu lăsat în urmă.”

„Paulo, tu poți face parte din Biserică chiar dacă încă nu ești desțel de mare pentru a fi botezat”, a spus cu blândețe unchiul Mário.

„Cum?”, se smiorcăi Paulo în perna sa.

„Păi știi că Societatea Primară pregătește un program pentru

adunarea de împărtășanie”, a spus unchiul Mário. „Învățătoarea ta de la Societatea Primară mi-a spus că este în căutare de voluntari care să își depună mărturia în timpul programului. Aceasta este o modalitate prin care poți să participi în Biserică”, a explicat unchiul Mário.

„Serios?” Paulo s-a ridicat și l-a privit pe unchiul său. El a reflectat pentru un minut. „Poate că aș putea să îmi depun, de asemenea, mărturia la botezul lui Nuno și Miriam!”

„Este o idee minunată!”, a spus unchiul Mário. „Chiar dacă ești prea tânăr să fi botezat, poți avea în continuare o mărturie.”

Paulo a sărit din patul său și s-a grăbit în jos pe scări.

„Unde mergi, Paulo?”, a întrebat unchiul Mário.

„Merg să exerseze cu misionarii

cum să îmi depun mărturia!”, a răspuns Paulo fericit. „O voi împărtăși în timp ce aștept să fiu botezat!” ■

„Răbdarea înseamnă a aștepta și a îndura în mod activ. Înseamnă a persista în a face ceva și a face tot ce putem – să muncim, să sperăm și să ne exercităm credința.”

Președintele Dieter F. Uchtdorf al doilea consilier în Prima Președinție, „Continuă cu răbdare”, Liahona, mai 2010, p. 56.

Să ne îmbrăcăm asemenea unui diacon

Hilary M. Hendricks

Inspirată dintr-o poveste adevărată

5.

Eu vreau să port o cămașă
albă și pantaloni frumoși.
Vreau să mă îmbrac
ca un diacon.

Mama l-a ajutat pe Eli să se îmbrace
cu pantalonii lui frumoși, o cămașă
albă și o cravată.

6. La biserică, Eli și-a încrucișat brațele în timp ce îi
privea pe diaconi distribuind împărtășania.

7. Când un diacon i-a adus lui Eli împărtășania, Eli a luat o bucată
de pâine și, apoi, i-a dat tava mamei sale.

8. Mama i-a zâmbit lui Eli. El era fericit
că a putut să ajute. El s-a simțit exact
ca un diacon.

POZE ASCUNSE

Eli vrea să se îmbrace ca un diacon. Ajutați-l să găsească în camera sa lucrurile care îl vor ajuta să se îmbrace ca un diacon.

PAGINĂ DE COLORAT

Noi primim rânduielele salvării prin intermediul preoției.

„Toți aceia care primesc preoția Mă primesc pe mine, spune Domnul” (D&L 84:35).

Tineri din Brazilia asociază istoria familiei cu munca în templu

Melissa Merrill

Știri și evenimente ale Bisericii

José A. Moscão a observat o tendință: tinerii care veneau la Templul din Campinas, Brazilia, aveau mult „timp liber”.

Fratele Moscão, directorul Centrului de istorie a familiei, situat chiar lângă templu, știa că, din cauza distanței mari până la templu, mulți veneau cu rulotele și stăteau câteva zile. Perioada dintre sesiunile lor de botez și ora mesei și așteptarea părinților sau a conducătorilor lor care participau la alte rânduieli în templu nu putea fi evitată.

Dar poate, s-a gândit el, le putea oferi tinerilor o alternativă la plimbarea prin împrejurimile templului ori de câte ori aveau puțin timp liber.

Și așa a făcut.

O invitație

El a început să îi invite pe tineri la centru și s-a oferit să îi învețe cum să facă indexare în FamilySearch.

La început, unii au fost timizi sau reticenți. Dar fratele Moscão a spus că, atunci când le-a vorbit despre salvarea oamenilor din întuneric și aducerea la lumină a numelor lor, supunându-se cuvintelor unui profet în viață, tinerii au fost impresionați (vezi David A. Bednar, „Inimile copiilor se vor întoarce”, *Liahona* și *Ensign*, nov. 2011, p. 24–27).

Faptul că templul și Centrul pentru istoria familiei sunt situate în același complex este important; subliniază în mod concret că templu și munca pentru istoria familiei sunt două părți ale aceluiași efort măreț. „Acest lucru”, a spus George A. Oakes, președintele Templului din Campinas,

Brazilia, „este ceva ce tinerii din districtul templului încep să învețe”.

„Înainte de a pune accentul pe implicarea lor în istoria familiei și indexare, călătoria lor la templu a avut ca scop principal botezul pentru cei morți. Acum, experiențele legate de indexare devin parte a muncii lor”, spune el.

O introducere

Când tinerii vin la centru, fratele Moscão și misionarii care se oferă voluntari la centru discută următoarele principii într-o orientare scurtă și fără formalități:

- ei devin izbăvitori pe muntele Sionului (vezi Obadia 1:21);
- ei ascultă chemarea unui profet (vezi „Inimile copiilor se vor întoarce”);
- ei salvează oamenii din întuneric – întunericul reprezentat de filmele demult uitate și de registrele pline de praf din birouri și biserici. Indexarea aduce acele nume la lumină și face ca ele să poată fi căutate pentru ca familiile lor să le găsească;
- când se alătură acestei lucrări, ei vor participa, dintr-un alt punct de vedere, la „cel mai glorios dintre toate subiectele aparținând Evangheliei nepieritoare, numit botezul pentru morți” (D&L 128:17);
- ei își vor folosi timpul în măsura lucrării de a mântui pe cei morți, care binecuvântează familia;
- noi toți facem parte din familia lui Dumnezeu, așadar, atunci când indexează nume pe care nu le cunosc, ei tot își ajută familia;

În timpul călătoriilor la templu, tinerii din districtul Templului din Campinas, Brazilia, participă la indexare pe FamilySearch între sesiunile de botez.

- odată ce înțeleg cum pot participa la indexare, ei au o șansă de a îi învăța pe membrii familiei lor și pe alți tineri din episcopiile și ramurile lor pentru ca și ei să participe.

Fratele Moscão și misionarii folosesc apoi calculatoarele de la centru pentru a arăta tinerilor cum să înceapă indexarea și cum să instaleze programul și să îl folosească atunci când ajung acasă. Odată ce au înțeles, fratele Moscão a spus că ei „încep să indexeze cu o dorință nemiîntâlnită”.

Entuziasm față de lucrare

Numerele reflectă acel entuziasm. În primele două luni ale anului 2012, vizitatorii au indexat 6.370 de nume; 3.305 dintre acestea au fost indexate de tineri cu vârste între 12 și 18 ani. De fapt, pentru a face față interesului crescând cu privire la indexare, Centrul de istorie a familiei Campinas prelungeste, adesea, programul obișnuit de lucru de la 8:00 la 18:00 și rămâne deschis până la orele 22:00.

Iar tinerii nu lasă în urma lor indexarea când pleacă de la templu. Când ajung acasă, ei continuă să își facă partea în ceea ce fratele Moscão numește „armata a peste 170.000 de

indexatori activi pe care îi are Biserica astăzi”. Mulți își ating obiectivele pentru Datoria față de Dumnezeu și Progresul personal făcând munca de indexare.

O influență în bine

La începutul acestui an, Isabela A., în vârstă de 16 ani, din Vila Velha, Espírito Santo, Brazilia, a călătorit împreună cu mama și sora ei la templu; în ultima zi la templu, s-a împlinit un an de la moartea bunicii ei. Isabela a făcut botezul pentru bunica ei și mama ei a făcut celelalte rânduieli în templu pentru ea.

„Am simțit că, în cadrul acestei călătorii, trebuia să fac ceva bun”, a explicat Isabela. „Am vrut să învăț să indexez și am primit ajutor de la fratele José Moscão.

Apoi, când am făcut botezul pentru bunica mea, am simțit foarte puternic Spiritul. Am știut că sunt mulți oameni dincolo de vâl care așteaptă demult și au nevoie de ajutorul meu. Am știut că pot oferi puțin din timpul meu pentru a sluji și că pot face multe pentru acești oameni. Indexarea este o lucrare a dragostei.” ■

Pentru mai multe despre această povestire, vizitați news.lds.org.

Organizarea primului țăruiș din India

Vârșnicul E. Jack și sora Pamela Kellerstrass

Misiunea Bangalore, India

Se putea simți o stare de entuziasm și recunoștință când peste 1.500 de membri și prieteni s-au adunat la Centrul de conferințe Novotel din Hyderabad, India, pentru crearea țăruișului Hyderabad, India, primul țăruiș din țară, la data de 27 mai

Aproximativ 600 de tineri adulți necăsătoriți din India, Nepal și Sri Lanka s-au adunat la o conferință înainte de crearea primului țăruiș din India.

2012. Vârșnicul Dallin H. Oaks, din Cvorumul celor Doisprezece Apostoli, a prezidat și a fost însoțit de vârșnicul Donald L. Hallstrom, din Președinția celor Șaptezeci, și de vârșnicul Anthony D. Perkins, din Cei Șaptezeci, care slujește ca președinte al zonei Asia. Fiecare conducător a fost însoțit de soția sa la conferință.

John Gutty a fost susținut ca președinte al țăruișului, avându-i pe Suresh Natarajan ca prim consilier și pe Rajaratnam Bushi ca al doilea consilier. Primul patriarh din India este fostul președinte de district, Prasad Rao Gudey.

Adresându-se celei mai mari adunări de sfinți din India, Randy D. Funk, președintele Misiunii Bangalore, India, a spus: „Ne vom aminti mereu de această priveriște minunată din această zi istorică. Ne vom

Președinția de țăruiș a noului țăruiș Hyderabad, India (de la stânga la dreapta): Suresh Natarajan, primul consilier; John Gutty, președinte; Rajaratnam Bushi, al doilea consilier.

FOTOGRAFII DE JAMES DALRYMPLE

aminti mereu că un apostol al Domnului a fost aici”.

Vârstnicul Perkins a transmis dragostea pe care președinția zonei Asia o are față de membrii din India și a spus: „Vedem începutul unei lucrări mărețe în această țară. Creșterea Bisericii și formarea unui țară sunt realizate în acord cu principiile eterne ale Evangheliei și tiparele stabilite ale preoției.”

Declarând că el a fost al doilea martor la chemarea noului președinte de țară, vârstnicul Hallstrom a explicat procesul revelator cu privire la alegerea noii conduceri de țară. În calitate de membru al Celor Șaptezeci, el este desemnat și sosește la fața locului, nepărtinitor și fără prejudecată, spune el. El a venit, așa cum Domnul a dorit, bazându-se pe Spiritul Său pentru a primi revelație. „Voia Domnului este ca președintele Gutty să fie președintele de țară”, a spus vârstnicul Hallstrom.

Kristen Oaks, care l-a însoțit pe soțul ei, a vorbit despre cum să-i învețe pe copii astfel încât ei să creadă „[deoarece] mamele [lor] au știut aceasta” (vezi Alma 56:48).

Fiind ultimul vorbitor al adunării, vârstnicul Oaks și-a exprimat recunoștința pentru oamenii din India, o țară cu libertate religioasă care permite membrilor Bisericii „să se întâlnească și să vorbească despre principiile credinței noastre”.

Vârstnicul Oaks a mărturisit că a avut confirmarea Spiritului că Domnul i-a pregătit și i-a ales pe conducătorii care au fost chemați. Vârstnicul Oaks a vorbit și despre responsabilitățile noi ale unui țară.

„În Vechiul Testament, profetul Isaia a asemănat Israelul cu un cort care îi găzduia pe copiii lui Israel”, a spus el. „Astăzi,

dumneavoastră în triburile lui Israel prin care sunt primite binecuvântări mari”, a spus vârstnicul Oaks. „O binecuvântare patriarhală declară și binecuvântări și promisiuni pe care noi le putem cere dacă suntem credincioși.”

„Pe măsură ce Biserica se dezvoltă în India, va veni timpul când profetul va fi inspirat să construiască un templu în

În timpul vizitei în Hyderabad, India, vârstnicul Oaks și alți conducători ai Bisericii s-au întâlnit cu sute de membri din India, Nepal și Sri Lanka.

Biserica este cortul. Noi toți știm că un cort trebuie sprijinit în țărâși. Acum că Hyderabad este un țară în Sion, este de așteptat ca dumneavoastră să pășiți înainte și să oferiți un sprijin și mai mare în ceea ce privește zeciuiala și misionarii.”

Ca rezultat al faptului că un țară a fost format, membrii din Hyderabad vor putea primi binecuvântări patriarhale. Vârstnicul Oaks a explicat ce conține o binecuvântare patriarhală, referindu-se la binecuvântări ca fiind „scripturi personale”.

„O binecuvântare patriarhală declară descendența

India”, a continuat el. „Fiecare țară creat crește probabilitatea construirii unui templu. Când oamenii dau dovadă de demnitate și angajament, urmează construirea unui templu.”

În încheiere, vârstnicul Oaks a pronunțat o binecuvântare: „În acest prim țară în marea țară a Indiei, vă binecuvântează să vă amintiți de învățăturile de acum. Vă binecuvântează să vă amintiți de legămintele pe care le-ați făcut când ați fost botezați. Vă binecuvântează să vă amintiți și să aveți hotărârea de a ține poruncile lui Dumnezeu pentru a vă putea bucura de binecuvântările Sale”. ■

Un apostol dedică un nou Centru de pregătire pentru misionari în Filipine

Centrul de pregătire pentru misionari din Filipine, pe care vârstnicul Russell M. Nelson, din Cvorumul celor Doisprezece Apostoli, l-a dedicat la data de 20 mai 2012, poate găzdui aproximativ 144 de misionari din Filipine, Cambodgia, Hong Kong, India, Indonezia, Mongolia, Pakistan, Sri Lanka, Taiwan și Thailanda. Acești misionari sunt instruiți în limbile țărilor lor natale.

Centrul, format din două clădiri, conține un auditoriu, cabine de traduceri, o sală de calculatoare, o spălătorie, săli de predare cu echipament audio-vizual inclus, camere de dormit pentru misionari, săli de clase și birouri.

Când a oferit rugăciunea pentru a dedica noua clădire, vârstnicul Nelson a exprimat recunoștință pentru ispășirea lui Isus Hristos, pentru misionarii credincioși și membrii Bisericii din întreaga lume care îl iubesc și slujesc pe Domnul. El a pronunțat o binecuvântare asupra Republicii Filipine pentru a „menține deschise și primitoare ușile” pentru toți slujitorii Domnului și s-a rugat ca oamenii acestei națiuni să fie binecuvântați cu „libertate și simțul răspunderii

pentru a crește în dreptate, atât temporal, cât și spiritual”.

Templul din Manaus, Brazilia este cel de-al 138-lea templu al Bisericii din întreaga lume și al șaselea din Brazilia

Președintele Dieter F. Uchtdorf, al doilea consilier în Prima Președinție, a dedicat Templul din Manaus, Brazilia – cel de-al 138-lea al Bisericii din întreaga lume și al șaselea din Brazilia – la data de 10 iunie 2012.

„Credința și angajamentul sfinților din zilele din urmă care locuiesc în Brazilia, unde sunt peste un milion de membri, pot fi asemănați râului Amazon”, a spus președintele Uchtdorf – „ambele fiind adânci și puternice”.

Timp de aproximativ 20 de ani, membrii Bisericii din Manaus, un oraș izolat de râuri mari și păduri tropicale, au călătorit cu rulotele pentru a merge la Templul din São Paulo, Brazilia – o călătorie dus-întors care dura 15 zile cu barca și autobuzul – și, mai târziu, la Templul din Caracas, Venezuela – o călătorie de 8 zile cu autobuzul.

Vârstnicul Claudio R. M. Costa, din Cei Șaptezeci, a slujit ca președinte al Misiunii

Manaus, Brazilia când aceasta s-a deschis în anul 1990.

„Am încredere că Templul din Manaus va fi extrem de ocupat în fiecare zi pentru că acești oameni îndrăgesc templul”, a spus vârstnicul Costa. „Ei își învață copiii să îndrăgească templul. Templul este foarte prețios pentru ei.”

Membrii Bisericii din Samoa sărbătoresc 50 de ani de independență și primul țarăș

Vineri, 1 iunie 2012, aproximativ 350 de sfinți din zilele din urmă din Samoa s-au alăturat altor oameni din Samoa pe străzile din Apia pentru a mășălui într-o paradă de celebrare a independenței. Cu 50 de ani în urmă, în anul 1962, țara și-a dobândit independența față de Noua Zeelandă.

La eveniment au participat organizații, școli, biserici locale și organizații internaționale. Studenții sfinți din zilele din urmă i-au delectat pe zecile de mii de privitori cu formația lor care mășăluia.

Sfârșitul de săptămână a inclus însă un alt motiv de celebrare pentru sfinții din zilele din urmă din Samoa; au trecut, de asemenea, 50 de ani de când a fost organizat primul țarăș din țară, în Apia.

Duminică, 3 iunie, vârstnicul James J. Hamula și vârstnicul Kevin W. Pearson, din Cei Șaptezeci, ambii membri ai președinției zonei Pacific, au vorbit sfinților din zilele din urmă și invitaților la o adunare specială care a fost transmisă în casele de întruniri SZU din toată țara.

„Privind înainte, sfinții din zilele din urmă din Samoa au ca țel să continue să slujească și să-și întărească familiile, satele și națiunea”, a spus vârstnicul Hamula, care slujește ca președinte de zonă. „Noi ne dezvoltăm într-un fel minunat ca Biserică, aici, și creștem în familiile noastre și în viețile personale pe măsură ce căutăm să urmăm învățăturile și exemplul lui Isus Hristos”, a spus el. ■

La noul Centru de pregătire pentru misionari din Filipine, aproximativ 144 de misionari din Filipine, Cambodgia, Hong Kong, India, Indonezia, Mongolia, Pakistan, Sri Lanka, Taiwan și Thailanda sunt instruiți în limbile din țările lor natale.

FOTOGRAFII DE NOEL MAGIAQUE

Îmi întărește mărturia

Am citit și studiat cu sârguință *Liahona* începând cu anul 1967 și m-a ajutat să cresc spiritual. În fiecare lună, aștept revista pentru a fi edificat, pentru a simți șoaptele Spiritului Domnului și a-mi întări mărturia despre Evanghelie. Mi-a plăcut, în special, „Emulating and Honoring Our Heavenly Parentage” (*Liahona*, feb. 2012, p. 80). Am putut să mă identific cu ceea ce a spus autorul, deoarece și eu sunt un grafician.

Fabio Fajardo, Columbia

Un învățător și un prieten

Îmi place *Liahona* – mă învață, mă sprijină și îmi îndreaptă viața. Când citesc lucruri bune dimineața, încerc să fiu mai bun întreaga zi. Dragostea și credința mea sunt mai puternice când citesc revista. De asemenea, le ofer prietenilor mei *Liahona* cadou. Vă mulțumesc pentru un învățător și un prieten atât de bun!

Anastasia Naprasnikova, Ucraina

Vă rugăm, trimiteți-ne opiniile sau sugestiile dumneavoastră la liahona@ldschurch.org. Scrisorile primite pot fi stilizate din considerente legate de lungimea textului sau de claritate.

Acest număr conține articole și activități care ar putea fi folosite pentru seara în familie. Următoarele sunt câteva exemple:

„Viața cumpătată ne pregătește pentru viitor”, pagina 12: Citiți cele șase domenii menționate în articol prin care putem ajunge să ne bazuim pe forțele proprii. Care sunt câteva urgențe sau probleme care pot fi evitate dacă ajungem să ne bazuim pe forțele proprii în aceste domenii? Invitați membrii familiei să se roage și să se gândească în care dintre domenii au nevoie de îmbunătățiri și unde este nevoie să se stabilească țeluri pentru a se bizui mai mult pe forțele proprii în acele domenii.

„Castitatea într-o lume lipsită de castitate”, pagina 42: Discutați cu membrii familiei întrebările adresate în articol. Aveți în vedere să împărtășiți principii și experiențe care v-au întărit mărturia despre castitate. Discutați modalități de a pune în practică sfatul din articol.

„Fiți înțelept și fiți un prieten”, pagina 48: Începeți prin a citi testul vârnicului Hales pentru a descoperi prietenii buni. Aveți în vedere să discutați despre importanța de a fi un bun prieten. Invitați fiecare membru al familiei să se gândească la trei modalități prin care poate fi un prieten mai bun.

„Dragă Amiga”, pagina 60 și **„Să urăm bun venit unei noi etape din viață”,** pagina 61: Citiți despre acești copii de la Societatea Primară, care se pregătesc să facă parte din organizația Tinerelor Fete sau a Tinerilor Băieți. Discutați în familie despre ce au făcut acești copii ca să se pregătească. Invitați membrii familiei să citească broșura *Progresul personal* sau *Datoria față de Dumnezeu* și să găsească unele activități pe care ar dori să le realizeze în viitor.

O seară în familie, două lecții

Într-o seară, părinții mei și bunicii din partea mamei au venit în vizită pentru seara în familie. Fiecărui dintre cei trei copii ai mei le place să participe, iar în acea seară era rândul fiului meu de șapte ani să țină lecția. Noi pregătisem o mică prezentare cu ilustrații despre creație și studiasem și recitisem ceea ce urma să ne predea el. Fiul meu era pregătit și entuziasmat.

În timpul lecției, noi toți am ascultat cu atenție ceea ce explica fiul meu. Când a terminat, Samuel, care avea vreo trei ani, a decis că și el dorea să țină o lecție. Așa că a luat ilustrațiile și le-a așezat din nou pe masă.

Cu o voce firavă și pronunțând câteodată mai neclar cuvintele, Samuel ne-a oferit o lecție la seara în familie. Și chiar dacă nu se pregătise, el ascultase. El ne-a explicat cum a fost creat pământul și ne-a spus despre dragostea lui Isus Hristos pentru fiecare dintre noi.

Noi am fost uimiți să vedem cât de ușor i-a fost să predea lecția – făcând asemenea fratelui său. Părinții și bunicii mei au fost surprinși și fericiți. Noi am putut vedea dragostea pe care acești copilași o au pentru Evanghelie – și dragostea pe care Isus Hristos o are pentru ei.

Lizabeth Sánchez Fajardo, Mexic

LUCRURILE BUNE CONTINUĂ SĂ SE ÎNTÂMPLE

Caitlin A. Rush

Era o noapte de vineri la fel ca oricare alta. Cei mai apropiați prieteni ai mei și cu mine stăteam în apartamentul meu după ce privisem un film, vorbind, din când în când în șoaptă și, apoi, râzând foarte tare. O senzație de mulțumire sinceră a umplut aerul și nu am putut să nu zâmbesc în timp ce poveștile și ideile se învârtteau prin cameră. Pe câțiva dintre ei îi întâlnisem doar cu o lună înainte, pe alții îi cunoșteam de o viață.

La un moment dat, unul dintre acești prieteni vechi și cu mine am început să depănăm amintiri despre câțiva prieteni din facultate, de acum câțiva ani. În timp ce vorbeam, mă gândeam la cât de mult mi-au lipsit acești prieteni, la cât de mult ne distrasem și la cât de apropiați am fost. Acum, după ce am absolvit, ne-am mutat în diferite locuri din întreaga lume, aflându-ne în situații pe care niciodată nu le-am fi putut anticipa. Am suspinat, pentru moment simțindu-mă pierdută, apoi m-am uitat la fețele vesele care mă înconjurau în acel moment și, dintr-o dată mi-a venit următorul gând: *lucrurile bune continuă să se întâmple.*

Acel gând simplu a fost destul de profund pentru mine, având în vedere că întotdeauna mi-a fost greu să fac schimbări și ezit să renunț la lucrurile bune. Îmi lipsește trecutul chiar și atunci când încă nu a trecut, nerăbdătoare să mă bucur pe deplin de momentele în care trăiesc conștientă și hotărâtă. Știu atunci când am un lucru bun și vreau să îl păstrez și să nu renunț la el niciodată; această seară de vineri

Fiind o persoană care regretă că prezentul se transformă repede în trecut, am fost recunos-cătoare pentru că mi s-a adus aminte să mă bucur pur și simplu de moment și să privesc spre viitor.

fericită și comodă a fost unul dintre acele momente. De obicei, când îmi dau seama cât de bine stau lucrurile, încep să mă gândesc instantaneu la faptul că totul este efemer și că, eventual va fi pierdut în timp sau împrejurări.

Dar în acea noapte regretul interior nu a fost simțit. Stând liniștită, înconjurată de către oamenii pe care îi iubeam, am știut că, deși unele lucruri bune trebuie să se sfârșească în mod firesc și că, fără îndoială, vor fi multe lucruri dificile în viitor, lucrurile bune vor continua să vină. Și ele întotdeauna vor veni – atâta timp cât eu am să le permit. Atunci când cei pe care i-am iubit și-au continuat drumul, golurile lăsate de ei vor fi umplute cu oameni noi și minunați și cu experiențe pe care nu mi le-am imaginat niciodată.

Uneori este dificil să mergi mai departe, dar trebuie. Și să mergi mai departe nu înseamnă să îți uiți prietenii, să forțezi amintirile să apună. Înseamnă să ne deschidem inimile pentru și mai multă fericire și mai multe experiențe.

La câteva săptămâni după acea seară de vineri, președinția tinerilor adulți din ramura mea a fost eliberată. Așa cum oricine dintr-o ramură mică poate să mărturisească, a fost greu să mă gândesc la ce se va întâmpla cu ramura noastră, fără ca ea să se poată baza pe acești bărbați și pe soțiile lor, pe care noi ajunsesem să-i iubim și să credem în ei. Dar mi-am închis ochii și am repetat în gând cuvintele care m-au pătruns în acea seară de vineri: *lucrurile bune continuă să se întâmple.* Am fost alinată și pregătită pentru schimbare.

Schimbarea este calea Domnului. El vrea ca noi să fim fericiți și să ne dezvoltăm, să fim entuziasmați să mergem mai departe cu viețile noastre. Viața este o călătorie și, în timp ce ne bucurăm de prezent și ne pregătim pentru provocări inevitabile, noi trebuie să mergem mai departe, rămânând optimiști, având inimile deschise pentru experiențele și lucrurile bune care ne așteaptă fără îndoială. ■

In acest an, multe ediții ale revistei *Liahona* conțin un set de personaje din scripturi – Cartea lui Mormon. Pentru a le face rigide și ușor de folosit, decupați-le și lipiți-le pe carton, pungă mică de hârtie sau pe bucăți mici de lemn. Depozitați fiecare set într-un plic sau într-o pungă, împreună cu eticheta care vă indică unde să găsiți povestea din scripturi care corespunde personajelor respective.

Pietre

Isus Hristos

Fratele lui Iared

Corăbii

Iarediții sunt călăuziți către țara făgăduinței

Eter 1–3, 6

Prima Președinție și Cvorumul celor Doisprezece Apostoli ne-au învățat că toate „căsătoriile și familiile reușite sunt stabilite și menținute pe principiile credinței, rugăciunii, pocăinței, iertării, respectului, dragostei, milei, muncii și ale activităților de recreere sănătoase“ („Familia – o declarație oficială către lume“). Pentru idei despre punerea în practică a acestor principii în viața și familia dumneavoastră, consultați paginile 4, 16, 20 și 22.

BISERICA LUI
ISUS HRISTOS
A SFINȚILOR
DIN ZILELE DIN URMĂ